

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

DOBROVOLNICTVÍ V DOBĚ PANDEMIE

OBSAH

	RDC Hl. m. Praha provozované organizací Letokruh, z.ú.	STRANA	5 - 18
	RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.	STRANA	19 - 33
	RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.	STRANA	34 - 53
	RDC Jihočeského kraje provozované organizací KreBul, o.p.s.	STRANA	54 - 69
	RDC Karlovarského kraje provozované organizací INSTAND, z.ú.	STRANA	70 - 83
	RDC Plzeňského kraje provozované organizací TOTEM, z.s.	STRANA	84 - 99
	RDC Jihomoravského kraje provozované organizací DC 67, z.s.	STRANA	100 - 114
	RDC Pardubického kraje provozované organizací KONEP, z.s.	STRANA	115 - 132

Úvod

Publikace Dobrovolnictví v době pandemie reaguje na pandemii COVID -19, která v posledních letech ovlivňovala Českou republiku.

Vlna solidarity, která se v těchto těžkých chvílích objevovala napříč celou zemí dosahovala nevídaných rozměrů, a to od pomoci se šitím roušek, rozvozem potravin, desinfekcí a dalšího potřebného materiálu, po zajišťování základních potřeb občanům či integrovaným záchranným složkám. Občanská angažovanost a participace vyzdvihla dobrovolnickou činnost, která probíhala různými způsoby. Některé z nich, společně s příklady dobré praxe, jsou obsaženy i v této publikaci, která vznikla souhrnem příspěvků zaslaných regionálními dobrovolnickými centry v rámci projektu ESF **Koncepce rozvoje dobrovolnictví v České republice s akcentem na zajištění regionální a oborové dostupnosti dobrovolnictví v podobě dobrovolnických center, registrační číslo CZ.03.2.63/0.0/0.0/15_029/0003724**, který realizuje Ministerstvo vnitra za účelem zvýšení informovanosti a dostupnosti dobrovolnictví na celém území republiky.

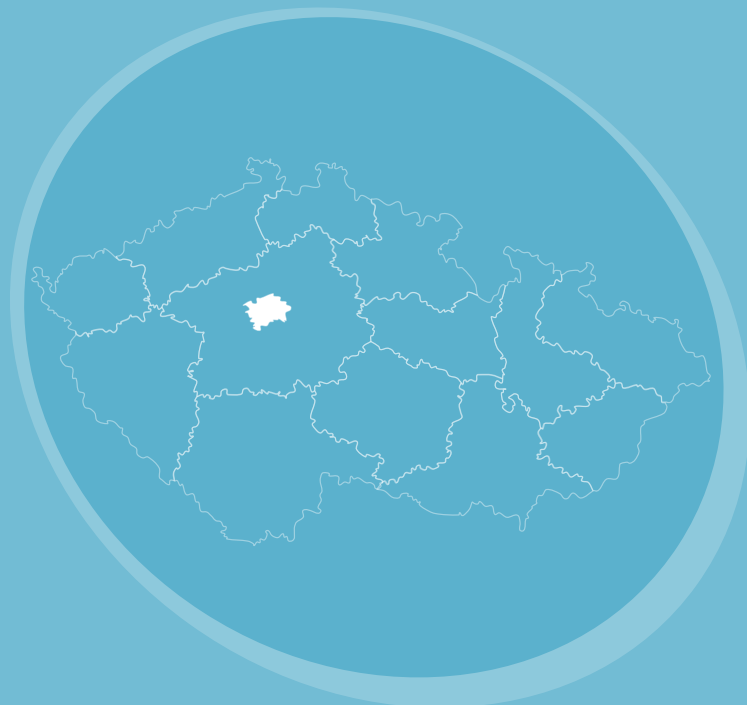
Jedním z nástrojů zajištění oborové dostupnosti dobrovolnictví všem potřebným (občanům, organizacím i dobrovolníkům) jsou tzv. regionální dobrovolnická centra, která na území kraje mj. poskytují poradenství, síťují a informují o dobrovolnických příležitostech. Tato regionální dobrovolnická centra byla na základě veřejné zakázky Ministerstva vnitra po dobu dvou let provozována nestátními neziskovými organizacemi v 11 krajích.

Publikace popisuje příběhy dobrovolnické pomoci v době pandemie v jednotlivých krajích České republiky. Články mohou sloužit jako inspirace možností pomoci a solidarity, a to nejen v dalších těžkých dobách.

Vlna této solidarity v podobě dobrovolnictví si zaslouží obdiv, úctu a velké **poděkování**.

Věta „*Spolu to zvládneme*“, jež se stala v mnoha krajích nejčastější větou v době pandemie, byla naplněna a opravdu jsme to zvládli.

DĚKUJEME!

RDC HI. m. Praha

provozované organizací

Letokruh, z.ú.

Vítejte u publikace plné dobra.

Regionální dobrovolnické centrum hl. města Prahy je informačním místem pro dobrovolníky, neziskové organizace, příspěvkové organizace či úřady samosprávy v oblasti dobrovolnictví. Otevíráme prostor pro rozvoj dobrovolnictví, pro nové inspirace, sdílení a spolupráce. Pomáháme propojovat ty, kteří nabízejí svůj čas, energii a dovednosti, s místy, kde je jejich pomoc potřeba.

Období pandemie bylo a je i pro nás, jak se říká, čarou přes rozpočet, ale zároveň i příležitostí k posunu a k novým možnostem. U mnoha dobrovolnických organizací došlo začátkem pandemie ke změnám chodu činností oproti běžnému režimu. Vzhledem k nouzovému stavu a zákazu návštěv v nejrůznějších institucích byly i organizace často nuceny své aktivity upravit, omezit či pozastavit. Díky vymoženostem moderní doby jsme však mohli zůstat v pravidelném online kontaktu se zástupci jednotlivých organizací, sdílet vzájemně své starosti i radosti a společně hledat řešení.

Naše společnost opět ukázala, jak dobré srdce v ní dřímá, neboť během střídání pandemických vln nabídlo svou nezištnou pomoc potřebným opravdu velké množství pražských dobrovolníků. Ne vždy se povedlo zapojit všechny do činností podle jejich vlastních očekávání. Díky ušlechtilosti dobrovolníků a jejich koordinátorů se však dařilo zmírňovat dopady této nelehké doby. Za to všem patří obrovský dík.

Na následujících řádcích bychom vám rádi přiblížili některé dobrovolnické organizace, které se s vámi chtějí podělit o své zkušenosti z doby covidové.

Dejme slovo organizacím!

Řekněte Ááá... jako ADRA Praha

Jak se projevila pandemie na chodu jedné z největších dobrovolnických organizací v ČR nám představí koordinátorka dobrovolníků Bára Bezděková:

Od prvních dnů pandemie se naše práce naprosto změnila – běžné aktivity byly zásadně omezeny, nebylo možné pokračovat v pravidelných návštěvách dobrovolníků u klientů v sociálně zdravotnických zařízeních. Protože jsou však dobrovolníci opravdu lidé se srdcem na dlani, okamžitě začali nabízet pomoc, která byla aktuálně potřebná – podporu seniorů v domácnostech, jimž bylo doporučeno z bezpečnostních důvodů nevycházet z domovů. Během prvních týdnů jsme ve spolupráci s krajskou hygienickou stanicí vytvořili manuál pro správný postup při zajišťování nákupů a pochůzek na úřadech, které vykonávali dobrovolníci.

Díky doporučenému postupu dobrovolníci mohli s maximální bezpečností zajistit seniorům základní potraviny, potřebné léky a další nutné úkony. V Praze jsme s 65 dobrovolníky zajistili téměř 400 pochůzek pro 115 pražských seniorů.

V prvních týdnech jsme zaznamenali výrazný nárůst zájemců o dobrovolnictví, denně přicházely desítky nových nabídek pomoci. Jedním hlasem zaznívala potřeba „něco udělat, nějak se zapojit a přidat ruku k dílu“, nesedět s rukama v klíně. Zčásti kvůli pomoci potřebným, ale také kvůli „sobě“ v čase zmatku, prázdna a nejistoty právě pomoc druhým přinášela pocit smyslu, uklidnění a radosti. S prodlužující se dobou karantény a opakovaných omezení vyvstala také potřeba podpory znevýhodněných dětí v zařízení FOD – Klokánek a také v pěstounských rodinách. Skvělí a ochotní dobrovolníci rychle nabídli pomoc a začali pravidelně docházet do Klokánku k dětem i do rodin, kde se dětem pravidelně věnovali a pomáhali se školní přípravou.

V průběhu dlouhého období uzavření zařízení jsme vnímali, jak se prohlubují sociální odtržení a osamění seniorů v domácnosti, kteří přišli o své přirozené sociální kontakty, a začali jsme se více soustřeďovat právě na jejich podporu.

Ch...jako CHVÍLE pro CHARITA HOPE

Kdo jsou a jak pandemie zasáhla tuto charitativní organizaci nám přiblíží Petra Halbichová, předsedkyně organizace:

V Čechách jsme malou plně dobrovolnickou charitativní organizací Charita HOPE, z. s., ale celosvětově spolupracujeme s mezinárodní organizací HOPE worldwide. V Čechách působíme od roku 1997 a od roku 2002 jako registrovaná organizace. Naším cílem je pomáhat potřebným, ale také podporovat dobrovolnickou činnost. Charita HOPE v současné době sdružuje asi 20 dobrovolníků, kteří se pravidelně aktivně zapojují do našich programů. Našimi dlouholetými programy byly návštěvy domu pro seniory v Dejvicích a dětského domova na Zbraslavi, od roku 2019 i spolupráce s dětským domovem v Dolních Počernicích.

Pro děti jsme připravovali různé akce během roku, jako jarní a podzimní táboráčky, kreativní dílničky, sportovní soutěžení, četbu knížek, hraní na hudební nástroje, návštěvy ZOO, divadel, poutí apod., ale také hraní si na zahradě či uvnitř DD. Pro seniory jsme pak zajišťovali prezentace z různých cest v cizích zemích, živou hudbu, kde si mohli i zatančit, občerstvení s osobním popovídáním apod. V posledních třech letech jsme pořádali letní tábor, kde byly děti z dětského domova s dětmi našich dobrovolníků a jejich kamarádů.

Loni jsme díky covid opatřením byli nuceni rušit a zrušit veškeré návštěvy ve výše zmíněných objektech, ale přetrvávaly venkovní aktivity jako tábor, piknik, pečení cukroví. Hledali jsme, jak bychom mohli pomáhat jinak a jedna z našich dobrovolnic ušila 155 roušek pro dvě organizace ŽIVOT 90 a Ústřední vojenskou nemocnici na začátku dubna 2020, kdy se jich nedostávalo. Dále jsme se dozvěděli o zvýšené potřebě samoživitelek, kterým se jejich životní úroveň kvůli covid opatřením výrazně zhoršila. Začali jsme v říjnu 2020 zasílat hmotnou pomoc v podobě kosmetických výrobků, které jsme získali od jedné firmy, a od letošního října jsme tuto pomoc rozšířili i o finanční podporu a naplňování dalších potřeb, jako sbírky oděvů, které dobrovolníci třídí a následně zasílají.

Jinak se také snažíme pomáhat při živelních katastrofách.

L... jako LASKAVOST seniorů LETOKRUH

S tím, jak během pandemie fungovali seniorští dobrovolníci, nás seznámí koordinátorka dobrovolníků Jana Drozdová:

Stejně jako spousta ostatních organizací i Letokruh byl pandemií ochromen. Na straně jedné nás paralyzovala, neboť naši dlouhodobí dobrovolníci nemohli vykonávat svou běžnou dobrovolnickou činnost, na straně druhé ale přinesla i nové výzvy, které nás

posunuly zase o něco dál. Naše organizace se specializuje na dobrovolníky v seniorském věku, kteří navzdory svému věku chtějí být stále aktivní a společnosti prospěšní. S naší pomocí se realizují v různých organizacích, ale i jako společníci osamělých seniorů. Nejčastěji je najdete v mateřských a základních školách, v seniorských zařízeních, knihovnách, útulcích atp., každý si může vybrat podle své chuti a zájmu. Nejdůležitější na tom všem je, aby si senioři zachovali svůj pocit potřebnosti a užitečnosti, protože není nic horšího, než zůstat na stará kolena sám a s pocitem, že vás už nikdo nepotřebuje.

Během první pandemické vlny všem ukázali, že mají srdce na pravém místě, nechtěli jen tak nečinně sedět, ale pohotově zasedli k šicím strojům a šili na tisíce roušek potřebným, které také neváhali s naší pomocí distribuovat. Jelikož jsou naši senioři velmi aktivní lidé, vymýšleli jsme pro ně neustále aktivity, které bylo reálné v omezeném režimu konat. Proto se z některých stal "přítel na telefonu" pro osamělé seniory, kteří byli z čista jasna odříznuti od jakéhokoliv sociálního kontaktu.

Ačkoliv je Letokruh orientován primárně na seniorské dobrovolníky, pomohl při první vlně ochromení zajistit mladé dobrovolníky seniorům, využívajícím sociální služby na Praze 4. Pomáhali skvěle zvládat kritické týdny lockdownu skupině, která se ze dne na den stala tou nejzranitelnější.

RDC HI. m. Praha provozované organizací Letokruh, z.ú.

V této nepříliš optimistické době se nám podařilo sehnat nový prostor, který jsme začali budovat pro naše dobrovolníky. Klubovnu, místo pro setkávání, sdílení, inspiraci i vzdělávání. 56 m2 zázemí, které jsme díky naší první crowdfundingové sbírce a spoustě úžasných dárců, podporovatelů a samozřejmě dobrovolníků mohli začít vybavovat a přetvářet v celých 56 m2 dobra.

Novou výzvu pro nás s sebou přinesla i další covidová vlna. Jediná možnost, jak se s našimi seniorskými dobrovolníky vidět, bylo přivést je do online prostředí. I zde jsme uspěli. Pro dobrovolníky jsme pomocí Skypu a Zoomu pořádali spousty aktivit, od cévní gymnastiky přes anglickou konverzaci až po obyčejný "pokec", který se stal neobyčejně oblíbeným.

Online prostor nám pomohl při vzdělávání, zejména při školení dobrovolníků a jejich supervizích. I díky němu mohli dobrovolníci na dálku pomáhat s doučováním dětí, ale také mohli být společníky osamělým seniorům prostřednictvím tabletů v rámci projektu Hravě spolu. Pravdou však je, že osobní kontakt Skypem ani Zoomem nahradit nelze, a tak využíváme každé příležitosti, kdy se s dobrovolníky můžeme vidět osobně. Stejně tak naši dobrovolníci s nadšením vítají každou možnou dobrovolnickou aktivitu v organizacích i u jednotlivců.

L... jako LIGA? Ano, ale ne ledajaká... LIGA OTEVŘENÝCH MUŽŮ

S programem Patron a jeho fungováním v době covidové nás obeznámí manažer programů Patron a Rozchodem rodina nekončí Lukáš Talpa:

Program Patron (www.ipatron.cz) podporuje osamostatnění dospívajících z dětských domovů již od roku 2013. Za tuto dobu máme nastaveny postupy výběru a proškolení dobrovolníků a jejich následné seznámení s dospívajícím. Vše vyzkoušeno, osvědčeno a několikrát úspěšně zopakováno. Až do loňského podzimu.

Už jaro 2020 bylo nestandardní a plné přesouvání, ovšem věřili jsme, asi tak jako všichni, že podzim bude více méně normální. Vše bylo připraveno, termíny domluveny a tak, když jeden z patronů, řekněme mu František, projevil zájem stát se dobrovolníkem, domluvili jsme s ním pohovor a sdělili mu všechny termíny.

František prošel v září osobním pohovorem a již se těšil na školení, které mělo být 14. října. Místo cesty na školení mu ovšem přišla informace, že školení bylo kvůli vládním opatřením přesunuto o měsíc na 20. listopad. V tu dobu měl být seznamovací kurz, kam se těšil jeden z kluků z děčáku, říkejme mu Roman. S Romanem jsme mluvili v září v jeho dětském domově. Představili jsme mu program Patron a pozvali ho na seznamovací kurz v listopadu. V listopadu mu ovšem, místo bližších informací o kurzu, přišla zpráva, že kurz se přesouvá. Snad na březen.

Přiblížil se náhradní termín školení a Františkovi místo informací o místě konání přišel link. Rozhodli jsme se, že nějakou část školení přesuneme do online světa. Setkali jsme se s Františkem a dalšími sedmi statečnými – každý u svého computeru. Atmosféra skvělá a všichni jsme se těšili, že 6. února už se skutečně potkáme. V prvním únorovém týdnu jsme opět psali Romanovi, že se kurz přesouvá na půlku dubna a Františkovi přišel další link. František se při školení potkal se svými známými z prvního linku a také se dvěma patronskými dvojicemi, které se podělily o své zkušenosti s patronstvím. Františkovi to vřilo optimismus do žil, že patronství fakt má smysl. A už se těšil na osobní školení na konci března. Rozuměl, že je pro nás důležité, abychom se osobně potkali a viděli vzájemnou interakci mezi patrony.

Poslední březnový týden jsme posílali zprávu Františkovi, že školení se opět posouvá, a to na půlku dubna. Romanovi jsme volali, že kurz bude až v květnu. Františkovo školení bylo nakonec 4. června, kde se potkal s dalšími zájemci o patronství, kteří si odsouvání zažili až od března. Seznamovací kurz vůbec nebyl, protože už byly za dveřmi prázdniny. Romanova vytrvalost byla ovšem odměněna a získal svého patrona ve Františkovi, který se s ním místo na kurzu seznámil přímo v dětském domově. Bohužel, spousta dětí nebyla jako Roman a téměř roční čekání na patrona nevydržely a jejich chuť se s někým potkávat zmizela. A to nezmiňuji ty, kteří na konci června dostudovali a vzhledem k tomu, že jsme téměř rok neproškolili žádného patrona, odešli z dětského domova bez patrona, a tedy bez podpory na cestě k osamostatnění.

Velký respekt všem dobrovolníkům, kteří během toho divného školního roku vytrvali. Patroni a patronky, kteří se se „svým“ dospívajícím seznámili v době předcovidové, byli děčkám oporou a zpestřením v době karantén, uzavřených děčáků a okresů. Velký respekt všem.

M... jako MOŽNOST – tu nabízí cizincům META

To, jak se během pandemie s překážkami prali v této organizaci, nám přiblíží Lucie Krátká, koordinátorka dobrovolnického programu a praxí:

Naše organizace podporuje cizince v České republice, a to hlavně v oblasti vzdělávání. Dobrovolníci především doučují žáky s odlišným mateřským jazykem a podílejí se na volnočasových a komunitních akcích. A jako asi všechny dobrovolnické programy, i ten náš byl pandemií velmi zasažen. Kvůli nařízeným opatřením se nikdo nemohl fyzicky stýkat, a tak musely být všechny akce i doučování pozastaveny.

Komplikace nastaly zejména u mladších žáků. Školy na tuto situaci nebyly připraveny a distanční výuka byla velmi složitá. Někteří klienti pocházejí z rodin, ve kterých ani jeden příslušník nehovoří česky, a tak žáci s odlišným mateřským jazykem neměli nikoho, kdo by jim mohl danou látku vysvětlit. META se tedy rozhodla podporu přesunout do online režimu. Všechna individuální i skupinová doučování se začala uskutečňovat pomocí moderních technologií a do procesu se zapojili všichni dobrovolníci i zaměstnanci. Každý dobrovolník se věnoval jednomu žákovi a minimálně jednou týdně s ním probíral potřebnou látku. Někteří dobrovolníci učili i několik žáků najednou a pomáhali jim se zadanými materiály, které jim nikdo jiný nemohl vysvětlit. Jelikož se postupně objevovalo více dětí, které měly v distanční výuce problémy, vznikla také jednorázová doučování. Mohly se jich zúčastnit nejen naši klienti, ale i ostatní žáci s odlišným mateřským jazykem z celé České republiky. Nejednalo se tedy o dlouhodobou spolupráci, jako u našeho klasického doučování, ale dobrovolník vždy vedl ve stanovený čas online hodinu, ve které přihlášeným vysvětlil aktuální problematickou látku.

Naše volnočasové aktivity mají za účel děti propojit, rozvíjet jejich komunikační schopnosti, ukázat jim možnosti trávení času a celkově podpořit jejich sociální začlenění. Před pandemií META organizovala mnoho takových akcí. Děti se mohly účastnit dobrodružných výprav, hudebních a pohybových dílen či různých tematických tour po Praze. Všechny tyto aktivity musely být samozřejmě s okamžitou platností zrušeny.

Naši dobrovolníci však ukázali svou neskutečnou kreativitu a rozhodli se uskutečnit akce obdobného charakteru i v online prostoru. Proběhly tedy různé činnosti, kterých se děti mohly zúčastnit ze svých domovů. Jednou byla série Příběhových tanců. S tou přišel dobrovolník, který byl v danou chvíli v Americe, ale přesto chtěl pomoci žákům s odlišným mateřským jazykem ve své rodné zemi. S dětmi objevoval nové příběhy a děti pak prostřednictvím tance děj vyjadřovaly. Touto zábavnou formou si rozšiřovaly slovní zásobu a rozvíjely kreativitu. V další sérii, zaměřené na výtvarnou tvorbu a slovní zásobu, dobrovolnice zorganizovala Čtení s pejskem a kočičkou. Předčítala dětem známou pohádku, podle které poté příběh ilustrovaly.

Pandemie tedy dobrovolnický program v METĚ značně omezila, přesto však i na tuto obtížnou dobu chceme nahlížet skrze pozitiva. Mnoho dobrovolníků ukázalo svou kreativitu a přizpůsobilo obsah činnosti daným podmínkám. Podpora se dostala nejen žákům z Prahy, ale i z celé České republiky. Více o nás na: www.meta-ops.eu

M... jako MEZIGENERAČNĚ společně s MEZI NÁM

Propojení dětí a seniorů během pandemie není jednoduché, své o tom ví Eliška Beluhová, koordinátorka programu Přečti:

Naše organizace má dobrovolnický program s názvem Přečti, v jehož rámci organizujeme čtení dobrovolníků – pohádkových čteček babiček a dědečků – v mateřských školách.

V době pandemie nemoci COVID-19 pro nás byla problémem hlavně neustále se proměňující situace. Před pandemií jsme měli dobře fungující dobrovolnický program s dobře měřitelnými ukazateli, to se ale během pandemie změnilo a při každé změně situace nebo nařízení jsme zjišťovali aktuální informace a snažili se našim dobrovolníkům pomoci se zorientovat. Celou dobu jsme se snažili nabídnout našim dobrovolníkům možnost být v kontaktu s tím, co mají rádi. Čtení ve školkách jsme se snažili nahradit natáčením videopohádek. Čtecí babička nebo dědeček načteli na video svou oblíbenou pohádku, kterou jsme následně poslali do příslušné školky a také ji umístili na náš youtube kanál, kde máme nyní přesně 70 videopohádek.

RDC HI. m. Praha provozované organizací Letokruh, z.ú.

Pokud to bylo možné, snažili jsme se scházet alespoň v menších skupinkách, společně jsme před Vánocemi vyráběli vánoční svíčky nebo jiné vánoční ozdoby a hodnotili náročný uplynulý rok. V situaci, kdy nebylo možné se sejít osobně, jsme zkoušeli přejít na online setkávání. Zavedli jsme pravidelné tematické online pondělky, například na téma Genealogie nebo Velikonoce. Tato forma setkávání nebyla vhodná pro všechny, ale našla si své příznivce, ze kterých se stali pravidelní účastníci.

Vzhledem k tomu, že jsou naši dobrovolníci senioři, zaznamenali jsme na základě jejich konkrétních zkušeností negativní dopady izolace, jak psychické, tak fyzické. U aktivních seniorů, kteří jsou zvyklí udržovat se činností, je teď už skoro dvouroční výpadek jejich různorodých aktivit znatelný. Zajímavé bylo, že vyrovnání se s pandemií nemělo přímou úměru s věkem. Často jsme větší obavy a negativní dopad zaznamenali spíše u mladších seniorů, starší senioři se naopak často vyrovnávali se situací s větší lehkostí a měli větší vůli pokračovat ve své dobrovolnické činnosti.

Celkově jsme i díky častějším telefonátům lépe poznali naše dobrovolníky a naučili jsme se s nimi komunikovat novými způsoby a překvapivě jsme i navýšili počet našich dobrovolníků.

Dá se tedy říct, že nám jako organizaci pandemie přinesla i něco pozitivního. Více o nás na: www.mezi-nami.cz

P... jako PODPORA rodičům, to je PROSTOR PRO RODINU

Jak to bylo s dobrovolnictvím v mikrojeslích a dětských skupinách s námi sdílí Monika Frydrychová, koordinátorka dobrovolníků:

Naše nezisková organizace zajišťuje péči o děti ve věku od 6 měsíců do 6 let a podporuje rodiny při sladování rodinného a pracovního života. V našich mikrojeslích a dětských skupinách fungují dobrovolníci nejen jako podpora pečujícím, ale zejména jako oživení běžného dne dětí, které u nás tráví čas až do pozdního odpoledne. Dobrovolníci se mohou zapojit do procházek a výletů, s dětmi vymýšlejí aktivity, tvoří, pečují o dvoreček a květiny, nebo třeba rozvíjejí fantazii dětí prostřednictvím čtení pohádek a příběhů.

V době pandemie byla dobrovolnická činnost velmi omezena a na celé 2 měsíce kvůli uzavření dětských skupin a mikrojeslí i pozastavena. V zimním období a na jaře nebylo vhodné, abychom např. z důvodu strachu přenosu nemoci ze strany rodičů do našich zařízení zapojovali kromě pečujících i dobrovolníky. O to větší radost jsme měli, když se nám během léta přihlásili další 2 zájemci. Vzhledem k situaci je ale zájem o dobrovolnickou činnost oproti minulému roku podstatně slabší a se začátkem pandemie jsme ztratili kontakt s polovinou dobrovolníků, které tvoří v drtivé většině studenti vysokých škol.

Jednou z našich nových dobrovolnic, ze které máme my i děti velkou radost, je "čtecí a hrací teta", paní Jolana z organizace Letokruh, která nám řekla: "V malém kolektivu dětské skupiny je interaktivita s dětmi velmi intenzivní a pro mne zpětná vazba naprosto zřejmá, což je velmi milé. Přála bych si, abych čas s dětmi dobře zvládla, dělala jejich dny pestřejšími, přispívala k jejich novým vjemům, šťastným chvílím a byla pro ně obohacením." Paní Jolana je pro děti obrovským potěšením, neboť vypráví a čte stále nové příběhy, s dětmi si zpívá a rozvíjí jejich představivost. I my bychom si přáli, aby takových dobrovolníků bylo pro naše děti stále dostatek a abychom společně podporovali jejich kreativitu a vývoj.

Více o nás na: www.prostorprorodinu.cz

S... jako SADBA dobra v SALESIÁNSKÁ ASOCIACE DONA BOSKA

Jak se během pandemie dobrovolníci i za hranicemi České republiky nám upřesní Helena Janíková, koordinátorka programu Cagliariro:

Salesiánská asociace Dona Boska, z. s., (SADBA) vznikla v roce 2005 s cílem pomáhat znevýhodněným dětem a mládeži ve světě. Hlavní náplní je školení dobrovolníků (v kurzu Cagliariro), kteří jsou pak vysláni do salesiánských středisek v ČR i v zahraničí, kde poskytují dětem a mladým lidem smysluplné využití volného času, vzdělání, svůj čas a lásku.

RDC HI. m. Praha

provozované organizací Letokruh, z.ú.

SADBA tak skrze tyto dobrovolníky pomáhá nejen těmto dětem, ale i dobrovolníkům samotným v jejich osobním rozvoji a současně i společnosti, ve které dobrovolníci působí při výkonu své dobrovolné služby a také po jejím ukončení.

Během pandemie i u nás proběhlo pár změn.

Nechtěli jsme usnout na vavřínech, a proto jsme se rozhodli dobrovolníky školit, jak jen to půjde. Kromě kurzu, který probíhal on-line, jsme se vydávali po republice a dobrovolníky navštěvovali. Jezdili jsme k nim domů, poznávali se, zjišťovali jejich motivace k dobrovolnické službě, setkávali se s jejich rodinami. Bylo to náročné, ale krásné. Když už to alespoň trošku šlo, vydávali jsme se s nimi na výlety (Pardubice, Blansko).

V září roku 2020 jsme vyslali do světa 10 dobrovolníků (Zambie, Albánie, Bulharsko, Tanzanie, Papua Nová Guinea). I přes různá omezení nakonec strávili celý rok ve své službě (někteří ještě stále slouží). Jak se vyrovnávají s covidovým obdobím v takto vzdálených místech? To nám prozradí Emílie, jedna z dobrovolnic, která působí v Papui Nové Guinei:

Pojďme se podívat na první týden v Gabutu: Ráno vstávám v 6:40 a v sedm každý den už zvoní na mši. Pak se rychle vrhneme na snídani, kterou, stejně jako všechna jídla dne, trávím ve společnosti otců a bratra salesiána. Po snídani hurá do tělocvičny, kde se i během lockdownu schází všechen personál na ranní modlitbu a hlášení. Zatím se úspěšně vyhýbám uniformě, kterou nosí jak učitelé, tak studenti. Nenazvala bych ji vrcholem současné módy, ale brzy už také narukují. Po ranních zdvořilostech mašírují na ošetřovnu, kde se začínají štosovat převazy ran, které by žádný převaz nepotřebovaly, kdyby se v době utržení alespoň vyčistily. Všichni zde chodíme v sandálech nebo pantoflích, a i malé rány se velice rychle zanítí, takže já se k nim dostávám až ve chvíli, kdy hnisají a bolí. V tomto týdnu jsem s velikou pomocí kluků, kteří zůstali na internátě, uklízela celé své nové království. Velký kus práce je za námi a větší před námi, je třeba udělat kompletní inventuru, nakoupit potřebné léky a materiál, založit karty pro všechny studenty a personál (tzn. asi 1100 lidí) a dohlédnout na různé opravy, zejména mě zlobí "zpívající kohoutek," jak tomu starému vrzajícímu krámu, který nejde zavřít, žertovně přezdíváme. Na ošetřovně teď rok nikdo nepůsobil, ale vidím potenciál pro celkem pohodlný kancl. Kromě velice častého kašle a bolení v krku (jsem si vcelku jistá, že se nám tu šíří i covid, někteří kluci už hlásí, že přišli o čich a chuť), mě hned v prvním týdnu potkalo několik lékařských dilemat.

Pootevřu vám okénko do naší školní ošetrovny a pokusím se přiblížit realitu místního zdravotnictví skrze příběhy, které se mě hluboce dotkly ...

Více z tohoto dobrodružství najdete zde: [https://www.adopcenablizko.cz/lano-co-nas-k-nebi-pouta/V době pandemie](https://www.adopcenablizko.cz/lano-co-nas-k-nebi-pouta/V%20dob%C4%9B%20pandemie)

S tím, jak jedno dobrovolnictví začalo a jak vlastně dopadlo, se nám svěčila **dobrovolnice Anna:**

První zmínky o covidu, nejistota ve světě a první lockdown mě (snad jako všechny) donutil zastavit se, odpočinout si a podívat se na svůj život trochu s odstupem. Kam vlastně mířím? A k čemu je všechno to, co dělám? Začala ve mně bujet potřeba udělat něco pro druhé, prostě jen tak. Tento pocit se spojil s mým již dlouhodobým přesvědčením, že vzdělávání dětí a mladistvých je cesta k vytváření dobré společnosti. A hlavně si s odstupem uvědomuji, že ne každé dítě má to štěstí vyrůstat v tak dobrém rodinném zázemí, jaké jsem měla já. Všechny tyto mé touhy a potřeby se spojily a při hledání možností, jak se angažovat, jsem narazila na Sadbu a kurz Cagliari. Najednou to do sebe vše zapadlo – na podzim začínám kurz, na jaře dodělám školu a na sklonku léta hurá, jedu zachránit svět. Salesiáni mi byli navíc blízcí i duchovními hodnotami, které k tomu všemu dokázali přidat nebo spíše na nich vše budovat. Byla to právě jedna sestra Salesiánka, která mi již dříve otevřela dveře do světa (snad to není příliš troufalé říci) „dospělé víry“.

Kurz probíhal online. Jak jinak, v dnešní době. Organizátoři byli neuvěřitelní – namotivovat totiž bandu mladistvých přes obrazovku počítače, to je vskutku výzva! Čas běžel, kurz se přehoupnul do druhé poloviny, ale celosvětový pandemický chaos přetrvával a nejistoty se začaly vkrádat i do mých plánů a představ. Najednou bylo jaro, já jsem svá studia opravdu dokončila a stála před rozhodnutím, jestli ještě stále čekat na něco, co by snad někdy mohlo být, na sen v mlze, anebo se po studiích aktivně vrhnout do „normálního dospěláckého“ života. A jak to také bývá, ve všem jsou vztahy. Ten můj nejdůležitější během podivného covidového roku nečekaně rychle, avšak přirozeně, dospěl až k manželství. Dobrovolnické služby jsem se ale i přes všechny tyto závazky nechtěla vzdát.

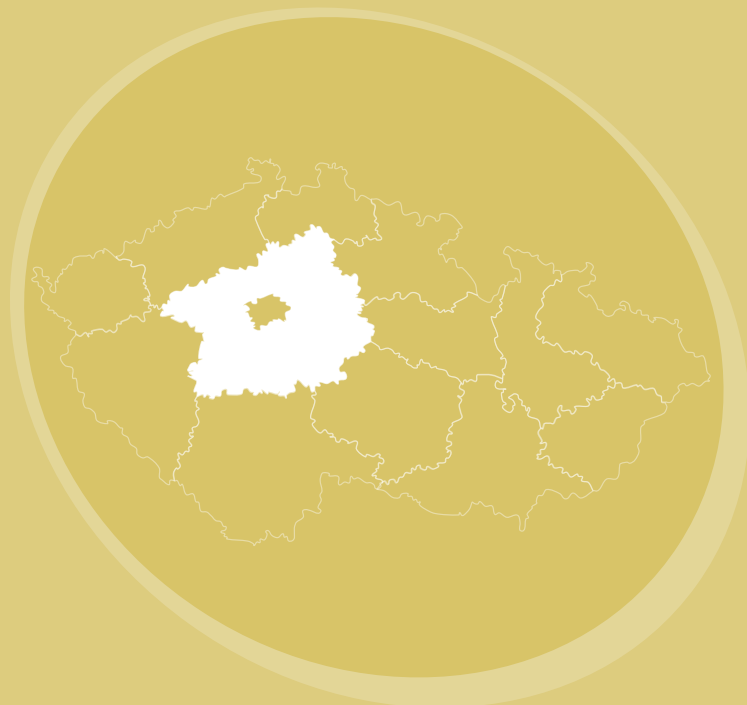
Slovo závěrem.

Pročetli jste se až na samý závěr naší ukázky z práce dobrovolnických organizací v době covidové.

Umožnili jsme vám nahlédnutí pod pokličku jen zlomku z těch, které v Praze pomáhají v každé době, nejen té covidové. Ve skutečnosti je těchto organizací daleko, daleko více – a i těm všem patří náš obrovský dík za péči o dobrovolníky, kreativitu a nadšení, s nímž se do svých dobrovolnických programů a jejich inovací vrhají.

Speciální velké díky patří za vynaložené úsilí, jež věnují získání a udržení motivace těch, kteří mají chuť pomáhat ostatním. Přejeme všem, ať vám dobrovolnictví přináší stále smysl a dodává naději.

Odkazy na další organizace z naší databáze naleznete zde: <https://praha.rdc-info.cz/databaze-organizaci/>

RDC Středočeský kraj

provozované organizací

Letokruh, z.ú.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Vítejte u publikace plné dobra.

Regionální dobrovolnické centrum Středočeského kraje je informačním místem pro dobrovolníky, neziskové organizace, příspěvkové organizace či úřady samosprávy v oblasti dobrovolnictví. Otevíráme prostor pro rozvoj dobrovolnictví, pro nové inspirace, sdílení a spolupráce. Pomáháme propojovat ty, kteří nabízejí svůj čas, energii a dovednosti, s místy, kde je jejich pomoc potřeba.

Období pandemie bylo a je i pro nás, jak se říká, čarou přes rozpočet, ale zároveň i příležitostí k posunu a k novým možnostem.

U mnoha dobrovolnických organizací došlo začátkem pandemie ke změnám chodu činností oproti běžnému režimu. Vzhledem k nouzovému stavu a zákazu návštěv v nejrůznějších institucích byly i organizace často nuceny své aktivity upravit, omezit či pozastavit. Díky vymoženostem moderní doby jsme však mohli zůstat v pravidelném online kontaktu se zástupci jednotlivých organizací a mohli tak sdílet vzájemně své starosti, radosti i společně hledat řešení.

Naše společnost opět ukázala, jak dobré srdce v ní dřímá, neboť během střídání pandemických vln nabídlo svou nezištnou pomoc potřebným opravdu velké množství středočeských dobrovolníků. Ne vždy se povedlo zapojit všechny do činností podle jejich vlastních očekávání. Díky ušlechtilosti dobrovolníků a jejich koordinátorů se však dařilo zmírnit dopady této nelehké doby. Za to všem patří obrovský dík.

Na následujících řádcích bychom vám rádi přiblížili některé dobrovolnické organizace, které se s vámi chtějí podělit o své zkušenosti z doby covidové.

Dejme slovo organizacím!

Č... jako ČLOVĚK, konkrétně Člověk v tísní, o.p.s., Pobočka Středočeský kraj

Jak tato organizace pomáhala ve vypjatých pandemických dnech nám objasnila koordinátorka Jana Sehovcová:

Naše činnost se v době pandemie změnila velmi výrazně. Nejvíce snad v rámci služby Podpora vzdělávání, tedy doučování, která je založena na spolupráci s dobrovolníky. Dobrovolníci docházejí přímo do klientských rodin, kde s dětmi pracují na doplňování školních znalostí či jim pomáhají s domácími úkoly. Stejně jako všichni ostatní jsme se ze dne na den ocitli v lockdownu a kvůli riziku onemocnění jsme do rodin chodit nemohli. Pracovníci naší středočeské pobočky začali okamžitě využívat online prostor. Tato možnost však nepřicházela v úvahu u klientských rodin, protože většina z nich nevladla potřebné vybavení. Naštěstí se díky donátorům podařilo potřebnou techniku získat a IT vybavení jsme začali do rodin půjčovat. V době pandemie jsme ve Středočeském kraji půjčili téměř 60 notebooků a v některých případech jsme zajistili i internetové připojení.

Tím ale naše práce rozhodně neskončila – mnohé rodiny měly počítač k dispozici poprvé v životě. Bylo třeba je rychle naučit s výpočetní technikou zacházet tak, aby rodiče byli schopni připojit své děti na online výuku a na doučování. Pracovníci vzdělávacích služeb i naši dobrovolníci se tak museli rychle stát počítačovými odborníky. Zpočátku vznikaly i komické situace. Například přiběhl rozohněný klient, že jsme mu půjčili notebook, kde jsou uloženy pornografické fotografie. Při prověření pracovnice zjistila, že se jednalo o reklamu na obchod se spodním prádlem, která v prohlížeči automaticky vyskakovala.

Ale tak jednoduché a humorné to samozřejmě nebylo. Online režim znamená úplně jiné fungování než osobní doučování.

Pomůcky a pracovní materiály, které jsou při práci v rodinách běžně využívány, nám byly k ničemu. Bylo potřeba naučit se využívat jiné metody práce, vyhledat programy, které by nám online doučování usnadnily. Často jsme programy sami testovali v rámci našich online porad, abychom zjistili, zda jsou pro online doučování vhodné.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Je velký rozdíl, když doučované dítě sedí vedle vás, můžete mu při práci nahlížet přes rameno a reagovat na danou situaci, než když se s klientem vidíte jen prostřednictvím monitoru počítače. Na dálku se samostatná práce dětí kontroluje přeci jen hůře. Tak se některé děti najednou jako zázrakem zlepšily v počítání. Objevily totiž kouzlo programu Kalkulačka.

Digitální prostor má svá úskalí, kterých je třeba si být vědom. Ne všechny platformy jsou pro děti vhodné, je důležité dbát na bezpečnost. Za líbivým profilem domnělé kamarádky a vrstevnice se může schovávat sexuální predátor. I o tom je při přechodu na online režim nutné informovat a poučit klienty.

Samozřejmě, že online doučování není vhodné pro všechny děti. Velice problematické bylo například podporovat žáčky 1. tříd či děti s ADHD. U jiných se však tato forma doučování ukázala jako výborné řešení. Například pro starší děti na druhém stupni byla práce na počítači a v online prostoru tak lákavá, že jim vůbec nevadilo, že se jedná vlastně o doučování. Před lockdownem doučování využívaly spíše děti ze základních škol, po uzavření dalších typů škol však tato potřeba vznikla i u starších dětí, hlavně studentů středních odborných učilišť a středních škol. S tím se však pojily i vyšší nároky na dobrovolníky. Bylo potřeba doučovat i odborné předměty. A co si budeme povídat, najít dobrovolníka, který by ovládal třeba stolničení, není tak jednoduché. Paradoxně nám to umožnil právě online prostor. Najednou nebylo nutné, aby byl dobrovolník ze stejného města, aby mohl do rodiny osobně docházet, ale snadno jsme propojili vhodného dobrovolníka s dítětem, i když byl každý z jiné části republiky.

Několik dobrovolníků doučovalo online i ze zahraničí. Například dobrovolnice, Češka žijící v Bruselu, začala doučovat dívku ze sociálně vyloučené lokality v Kladně. Díky uzavření škol a různé úrovni online výuky byl o službu doučování vysoký zájem nejen mezi klienty, ale pomáhat a zapojit se chtěli další jednotlivci z řad veřejnosti. Naše organizace tak využila online prostor v době pandemie i k náboru dobrovolníků na online doučování. Na centrále vznikla databáze dobrovolníků, ze které jsme si mohli vybírat vhodné adepty na doučování dle požadavků jednotlivých klientů. Většina vstupních pohovorů i proškolení probíhala online, stejně jako uvádění dobrovolníků do rodin. Díky této možnosti jsme v době pandemie získali mnohem více dobrovolníků než dříve při běžném fungování. Patří jim velký dík za to, že svou činností pomohli mnoha dětem a mládeži se zvládnutím školní výuky v tomto výjimečném školním roce!

Mnoho organizačních schůzek s dobrovolníky bylo přesunuto do online režimu, a dokonce jsme takto realizovali předvánoční intervizi pro dobrovolníky. Sice není možné plně nahradit osobní kontakt, ale jako alternativa se online forma osvědčila výborně. Aby dobrovolníci nezůstali odříznutí, nově vzniklo i diskusní fórum pro dobrovolníky naší organizace na komunikační platformě Discord. Práci online nyní využíváme jako alternativní způsob doučování, případně ho kombinujeme s osobní formou. Je-li dítě, dobrovolník či někdo z jejich rodinných příslušníků v karanténě, není nutné přerušit kontakt, ale je možné v doučování pokračovat.

Doba pandemie nám vlastně otevřela dříve nemyslitelné možnosti. Kromě běžného docházení do rodin nyní využíváme i možnost online doučování. Díky tomu můžeme působit i v rodinách, které bydlí na vzdálenějších místech od našeho pracoviště v Kladně či Berouně. Rovněž tak můžeme uspokojit poptávku po doučování specifických a odborných předmětů. Možnost doučování jsme rozšířili také pro klienty naší služby Kariérní poradenství, kterou poskytujeme starším dětem při přechodu na další vzdělávací stupeň po základní škole.

Zkušenosti, tipy a triky s online výukou i doučováním obecně nejen z naší pobočky, ale i ostatních pracovišť ČvT v České republice, je možné najít i na novém webu www.doucujte.cz. Více o nás na: www.clovekvtisni.cz

D... jako DOBRO – a to konkrétně Dobromysl, z. ú.

Jak již název napovídá, tato organizace plná dobra z Berouna poskytuje profesionální sociální služby dětem, mladistvým i dospělým osobám s mentálním a kombinovaným postižením z tohoto regionu. Nabízí širokou škálu aktivit a terapií, od umělecké arteterapie a muzikoterapie, přes zvířecí hipoterapii a canisterapii, až po rehabilitační aktivity. Kromě provozování denních stacionářů v Berouně a nově i Hořovicích, několikrát do roka pořádají pobytové akce v přírodě s různými druhy terapií.

V této organizaci využívají dobrovolníky zejména jako doprovod při organizovaných aktivitách pro osoby se zdravotním postižením nebo jako doprovod klientů při pravidelných výletech do přírody a za kulturou.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Dobrovolníci se mohou podílet také na organizaci benefičních kulturních akcí, nebo při prodeji výrobků z jejich vlastní dílny při různých příležitostech. Pravidelně pořádají pobyty s příznačným názvem "S DOBRO(u)MYSLÍ na cestách" pro své klienty, aby zažili něco nového, navázali nová přátelství. V neposlední řadě jsou tyto pobyty také velmi přínosné pro pečující rodiny, které tím získají tolik vzácné volné chvíle, kdy mohou řešit také jiné záležitosti než jen péči o své nejbližší. I v nelehké době plné "covidových" zákazů a omezení se této organizaci podařilo zorganizovat spoustu pobytových akcí a aktivit pro své klienty, v roce 2020 například úctyhodných deset pobytů po různých koutech České republiky. Většina pobytových aktivit je pravidelná a vždy nabitá různorodým programem, aby si klienti pobyt co nejvíce užili.

"Vládní opatření se dotkla i poskytování některých našich služeb. Na jaře 2020 jsme museli s ohledem na vládní nařízení uzavřít služby Denní stacionář a Sociálně terapeutické dílny. Byly to dlouhé tři měsíce čekání na znovuotevření našich služeb. Děti a jejich rodičů se dotklo samozřejmě zavření všech škol, a tak byla služba Osobní asistence naopak poptávána nad běžnou nasmlouvanou dobu. Naši pracovníci během 3 měsíců, kdy byly služby zavřeny, nezháleli. Školili jsme se, zvelebovali prostory, šili roušky, vypomáhali u jiných poskytovatelů sociálních služeb. Jsem pyšná, že v době pandemie se nezalekli nových výzev a s obrovským nasazením vše zvládli.", píše v úvodu výroční zprávy ředitelka Kateřina Dvořáková

Více informací o jejich činnosti, aktivitách nebo možnosti zapojení se jako dobrovolník naleznete na www.dobromysl.org.

Už víme, že D... je jako DOBRO a toho není nikdy dost, a proto je tu Dobrovolnické centrum KLADNO, z. s.

Jak to během covidu bylo s jednotlivými programy této organizace nám upřesnila Kateřina Vostatková, koordinátorka programu Dobrovolníci pro rodiny s dětmi:

V době covidové nás spojovalo mnohé. Neutuchající chuť pomáhat, vůle klientů vydržet opatření a izolaci, bohužel však i hromadné uzavírání našich spřátelených zařízení. Je jedno, jestli se jednalo o dětská nebo seniorská zařízení, nebylo to lehké nikde. Vzhledem k této situaci jsme byli nuceni vymýšlet nové způsoby a klíčky k tomu, abychom zpříjemnili čas klientům i dobrovolníkům, a přitom dodrželi všechny platná opatření. Telefonáty se seniory, online doučování, posílání přáníček do domovů pro seniory nebo úkoly, které si děti samy plnily a poté nacházely ukryté odměny. Terénní dobrovolníci docházeli k seniorům i handicapovaným – pomáhali s nákupy, vyzvednutím léků, doprovodem k lékaři i na úřady nebo venčení psů. Pomáhali i jednorázově, pokud to bylo třeba. To je jen malý výčet toho, co jsme museli zvládnout, abychom tuto dobu přečkali s úsměvem na tváři.

Domovy pro seniory byly po většinu roku uzavřeny, částečně fungovaly jen pro některé očkované či testované dobrovolníky z programu Senior. Fungovala především zařízení v Rudné u Prahy a v Berouně, kde jsme vyškolili několik nových dobrovolníků. Alespoň na dálku si někteří dobrovolníci se svými klienty volali a v Kladně, Novém Strašecí a Rudné jsme pravidelně pořádali výstavy soutěžních obrázků od dětí s krásnými pozdravy klientům, kteří poté hlasovali pro ty nejpopulárnější obrázky. Zároveň jsme v některých zařízeních rozdali vánoční či velikonoční přáníčka, aby klienti věděli, že jsme na ně nezapomněli.

Pro děti z Dětského centra Kladno byla covidová doba velmi náročná. Dobrovolníci z programu Dětský úsměv se se svými svěřenci nemohli potkávat ani ve venkovních prostorách. Kontakt s dětmi a dobrovolníky se v řadě případů ztratil, a to buď tím, že dítě přešlo do jiného zařízení či pěstounské péče anebo dobrovolník ztratil počáteční zájem. Ti nejvěrnější dobrovolníci zůstali s dětmi v kontaktu alespoň telefonickým a občas přinesli dětem i nějaký drobný dárek. Po uvolnění opatření se dobrovolníci postupně vraceli a vytvářely se i nové dvojice. Podařilo se podpořit dětské centrum i materiálně – formou her, knížek, materiálu na tvoření apod. A po uvolnění těch nejtvrdších restrikcí se podařilo uskutečnit dva výlety – do Zooparku Zájezd a na koňskou farmu v Libochovičkách.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Program Pět P fungoval, jak jen to situace dovolila, omezení se na něj vztahovalo jen v době nepřísnějších restrikcí, jelikož probíhá přímo v rodinách, a ne v zařízeních. Děti se dále se svými dobrovolníky stýkaly, potřebovaly hlavně pomoci s doučováním a doháněním látky z online výuky, osvěžením pro ně po celém dopoledni u počítače byly samozřejmě i venkovní aktivity.

Dobrovolníci v Geriatrickém a rehabilitačním centru Kladno se svými klienty udržovali alespoň telefonický kontakt, pokud je nemohli navštěvovat. Možnost navštěvování v průběhu roku byla však značně omezená. Pro zpestření a udržení tradic proběhla jarní i podzimní výstava. A soutěž jarních i vánočních přáníček od dětí zpříjemnila seniorům dobu vynucené izolace.

Nepravidelně probíhaly i výcviky nových dobrovolníků a jejich psů na cvičáku v programu Pes kamarád, v praxi jsme pak spolu s organizací Canisterapie Kladno navštěvovali např. Geriatrické a rehabilitační centrum Kladno či některé domovy pro seniory, kde to bylo umožněno. Památník Lidice byl po velkou část období pandemie uzavřen pro veřejnost, zaznamenali jsme také menší zájem o zapojení se dobrovolníků do tohoto programu, proto počítáme v budoucnu s větším nábořem, neboť aktivit pro nové dobrovolníky bude v památníku mnoho.

V průběhu roku 2020 došlo k dočasnému přesunu na online poskytování sociálně aktivizačních služeb. Pandemie služby poznamenala především v nemožnosti osobního setkání, takže pracovnice byly odkázány především na telefonická spojení nebo videohovory. Toto se ale týká jen počáteční části roku. Od jara už jsme fungovali běžným způsobem, samozřejmě za podmínky dodržení vládou stanovených pravidel.

Jak to bylo s našimi dobrovolnickými programy můžete vidět i na našem fb profilu: <https://www.facebook.com/dckladno/> Více o nás na: <https://www.dckladno.cz/>

A do třetice D ... jako DOBRO, tentokrát v Dobrovolnickém centru Klaudiánovy nemocnice (Oblastní nemocnice Mladá Boleslav)

O tom, že není jednoduché stát se přímo v začátku pandemie novým koordinátorem dobrovolníků, ví své Zuzana Kaftanová:

V Klaudiánově nemocnici, konkrétně v dětském domově, se dobrovolníci poprvé objevili na jaře 2006. Na podzim téhož roku vzniklo Dobrovolnické centrum v čele s koordinátorkou Monikou Theimerovou. Nyní má toto centrum 4 dobrovolnické programy: Dobrovolníci v Dětském centru, Dobrovolníci v nemocnici, Dobrovolníci v ONP a Terapie (s) mazlíčkem.

V současné době zde máme 46 dobrovolníků, kteří docházejí za dětmi do Dětského centra nebo navštěvují lůžková oddělení v nemocnici. Kromě pravidelného kontaktu s pacienty a dětmi dobrovolníci pořádají jednorázové akce (Mikuláš, Velikonoce, sbírka vánočních dárků před Vánocemi, psí odpoledne v dětském centru, různé výlety s dětmi z dětského centra apod.).

Dobrovolnické centrum má od jara 2020 novou koordinátorku, která "spadla" rovnýma nohama do nelehké situace, kterou přinesl covid. A to, že se zákazem návštěv nebylo možné realizovat žádnou dobrovolnickou činnost bez osobního kontaktu s pacienty a personálem. I přesto, že toto období bylo pro všechny nové, našli jsme si cestu, jak bychom mohli pomáhat a provádět dobrovolnickou činnost alespoň "NA DÁLKU". Nemocniční dobrovolníci a široká veřejnost se od podzimu loňského roku zapojili do pravidelné podpory našeho personálu. Pečou jim sladké i slané dobroty, vyrábějí šperky, tvoří srdíčka a obdarovávají malými drobnostmi. Cokoli, co vyjadřuje podporu, úctu a slova díky zdravotnickému personálu za jejich práci, obětavost a dlouhodobé nasazení.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Zároveň jsme oslovili a požádali veřejnost, zda by se v rámci akce Hledáme Ježíšky zapojila a drobným dárkem zpříjemnila předvánoční čas našim pacientům na Odděleních následné péče v Mladé Boleslavi a v Mnichově Hradišti. Vánočních dárků se v centru nahromadilo opravdu velké množství, proto jsme mohli obdarovat i osamělé pacienty, za kterými dojíždí zdravotnický personál z Domácí péče. Uspořádaná akce měla obrovský úspěch u pacientů, personálu, veřejnosti i u samotných dobrovolníků, kteří se jí zúčastnili.

Příběhy našich dobrovolníků najdete zde:
<http://www.klaudianovanemocnice.cz/pribehy-nasich-dobrovolniku/ms-2966/p1=2966>

M... jako MÍSTO se srdcem na dlani aneb MAS – Střední Polabí, z.s.

O malém obchůdku, kde darované věci získávají nový příběh, nám napsala Ing. Lenka Tomsová, koordinátorka projektu:

Nejprve se sluší obchod představit. Vznikl v roce 2019 jako první dobročinný obchod v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi. Funguje na principu „pro jednoho zbytečné, pro druhého užitečné“. Dobří lidé nosí věci, které se jim nehodí a jsou stále v dobrém stavu, a v obchůdku se prodávají dalším lidem, kteří z nich mají radost a užitek. Z vybraných peněz se pak financují drobné projekty v okolí. Obchod založila organizace MAS – Střední Polabí, z. s., která podporuje region a pomáhá získávat finanční prostředky pro místní projekty. Zjistili jsme, že na drobné lokální projekty se peníze hledají opravdu špatně, přitom mnohdy i malá částka v řádu několika tisíc korun může hodně pomoci. Díky podpoře města Brandýs nad Labem – Staré Boleslav, které poskytlo prostory, vznikl obchod Dobromysl.

A jak to tedy v praxi funguje? MAS – Střední Polabí vyhlásí výzvu k podávání žádostí o financování projektů v hodnotě od 5.000 do 20.000 Kč. Žádat mohou neziskové organizace, příspěvkové organizace obcí, spolky i fyzické osoby. Zaměření projektu musí být neziskového a obecně prospěšného charakteru z oblastí sociální, kulturní nebo environmentální.

Podmínkou je, že musí být realizovány na území MAS – Střední Polabí, z. s. Výběrová komise jednotlivé projekty podle předem daných podmínek ohodnotí a stanoví pořadí realizace projektů, a ty jsou postupně, jak to umožňuje zisk z obchodu Dobromysl realizovány.

Ukázalo se, že když darující i kupující vědí, na jaký z projektu přispívají, mají větší motivaci. Kupující již podpořili obnovení tůnek pro žáby, sekání orchidejové louky, pomůcky pro děti s postižením, opravu božích muk, nákup osobních kompenzačních pomůcek, nákup vybavení pro mobilní hernu pro děti z okolních obcí, hudební nástroje pro muzikoterapii seniorů v DPS a řadu dalších potřebných a zajímavých projektů.

Zdálo se, že vše je zalité sluncem a nic nemůže ohrozit skvělý chod dobročinného obchodu, který finančně podporoval jeden projekt za druhým. Bohužel také náš obchod postihlo nařízení vlády zavřít prodejnu v rámci opatření na zamezení šíření nemoci COVID-19. Vypadalo to, že bude s dobročinností ze zisku obchodu Dobromysl na dlouhé měsíce konec. Naštěstí nám pomohla finanční podpora na mzdy od státu. A také srdce obchodu – vedoucí Veronika, která to nevzdala a vymýšlela, jak to udělat, aby mohl i přes omezení fungovat dál. Skvělé projekty čekaly na financování a lidé, v tak těžké době, potřebovali pozitivní zprávy. Rozhodla se, že obchod převede do online prostoru a začala prostřednictvím Facebooku nabízet zboží z Dobromyslu.

Z obchodu se tak stalo sice pouze „příjmové/výdejní okénko“, ale fungoval, alespoň omezeně, a mohlo se tak pomalu střídat na schválené projekty. Veronika vymyslela i způsob, kam by mohli dárci přinášet „budoucí zboží“. Dohodla se s místním zahradnickým obchodem, který mohl zůstat otevřený, a instalovala tam sběrný box. Přísun nového, krásného zboží díky tomu nepřestal. A nezůstalo jenom u těchto nápadů. Na dobu, kdy už v letošním roce bylo možné organizovat větší venkovní akce, s dalšími kolegyněmi z MAS – Olgou, Veronikou a Marcelou – připravily „Módní přehlídku s příběhem“, na které dobrovolné modelky z řad rodinných příslušníků a přátel předváděly jak jinak než zboží z obchodu Dobromysl. To bylo možné na místě hned zakoupit. A tak přesto, že jsme obchod otevřeli v dubnu 2019 a za jeho cestu ho potkala řada omezení, tak podpořil již 9 projektů v hodnotě 266.000 Kč.

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Další nové nápady a aktivity v žádném případě nekončí. Aktuálně představují kolegyně Veronika a Marcela princip obchodu v rámci projektových dnů ve školách. V mateřských i základních školách zároveň s tím probíhají sbírky věcí pro Dobromysl. Překvapuje nás až neuvěřitelný zájem dětí o tento projekt. Děti nosí třeba hračky, jimž už odrostly. Je tedy dobrý předpoklad, že dobročinný obchod Dobromysl nebude mít nouzi o zajímavé a pěkné zboží, z jehož prodeje bude možné financovat mnoho dalších a zajímavých projektů.

I použité věci mohou někomu dalšímu udělat radost. Každý z nás může měnit věci kolem sebe, například tím, že si podá žádost o malou dotaci z Dobromyslu.

Více o nás na: <https://www.strednipolabi.cz>

O... jako OTEVŘENÁ SRDCE aneb Oblastní charita Kutná Hora

Oblastní charita Kutná Hora je organizace s dlouholetou tradicí založená na křesťanských hodnotách, jejímž posláním je pomáhat lidem, kteří se ocitli v nouzi a nedokáží svou situaci vyřešit vlastními silami. Členové této organizace si zakládají na individuálním přístupu a ke každému člověku přistupují s láskou a úctou. V regionu patří tato charita k největším neziskovým organizacím v oblasti sociálně humanitárních služeb. Poskytují sociální služby ve střediscích a centrech v Kutné Hoře a Čáslavi. Již téměř 20 let je nedílnou součástí Oblastní charity Kutná Hora také její Dobrovolnické centrum, které se zaměřuje na práci s dobrovolníky, kteří pomáhají znevýhodněným skupinám obyvatel – seniorům, dětem ze sociálně slabých rodin, zdravotně postiženým nebo lidem bez domova.

Mezi dobrovolnické programy Oblastní charity Kutná Hora patří například program Dobrovolníci v nemocnici, kdy dobrovolníci z řad studentů, nebo seniorů dochází za pacienty na LDN nebo dětském oddělení v různých nemocnicích. Nejde však jen o obyčejné návštěvy pacientů, například studentští dobrovolníci uspořádali koncert přímo na oddělení paliativní péče nemocnice Kutná Hora.

Program Dobrovolníci v Charitě zahrnuje také organizaci dětských akcí v rodinných centrech a v nízkoprahových zařízeních. Dobrovolníci jsou nepostradatelní také při organizaci velkých celocharitních akcí jako je Tříkrálová sbírka nebo Sběrka potravin. Za velmi zajímavý považujeme vzdělávací program “Blíž k seniorům”, který pomáhá lépe pochopit a citlivěji vnímat potřeby starších klientů. Absolventi programu si vyzkouší na vlastní kůži, jaký je pocit, když “zestárnou”, a vyzkoušejí si omezení a neduhy spojené s tímto životním obdobím. A to díky speciálnímu geronto-obleku, který simuluje různá pohybová, sluchová nebo zraková omezení.

Dobrovolnický program charity je velmi pestrý a obsahuje další formy možného zapojení dobrovolníků v různých sférách života. Dá se tedy říci, že v Oblastní charitě Kutná Hora si vybere každý zájemce o dobrovolnictví, který souzní s jejím posláním a hodnotami. Protiepidemická opatření ovlivnila i činnost Oblastní charity Kutná Hora. “Mnozí, zejména starší lidé, se ze dne na den ocitli sami, často bez pomoci v běžných, každodenních věcech. Služby naší charity jsme proto nastavili na rychlou pomoc lidem, kteří to potřebovali.

Nemohu zde vypsát všechno to nasazení našich pracovníků, ale alespoň ve zkratce: Dobrovolnické centrum organizovalo šití roušek, nákupy pro seniory, střediska pracující s dětmi a mládeží pomáhala s distanční výukou školáků, jezdili jsme do rodin, když rodiny nemohly přijet k nám, chodili jsme za lidmi,

aby se necítili osamocení a měli kontakt s okolním světem.”, říká v úvodu výroční zprávy ředitel Robert Otruba.

Více informací nejen o dobrovolnictví můžeme nalézt na www.kh.charita.cz.

T... jako TEPLŮ domova, které v Hospici Dobrého Pastýře Čerčany poskytuje organizace TŘI, z. ú.

O tom, jak moc jsou zde dobrovolníci důležití a jak jim tady covid komplikoval běžný chod, se s námi podělila Bára Rezková, koordinátorka dobrovolníků:

RDC Středočeský kraj provozované organizací Letokruh, z.ú.

Pokud bych jako koordinátorka dobrovolníků měla popsat situaci ohledně covidu jedním slovem, bylo by to jednoznačně slovo **PODPORA**.

Naskočila jsem do rozjetého vlaku Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech, když byl covid v útlumu. Hospic měl dveře otevřené a s každou návštěvou dobrovolníka přivítal světlo, lásku a teplo na duši. Dobrovolníci fungovali. Navštěvovali pacienty. Zpříjemňovali chvíle ve stacionáři. Motivovali a milovali. Milovali každou chvíli, kterou tu strávili. Bylo krásné to pozorovat. Bylo úžasné vidět tu sílu mezi klientem a dobrovolníkem.

Dobrovolnictví vám vezme váš volný čas, ale zpátky vám to vrátí v něčem, co je těžko popsatelné. Ať už to jsou životní příběhy, filozofie života, nebo jen tak bytí na tomto světě. Doba covidová bohužel tento důležitý proces zastavila. Avšak neodvrátila dobrovolníky, ale naopak je posílila a semkla. Spousta z nás pocítila potřebu pomoci. Udělat něco víc. A tak se pojďme společně podívat na to, jak dobu covidovou vidí samotní dobrovolníci. Já jim z celého srdce velmi děkuji a velmi si vážím toho, že dělají tuto láskyplnou práci celým svým srdcem, dobrovolně.

„Cítil jsem, že je to mé poslání – dělat trochu radosti v těch posledních chvílích lidského života – a mám krásný pocit, když vidím v těch lidičkách radost. Také myslím, že jsme tady proto, abychom si pomáhali a sloužili. V té první vlně vím, že klienti byly smutní, že jsme nemohli chodit. Tak jsem se rozhodl, že nahraji v domácím studiu pár písni (hraju na saxofon), poslal jsem nahrávky sestřičkám a ony jim to pouštěly. Také jsme se někdy spojili telefonicky.“

Dobrovolník V. (14 let v Hospici)

„Myslím, že v naší společnosti je pořád velké tabu – když se řekne slovo Hospic. Lidé kolikrát neví, co se uvnitř děje a vidí jen smrt. Kolikrát nechápou, že se jedná o báječný kolektiv lidí, kteří vytváří pocit domova pro lidi, co už mnohdy nemají to štěstí být obklopeni dennodenně rodinou vlastní. Je to naprosto jedinečná příležitost setkávat se a jen svou přítomností dělat lidem kolem sebe radost.“

Docházení do Hospice bylo přirozeně složité, protože ten, kdo se nenechal naočkovat na začátku pandemie (bylo umožněno hospicem, pak už nikoliv), tak se musel vždy nechávat testovat na vrátnici. To nebylo příjemné, ale dalo se to zvládnout. Horší bylo, když nám začali klást podmínky, za kterých jsme mohli Hospic navštěvovat, to už pak člověk ztrácel přehled, a nakonec nám zakázali docházet úplně.“

Taková doba byla. Zrušily se všechny supervize a zůstali jsme doma. Zkusili jsme si supervize online, což jsme do té doby nikdy nedělali a bylo to fajn. Když všechny zakazy pominuly, tak jsme zase zvesela začali navštěvovat klienty. Žádnou velkou změnu po covidu nevnímám. Mám radost, že už se zase můžeme všichni scházet.“

Dobrovolnice M. – 2 roky v Hospici

Více o nás na: <https://hospic-cercany.cz>

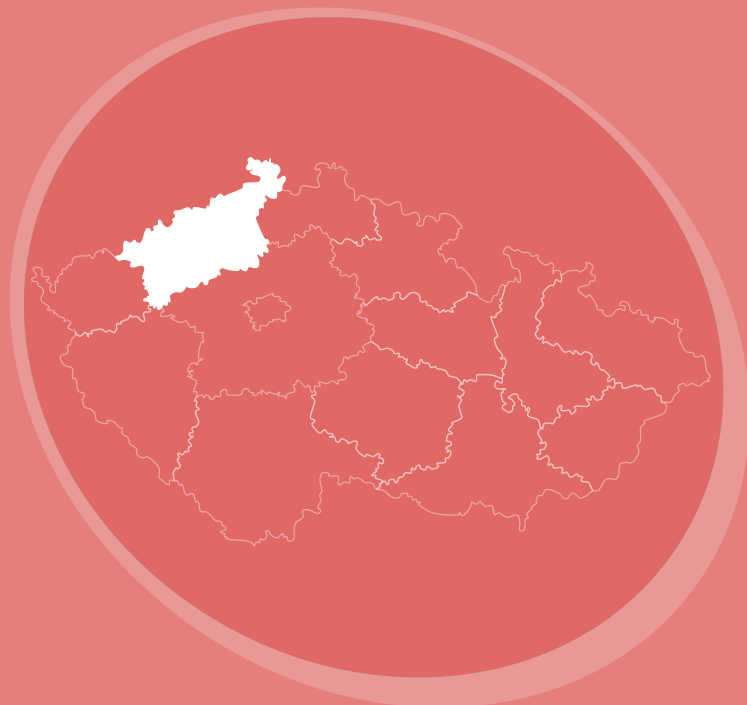
Slovo závěrem.

Umožnili jsme vám nahlédnutí pod pokličku jen zlomku z organizací, které ve Středočeském kraji pomáhají v každé době, nejen té covidové.

Ve skutečnosti je těchto organizací daleko více – a i těm všem patří náš obrovský dík za péči o dobrovolníky, kreativitu a nadšení, s nímž se do svých dobrovolnických programů a jejich inovací vrhají. Speciální velké poděkování patří za vynaložené úsilí, jež věnují získání a udržení motivace těch, kteří mají chuť pomáhat ostatním.

Přejeme všem, ať je dobrovolnictví stále to, co vám přináší smysl a dodává naději.

Odkazy na další organizace z naší databáze naleznete zde: <https://stredocesky.rdc-info.cz/databaze-organizaci>

RDC Ústecký kraj

provozované organizací

Dobrovolnické centrum, z.s.

Úvod

Málokdo si uměl představit, že pandemie Covid-19 přinese českému dobrovolnictví tak velký nápor, ale i rozvoj. Měli jsme zkušenosti z povodní 2002, především však z let 2006, 2009 a 2013, které pod vlivem opakování zapojování neziskových organizací ve spolupráci se složkami integrovaného záchranného systému do pomoci lidem zasaženým mimořádnými událostmi a krizovými situacemi na území Ústeckého kraje, vedli ke vzniku PANELU humanitárních organizací Ústeckého kraje.¹ První vlna pandemie v březnu 2020 vyvolala silnou národní vlnu solidarity a v Ústeckém kraji vzniklo Krajské koordinační centrum dobrovolnické pomoci, které v květnu přešlo pod Regionální dobrovolnické centrum pro Ústecký kraj. V zázemí Dobrovolnického centra vznikl Štáb pomoci, byl aktivován štábní telefon, zahájena spolupráce s Potravinovou bankou. Rozvinula se intenzivní spolupráce s 59 neziskovými organizacemi po kraji, které vytvořily silnou a spolehlivou síť pomoci. V průběhu dvou let vzniklo množství doprovodných akcí, digitálních nástrojů a vybudovali jsme Klub ENTER22 jako dočasné zázemí materiální a koordinační pomoci lidem v nouzi.

Po prvních třiceti dnech první vlny pandemie vzniklo video o pomoci v Ústeckém kraji s názvem Dobro v Ústí a to díky dobrovolníkovi Josefovi Krajcovi, kterého jsme oslovili ke spolupráci na platformě Umsemumtam.cz. V počátcích pomoci jsme s vděčností získali a předali pomoc například generála Petra Pavla nebo pohonné hmoty, notebooky a mobilní telefony pro štáb, dobrovolníky a dobrovolnice od Ústeckého kraje. Zapůjčený automobil pro rozvážení pomoci po celém Ústeckém kraji a pro distribuci pomůcek lokálním dobrovolnickým centrům Ústecký kraj na podzim roku 2020 věnoval pro pomoc v dalších vlnách pandemie.

Počet evidovaných zapojených dobrovolníků a dobrovolnic v Ústeckém kraji:
586

Počet evidovaných dobrovolnických hodin: 11 371

Počet poskytnutých pomoci (senioři, rodiny, jednotlivci, organizace):
CELKEM 412 + pomoci v zařízeních

Počet rezidentních zařízení přímé pomoci v době infekce a karantény personálu: 19

Počet spolupracujících organizací po Ústeckém kraji: 59

23 jednání PANELU humanitárních organizací Ústeckého kraje v roce 2021

RDC Ústecký kraj

provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Od května 2020 probíhaly aktivity pod Regionálním dobrovolnickým centrem pro Ústecký kraj

Krajské koordinační centrum dobrovolnické pomoci (dále KKCDP) bylo zřízeno Dobrovolnickým centrem z. s. ve spolupráci s Ústeckým krajem. Pod tímto názvem fungovalo od března – června 2020. Zázemí bylo na adrese Prokopa Diviše 1605/5 v Ústí nad Labem a jeho hlavním cílem bylo evidovat nabídky dobrovolníků a dobrovolnic, propojovat je s individuální poptávkou z řad seniorů, nemocných a dalších potřebných a reagovat tak na veškeré potřeby, kterých přibývalo.

Organizační záležitosti a dokumentace byla vedena na interním serveru a v systému Trello. Cílem KKCDP byla také spolupráce se složkami integrovaného záchranného systému, samosprávou, dalšími organizacemi působícími v našem kraji (NNO apod.). V prvních měsících evidovali více než 20 spolupracujících organizací a téměř 80 dobrovolníků, díky nimž se nabídka naší pomoci rozšiřovala. Dobrovolníci pomohli lidem, kteří to potřebovali - nakoupit, odnést léky, vyvenčit pejska, zajistit krizový potravinový balíček s jídlem a základní drogerií, rozvoz roušek, dezinfekcí, ochranných pomůcek, pomoc dětem se školní přípravou, online doučování nebo si jen tak popovídat. V případě potřeby zajistit další návaznou odbornou službu.

KKCDP pomoci spolupracovalo aktivně především s Ústeckým krajem, který činnost vítal a podporoval a s RADOU dobrovolnických center regionu Severozápad. Dále se zástupci KKCDP stali členy Panelu humanitárních organizací, tedy platformy pro řešení mimořádných událostí a krizových stavů. Díky nastavení této spolupráce byli v kontaktu se složkami Integrovaného záchranného systému, dobrovolnými hasiči a dalšími neziskovými nebo příspěvkovými organizacemi. Velmi dobré partnerství bylo navázáno také s Potravinovou bankou v Ústeckém kraji z. s.

Dobrovolnické centrum je součástí PANELU humanitárních organizací Ústeckého kraje a PANEL je stálým členem Krizového štábu Ústeckého kraje. Díky této "přímé lince" a výměně informací mezi terénem a krajskou samosprávou byla vždy pomoc efektivní a správně vyhodnocená a provedená. Zástupce PANELU vždy rozeslat zápis s detailními informacemi a pro vybrané oblasti pomoci jsme byli pravidelně oslovovali. V roce 2021 proběhlo 23 zasedání PANELU online, kde probíhala profesionální spolupráce a koordinace pomoci především s Odborem sociálních věcí Ústeckého kraje a Oddělením krizového řízení.

Krizový štáb v rámci Krajského koordináčného centra

V provozu byla krizová linka, kterou zabezpečoval tříčlenný tým, každý den, včetně víkendů a svátků. V krizovém štábu se střídalo 20 pracovníků Dobrovolnického centra a tým doplňovalo 10 expertních dobrovolníků. V první vlně odsloužili kombinované týmy 94 celodenních směn. Novinkou pro nás bylo zapojení dobrovolníků z řad pracujících, kteří zůstali na home office, spolupráce s úředníky magistrátu města Ústí nad Labem a úředníky Ústeckého kraje, kteří přišli pomoci na některé směny. Dále pak zastupitelé městské a krajské samosprávy, kteří se chtěli přímou spoluprací seznámit s fungováním přímé dobrovolnické pomoci. Někteří z nich dodnes působí buď samostatně a pomáhají seniorům v jejich přirozeném navázaném vztahu; jiní zůstali spolupracovat s Dobrovolnickým centrem a aktivujeme je podle situace a potřeby konkrétní pomoci. Zkušenost s dobrovolnictvím se ukázala jako dlouhodobě užitečná pro zvládnutí dalších vln; díky přímým a otevřeným vztahům je Dobrovolnické centrum srozumitelné dalším skupinám obyvatel s rozhodujícími pravomocemi.

V prostorách DC se všichni pohybovali bezpečně, tedy v rouškách, případně v rukavicích, jak vidíme na videích pořízených v prvním období pandemie.

<https://www.youtube.com/watch?v=6KWTZTT5mIU>
<https://www.youtube.com/watch?v=swGINg9OIIY>
https://www.youtube.com/watch?v=i3QevmgIF_w

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Každý den v krizovém štábu Krajského koordináčního centra dobrovolnické pomoci probíhala:

- zahájení ranní směny, rozdělení rolí, seznámení se s dobrovolníky;
- kontrola štábního telefonu a vyřízení všech zmeškaných hovorů a SMS;
- kontrola e-mailu a vyřízení všech nepřečtených e-mailů;
- kontrola tabulky Pomozte svému sousedovi (organizováno magistrátem statutárního města Ústí nad Labem);
- evidence nových dobrovolníků, potřebných, firem, organizací;
- organizace konkrétní pomoci, propojování dobrovolníků s konkrétním potřebným člověkem;
- vyhodnocování proběhlé směny, zpracování zápisu pro směnu následujícího dne;
- po službě dezinfekce povrchů, klik, vyčištění prostor krizového štábu ionizátorem zapůjčeným Člověkem v tísní apod.

Lidé, kterým jsme pomáhali

- Zjištění celého jména, adresy, kontaktů a obsah potřeby – nákup, vyvenčení psa apod. Vedle údajů jsme zajišťovali především starším a nemocným lidem lidský kontakt, mnohé hovory byly delší; pak jsme danému člověku zavolali z jiného telefonního čísla, aby byl štábní telefon dále k dispozici a věnovali jsme se naslouchání a rozhovoru s člověkem, který byl plný obav nebo potřeboval sdělit své pocity. Psychosociální podpora lidem byla důležitou součástí dobrovolnické pomoci.

Krizový štáb v rámci Krajského koordináčního centra

Příprava pomoci

- Kontaktování konkrétního dobrovolníka z databáze dle shody nabídnuté pomoci a potřeby;
- informování potřebného – čas návštěvy dobrovolníka včetně jména a kontaktu;
- kontaktování dobrovolníka, jak proces proběhl.

Postupně jsme k jednotlivým dobrovolníkům získávali poznatky o jejich spolehlivosti, o se učili pracovat s poznámkami tak, aby byly srozumitelné pro navazující blasti pomoci, kterou nabízejí, mají-li například k dispozici automobil, mohou-li působit pouze o víkendu nebo po práci a podobně. V níže uvedené evidenci jsou směny

Evidence

Pro evidenci jsme využívali digitální nástroje – osvědčil se nám intuitivní systém Trello. Zde jsme každý den vytvořili samostatnou složku s datem, kde byl detailně zapsán průběh dne v čase tak, jak se události odehrávaly, ukládána fotodokumentace, doporučení končící směny krizového štábu pro následující den.

Tabulky zobrazují registrovanou činnost. Pomoci v Ústeckém kraji probíhalo mnohem více. Jako naše slabina se ukázala nedostatečná evidence a zpětná vazba o vykonávané pomoci, protože stále setkáváme dobrovolníky, kteří nám hlásí další činnost, která je mimo náš přehled.

Na druhou stranu, v mnoha ohledech se naše systematická a intenzivní práce v krizovém štábu a s ním spojených pomáhajících prací stala inspirací pro další formy dobrovolnictví a pomoci nejen v Ústeckém kraji.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

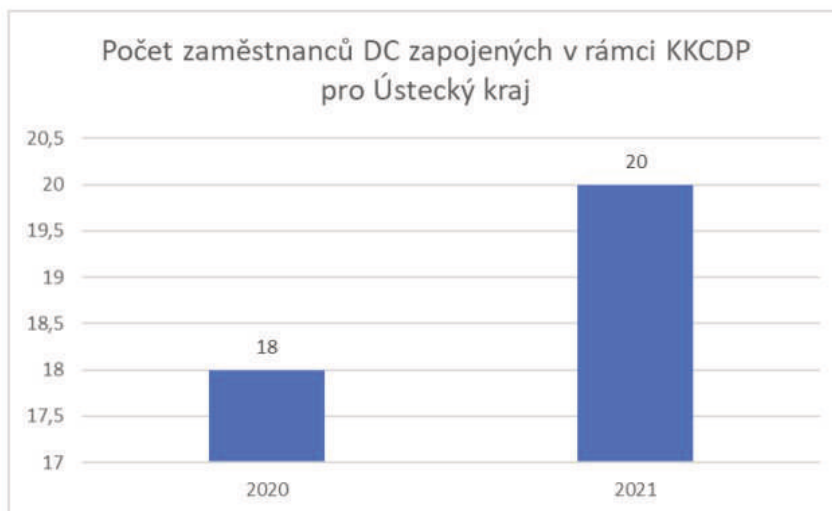

Výčet oblastí dobrovolnické pomoci v první vlně pandemie

- nákupy potřebným;
- venčení psů;
- vyzvedávání léků v lékárně;
- distribuce ochranných pomůcek jednotlivcům, rodinám, organizacím;
- distribuce potravinové pomoci;
- odnesení dokumentů na úřad (v zalepené obálce);
- pomoc při hlídání dětí zdravotníků;
- pomoc se školní přípravou dětí, doučování;
- naslouchání a psychosociální podpora.ahájení ranní směny, rozdělení rolí, seznámení se s dobrovolníky

Počet partnerských organizací v síti pomoci v Ústeckém kraji: 59

Krizový štáb v rámci Krajského koordináčního centra

Nábor a školení dobrovolníků, přechod do online prostředí

Prostřednictvím výzev na webových stránkách Regionálního dobrovolnického centra pro Ústecký kraj, ve sdělovacích prostředcích, na sociálních sítích a v rámci komunikačních kanálů lokálních dobrovolnických center se od 1. října 2020 spustila online registrace dobrovolníků, kteří svou pomoc nabízejí v rámci svého regionu. Většina zapojených lidí však neváhá pomáhat i mimo region, ve kterém žije. Ochota dojíždět do vzdálenějších a hůře dostupných lokalit, přispívat v místě působení nebo dobrovolničit na směny, nebylo výjimkou.

Téměř 500 dobrovolníků se od 1. října 2020 přihlásilo na četné výzvy a volání o pomoc k nezištné pomoci v Ústeckém kraji. Lidé se mohli a stále mohou sami registrovat v databázi Krajského koordináčního centra dobrovolnické pomoci (KKCDP).

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Z dosud registrovaných je již více jak 135 proškolených a nejméně 108 dobrovolníků již aktivně pomáhá kde je třeba, především v nemocnicích, domovech pro seniory, ale i jednotlivcům v obtížné životní situaci související s epidemií koronaviru Covid-19. Každý dobrovolník před svým zapojením do činnosti prochází vstupním školením a je pojištěn. V řadách dobrovolníků írně převažují ženy. Hlásí se a zapojují lidé všech věkových kategorií, přičemž nejstaršímu dobrovolníkovi je 76 let. Pomoc dobrovolníků aktuálně využívá 21 organizací, ohlasy jsou veskrze pozitivní, např. ředitelka Domova se zvláštním režimem v Terezíně, Jana Ryšánková, napsala: *„Spolupráce s dobrovolnickým týmem je úžasná. My už se překlápíme do druhé půlky, to nejhorší je za námi. A nikdy bychom to takhle nezvládli, kdyby nepřišli ti skvělí noví "kosmonauti" na naši terezínskou planetu. Díky.“*

Velké množství zájemců o dobrovolnictví z různých koutů Ústeckého kraje s sebou přineslo nutnost kvalitního a dostupného proškolení dobrovolníků. Nejlépe v nejkratším čase a se zachováním bezpečného prostředí pro nové dobrovolníky i jejich školitele. Vzniklo **online školení dobrovolníků**.

Tým KKCDP vytvořil za pomoci expertního dobrovolníka Honzy Odvárky metodiku, zahrnující **strukturu a rámcový obsah online školení** se zájemci o dobrovolnictví. Na tvorbě této metodiky se podíleli zástupci lokálních dobrovolnických center, přijímajících organizací i zkušení dobrovolníci.

Na následném školení dobrovolníků se aktivně podíleli koordinátoři dobrovolníků lokálních dobrovolnických center, kteří se účastnili online setkání školitelů. Zde jim byla metodika představena a **zároveň dostali několik tipů, jak se na takové online setkání s dobrovolníkem připravit**. *“Před samotným rozhovorem je nutné se se zájemcem domluvit na vhodném online nástroji. V domluvený čas být připravený na rozhovor – příjemné prostředí, eliminace vnějších ruchů atd. Rozhovor může probíhat i v rámci volného hovoru, nechme dobrovolníkovi dostatek času a prostoru, aby nám řekl vše, co chce. Důležitý je první dojem – jak se dobrovolník chová, z jakého prostředí s námi komunikuje, jaké má o pomoci představy či zda se těší.“*

V této fázi jsme se poprvé rozhodli pokusit se vyhledat pomocí sociálních sítí dobrovolníky a dobrovolnice s odbornými kompetence pro proškolení a koordinaci v terénu, případně na dálku skupin dobrovolníků pomoci.

V dalších vlnách se ukázalo, že se mění místo pomoci, od jednotlivců – především seniorů a lidí odkázaných na pomoc v domácnostech, směrem k rezidenčním zařízením zasažených infekcí a následující karanténou. Získali jsme cennou zkušenost kooperace s dobrovolníky, kteří působili rychle a efektivně, ihned se proškolili pro školitele nebo pro vedoucího skupiny dobrovolníků pomáhajících např. v Masarykova nemocnice, Domov pro seniory Dobětice, Alzheimer centrum v Mostě, Domov následné péče Česká Kamenice, Domov pro seniory Bukov, Domov Brtníky, Domov pro seniory Orlická a Azylový dům pro matky s dětmi atd.

Zapojování dobrovolníků do pomoci krok za krokem

• Úvodní kontakt

Na úvodní telefonát je důležitý dostatek času a vhodný prostor. Z úvodního telefonátu na domluvení si společného termínu se může rovnou stát rozhovor s dobrovolníkem, který má zrovna čas.

• Forma školení

Obvykle školení nových dobrovolníků probíhá prezenční formou. V současnéepidemické situaci volíme formu distanční, prostřednictvím videohovoru v některé z obvyklých a všem dostupných platforem sociálních sítí a komunikačních nástrojů (Messenger, WhatsApp, Skype, Zoom, Google Meet...). Při sjednávání školení požádejte dobrovolníka o možnost videohovoru přes internet a vysvětlíte, z jakého důvodu (shora uvedeného) potřebujeme nejen hlasové, ale též video spojení. Pro školitele je možnost vizuálního kontaktu mj. zdrojem pro vnímání neverbální komunikace dobrovolníka, byť ne tak dokonalým jako v případě osobního setkání.

• Online rozhovor s dobrovolníkem aspirantem – školení

Na úvod rozhovoru je důležité představení školitele a vysvětlení, za koho školitel volá – představení KKCDP a informace, že se volaný zaregistroval jako dobrovolník v době pandemie. Aspirant na dobrovolníka je informovaný, že pro aktivní zapojení do dobrovolnické činnosti je nezbytné podstoupit online rozhovor – školení. Společný rozhovor bude trvat cca 30-45 minut nerušeného času. Pro dobrý start společného rozhovoru je vhodné ocenit ochotu aspiranta a připojení se k dobrovolnické výzvě.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Krátké představení školitele – v jakém městě žije, kde pracuje, jak se dostal k dobrovolnictví – je pro dobrovolníka signálem, že je v dobrých rukách a se školitelem může komunikovat i osobní záležitosti. Pro následující spolupráci je dobré, pokud známe dobrovolníka blíže. Důležitým bodem rozhovoru je **zjištění motivace a očekávání aspiranta**. Pravděpodobně se na toto téma otevře již v předchozí části, a tak je možné navázat a dále téma rozvinout. (Jakou máte zkušenost s dobrovolnictvím? Kde jsem se o naši výzvě dozvěděl? Znáte ve svém okolí nějakého dobrovolníka, nebo někoho kdo pomáhá druhým?) Rozhovor o představě dobrovolnické pomoci je také o zkušenostech, dovednostech či prostředcích, které dobrovolník může nabídnout. Může se jednat o zajišťování nákupů, převoz nadměrných věcí či převoz na delší vzdálenosti, nebo naopak administrativní podporu, např. ze zdravotních důvodů.

Při rozhovoru o motivaci se školitel může setkat s očekáváním brigády, či jinak placené práce. V takovém případě je vhodné vysvětlit podstatu dobrovolnictví a ujistění, jestli má smysl v rozhovoru dále pokračovat či nikoliv.

V případě, že rozhovor s aspirantem dále pokračuje, následují **informace o kontaktním či bezkontaktním dobrovolnictví** v době pandemie. V případě kontaktního dobrovolnictví je důležité zdůraznit vybavení dobrovolníků základními osobními ochrannými pomůckami (rouška/respirátor, brýle, dezinfekce, v případě vyšší rizikovitosti i ochranný oblek). V době 2. vlny pandemie se poptávka po pomoci liší od předchozích období výrazně liší - vyšší poptávka po kontaktní formě pomoci ve zdravotnických zařízeních či pobytových sociálních službách. V tomto případě je vhodné i otevření otázky rizik vlastního ohrožení zdraví při kontaktním dobrovolnictví. Mezi další důležité informace k možné další spolupráci jsou časové možnosti aspiranta (jaký den v týdnu, v jakém časovém rozmezí, kolik hodin), oblast působnosti (geograficky) a specifikace cílové skupiny jako příjemce pomoci. Na závěr řízeného rozhovoru by měl být dostatek prostoru pro dotazy aspiranta, doplnění předchozích informací, ujistění se vzájemného pochopení a nabídka možnosti dalšího kontaktu v případě dalších dotazů.

- **Smlouva o dobrovolnické činnosti**

V závěrečné části rozhovoru je aspirantovi nutné vysvětlit důležitost sepsání smlouvy o dobrovolnické činnosti, zaslání vlastní profilové fotografie a znalost dokumentu Kodex dobrovolníka.

JSTE VY NEBO VÁŠ SOUSED
V NOUZI?
KONTAKTUJTE NÁS
TEL.: 732 893 232

ZAJIŠTĚNÍ
KUPY

VYZVEDNUTÍ
LÉKŮ

VYVE...

Dobrovolník je na základě podpisu smlouvy o dobrovolnické činnosti pojištění a KKCDP (včetně spolupracujících koordinátorů LDC) má přehled o dobrovolnících, kteří nabízejí svou pomoc v jednotlivých oblastech činnosti a regionech. Součástí smlouvy je udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů. Tento souhlas je kdykoliv odvolatelný, smlouva aspiranta k ničemu nezavazuje a v případě zájmu, je aspirant z databáze KKCDP kdykoliv smazán.

Komunikace s dobrovolníky, informace o dobrovolnických příležitostech

Pro rychlejší a efektivnější komunikaci s dobrovolníky registrovanými KKCDP (později RDC) byly zvoleny dva komunikační kanály. Jedním z kanálů byla **facebooková skupina**, jejíž součástí se stali všichni zaslavněni dobrovolníci, kteří tuto sociální síť již využívali. Spolu s nimi zde byli zástupci lokálních dobrovolnických center, kteří zde mohli po dohodě se správci (zástupci KKCDP) zveřejňovat individuální poptávky po dobrovolnících a dobrovolnické pomoci. Druhým z komunikačních kanálů byla skupina na **Whatsappu**. Ta sloužila především dobrovolníkům, kteří nevyužívali facebook. I v této skupině byli zástupci lokálních dobrovolnických center.

Oba komunikační kanály sloužily k **předávání obecných informací o vývoji pandemie v Ústeckém kraji, zveřejňování poptávek po dobrovolnické pomoci z celého regionu a zároveň jako vzájemná podpora dobrovolníků** – těch zkušených, aktuálně pomáhajících nebo čekajících na vhodnou poptávku.

Po skončení 2. vlny pandemie byly oba komunikační kanály zachovány a aktivně využívány. Dobrovolníci se zde spojili např. v době tornádem postižených oblastí Ústeckého kraje či dalších vlnách pandemie Covid-19. Někteří dobrovolníci se stali součástí lokálních dobrovolnických center nebo samotných organizací, ve kterých v době pandemie působili.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

ZAPOJENÍ DOBROVOLNÍKŮ V ÚSTECKÉM KRAJI

Zapojování dobrovolníků do pomoci krok za krokem

Dobrovolníci byli zapojeni v rámci působení KKCDP také do distribuce potravinové pomoci. Tým v krizovém štábu distribuci potravinové pomoci koordinoval a povolával proškolené dobrovolníky a dobrovolnice. Od volajících zjistili bližší informace pracovníci krizového štábu. Někteří volali opakovaně, díky opatřením nebyli schopni situaci s financemi úspěšně řešit a potřebovali pomoci. Zjišťovali od volajícího, co se stalo, v jaké jsou situaci. Vyhodnotit situaci dle telefonického rozhovoru nebylo snadné. Po pár týdnech se ozývalo stále více lidí. Kromě aktuální situace bylo potřeba doptat se na počet členů domácnosti (u dětí věk – kvůli vhodné stravě), případně zvířata. V další fázi kontaktovali pracovníci proškolené dobrovolníky a domlouvali s nimi závoz/zanesení. Dobrovolníci se v databázi vyhledávali dle lokality bydliště, času, kdy mohou apod. Všichni byli proškoleni, jak bezpečně potravinové balíčky předávat.

Vlna pomoci

Jako další dobrovolnická centra stále vylepšujeme způsob, jakým zájemce o dobrovolnictví evidovat, koordinovat a komunikovat s nimi prostřednictvím exponenciálně se rozvíjejících digitálních nástrojů. V době nástupu pandemie vzniklo několik experimentálních platform, které jsme testovali a hledali v nich využití nejen pro nárazové, ale i dlouhodobé dobrovolnictví. V tuto chvíli se realizujeme ve Vlně pomoci www.vlnapomoci.cz a část našeho týmu se učí vnitřní nástroje pro organizaci nárazové činnosti pilotně používat. Přehledně popisuje systém David Suslík zde: [Nechtěli jsme se nudit. A tak bedňáci digitalizují české dobrovolnictví - Forbes](#) Již v tuto chvíli se nám hlásí 2 dobrovolníci týdně a ukazuje se, že bychom mohli změnit náš způsob práce – ubude nám náročná práce s oslovením a vyhledáváním dobrovolníků; naopak si vytvoříme prostor pro jejich proškolení, komunikaci a užší přímou spolupráci nebo čas pro popularizaci dobrovolnictví napříč generacemi, sociálními skupinami a územím Ústeckého kraje.

Téma digitalizace jsme přihlásili do soutěže o podporu Norských fondů a roční grant jsme získali, což nám umožňuje 22 financovat nezbytné náklady a pokračovat v propojování dobrovolnictví s nástroji chytré organizace a zvyšování našich kompetencí za pomoci digitálních nástrojů.

DALŠÍ AKTIVITY V DOBĚ PANDEMIE

SPOLU telefonujeme

V březnu 2020 spustila organizace SPOLU proti samotě z.s. v Teplicích telefonickou linku na podporu osamělých seniorů. *“Během první vlny jsme zjistili, jak se efektivně dostat k lidem, kteří potřebují nakoupit, zajistit léky, nebo vyvenčit psa. Vznikl tak náš program SPOLU na nákup. Současně s ním jsme začali rozvíjet program SPOLU telefonujeme, v němž si naši dobrovolníci dlouhodobě povídají s lidmi v psychické tísní a pomáhají jim nasloucháním a svou lidskostí. Tento program jsme postavili na schopnostech osobní koučky Mgr. Petry Cmíralové Dolejšové, která sestavila tým skvělých dobrovolníků z řad psychologů, speciálních pedagogů, studentů podobných oborů a dalších empatických lidí. Ti prošli potřebnými školeními a podepsali dobrovolnickou smlouvu, etický kodex a mlčenlivost. Díky tomu vznikl dlouhodobě udržitelný program, který budeme dále rozvíjet i v příštím roce...”* uvedl Ing. Robert Zauer, zakladatel spolku. Projekt SPOLU telefonujeme vyvstal z potřeby klientů během koronavirové situace.

Dobrovolníci spolku, kteří v rámci jiného projektu, pomáhali seniorům s nákupy, obstarávali léky a zajišťovali další nezbytné úkony, stále častěji zaznamenávali potřebu a touhu seniorů po kontaktu. A právě z této základní lidské potřeby, vznikl nápad uvést do provozu telefonní linku, která bude sloužit potřebným a pomůže jim překonat nelehké období odloučení od příbuzných a přátel, případně získat přátele nové.

Cílovou skupinou jsou lidé pociťující samotu či osoby, které se nachází v situaci, se kterou si sami nejsou schopní poradit. Velmi častým klientem linky jsou osoby bez 5 Zdrojem jsou materiály a výstupy organizace SPOLU proti samotě z. s. s laskavým svolením zakladatele spolku Ing. Roberta Zauera. 23 dlouhodobého kontaktu s rodinou a přáteli, osoby imobilní, ale i pacienti LDN či klienti domovů důchodců. Cílem projektu je zajistit odbornou a psychickou pomoc po telefonu a vyhledání vhodné osoby pro dlouhodobé a pravidelné hovory, které klienty nejen psychicky povzbudí, ale mnohdy i dodají pocit významnosti a důležitosti, který jim tolik schází.

V programu SPOLU telefonujeme za rok 2020 celkem 23 dobrovolníků uskutečnilo 930 podpůrných hovorů s lidmi v psychické tísní v souhrnné délce cca 750 hodin. Pomohli tak 35 klientům, z nichž se některé podařilo během léta zapojit do našich dalších programů, jako je SPOLU na piknik a SPOLU za kulturou.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Počet takto zapojených klientů je velmi omezen koronavirovými opatřeními, ale tento model další socializace klientů funguje velice dobře a je v Ústeckém kraji ojedinělý. Od první vlny koronaviru bylo na lince SPOLU telefonujeme odbaveno cca 400 volajících.

Covid-výzvy na podporu komunity, dalších NNO

Většina společenského dění, komunikace a aktivit se přesunula do online prostředí. Pro většinu z nás se svět zpomalil – nikdo nespěchal, ulice byly liduprázdné, lidi lákaly procházky do přírody, rodiny byly nucené trávit spolu více času a hledat společné aktivity. Pro některé osoby však toto zpomalení znamenalo ztížení jejich již tak nelehké životní situace, např. uzavření denních center pro osoby bez přístřeší. V rámci facebookových výzev se tak Dobrovolnické centrum RADKA snažilo pomáhat a zprostředkovat pomoc osamělým lidem, ale i dalším veřejně prospěšným organizacím. V rámci tzv. covid-výzev na sociálních sítích se podařilo od firemních i soukromých dárců zajistit dostatek materiálu na šití roušek a jejich distribuce v 1. vlně pandemie.

V dalším období se výzvy týkaly i dalších věcí potřebných pro zajištění základních potřeb některých našich spoluobčanů, např. sbírka uzavíratelných sklenic určených k výdeji jídla lidem bez domova. V období Vánoc se uskutečnila akce “Ježíškova vnučata” na podporu domovů pro seniory (v roce 2020 podpořen Domov pro seniory v Podbořanech, v roce 2021 spolupráce s domovy pro seniory v Podbořanech a Klášterci nad Ohří). Do covid-výzev se zapojily i mateřské školy v regionu. Ty spolu s dětmi vyráběly přání a kreslily obrázky. Z těch poté vzniklo několik obrázkových knih, které díky své snadné údržbě (kroužkovazba, laminované stránky) slouží a budou sloužit měsíce či roky. Konec roku 2021 byl také ve znamení společného pečení pro pacienty a zdravotníky kadaňské nemocnice.

Výstava Česká vlna solidarity

Poukázat na potenciál dobrovolnictví, altruismu a nasazení jednotlivců i organizací bylo cíle vzniku putovní výstavy Česká vlna solidarity aneb občanská společnost v boji proti Covid-19, kterou pod záštitou zmocněnkyně vlády pro lidská práva prof. JUDr. Heleny Válkové, CSc. uspořádal sekretariát Rady vlády pro nestátní neziskové organizace.

DALŠÍ AKTIVITY V DOBĚ PANDEMIE

Na základě vyhlášené výzvy pro sběr fotografií obdržel sekretariát Rady vlády pro NNO téměř 200 fotografií od více než stovky organizací. Na výstavních panelech je prezentován výběr 66 fotografií, které zachycují pestrý vzorek aktivit a široké spektrum organizací.⁶ Tato výstava putuje Českem již déle než rok. V období 13. - 28. 3. 2021 byla tato výstava zpřístupněna ústecké veřejnosti za plně prosklenou výlohou Klubu ENTER^{22.7} Veřejnost se tak mohla přímo na ulici seznámit s fotografiemi nasazení, s jakým dobrovolníci šli zpočátku nedostatkové roušky, pomáhali distribuovat zdravotnický materiál, ochranné pomůcky i potravinovou pomoc, pomáhali rodinám a dětem s výukou i doučováním a starali se o volný čas dětí zaměstnanců v první linii.

Ocenění dobrovolníků

V roce 2020 i 2021 bylo možné dobrovolníkům veřejně poděkovat a ocenit je např. prostřednictvím nominace na ocenění Křesadlo, které je udělováno v Ústeckém kraji 1x ročně. Některé nominace byly založeny na dobrovolnické činnosti přímo v době pandemie. Ocenění dobrovolníkům se předávalo i v Děčíně.

„Dobrý den, rád vás poznávám,“ vítal

na pódiu dobrovolnice, které na jaře pomáhaly v nákazou sužovaném domově seniorů na Kamenické ulici v Děčíně, jeho ředitel Jiří Hatlapatka. V jednu chvíli zbylo v domově na sto klientů jen sedm zaměstnanců, kteří se o ně mohli starat. Právě v této kritické situaci dobrovolníci nastoupili. V době, kdy v domově pomáhali, své obličeje vidět nemohli. Těžké služby totiž absolvovali v bezpečnostních oblecích, rouškách a štítech. Mnohdy se tak poprvé opravdu viděli až v červnu 2021, kdy uspořádalo Dobrovolnické centrum Slunečnice na nábřeží pod zámek oddechové odpoledne jako poděkování za jejich namáhavou práci.

Nejen dobrovolníci děkují zdravotníkům

Dobrovolnictví je nejen o samotné pomoci ostatním, ale také společné sdílení, síťování a vzájemná podpora. A tak se spojením Regionálního dobrovolnického centra pro Ústecký kraj, Národní asociace dobrovolnictví a Rady dobrovolnických center regionu Severozápad daří dělat samé dobré věci. To, co funguje jinde, zkusíme předávat dál. A tak např. V Kadani načerpali inspiraci z Ostravy...

Dobrovolnické centrum RADKA v Kadani, které celoročně vysílá dobrovolníky do Nemocnice Kadaň, uspořádalo společné pečení pro zdravotníky.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

„Dnešního setkání se účastnili nejen dlouhodobě aktivní dobrovolníci, ale v našem společném úsilí nás přišlo podpořit mnoho dalších lidí včetně dětí,“ řekla Bc. Stanislava Hamáková, DiS., vedoucí DC RADKA. Pod rukama šikovných dobrovolníků tak vznikala těsta na kokosovou buchtu, tvarohové či marmeládové muffiny, nebo výborný domácí perník. A ruku k dílu přidali i manželé z pohodlí svého domova. Jedna z dobrovolnic nám přinesla linecké cukroví, na kterém se doma podílela doslova celá rodina. Při společné práci jsme tak sdíleli své recepty, povídali si o svých plánech na Vánoce i o tom, co nám pandemie opět bere – čas trávený s pacienty v nemocnicích, klienty domovů pro seniory a mnoha dalšími.

Všechny upečené dobroty putovaly do dárkových krabic a následující den byly předány zdravotníkům kadaňské nemocnice a záchranářům zdravotnické záchranné služby.

SPOLU pečeme přání

Nová doba si žádá nové postupy, a tak v Teplicích přišli s nápadem, jak v předvánočním čase vyzvat lidi z celé České republiky, aby v této nelehké době nezapomínali na osamělé. Teplická organizace SPOLU proti samotě ve spolupráci s Filmami Production natočila video, jak upéct vánoční přání pro osamělého člověka a 29 bezpečně jej předat. Zároveň vznikla facebooková skupina, kam všichni “pekaři” mohli nasdílet své výtvary.

Dobrovolní „Dezinfikátoři“ ve spolupráci s knihovnou bojují proti šíření nákazy

Ve spolupráci neformálního uskupení Čističi Ústí, Severočeské vědecké knihovny, Dobrovolnického centra a dalších partnerů vznikl v Ústí nad Labem projekt Dezinfikátoři, jehož hlavním cílem bylo pomoci v boji proti šíření onemocnění COVID19. Inspirací k vytvoření tohoto projektu byla reportáž o pražském studentovi Janu Faltusovi, který ve svém volném čase čistí ulice našeho hlavního města. V době, kdy svět zachvátila koronavirová pandemie, začal tento mladík kromě svých běžných úklidů dezinfikovat nejrůznější místa ve veřejném prostoru, jež jsou z hlediska šíření nákazy riziková (tlačítka semaforů, parkovacích automatů, bankomatů apod.). V rámci projektu Dezinfikátoři působili dobrovolníci ve dvoučlenných skupinách v předem určených lokalitách, kde po vzoru Jana Faltuse dezinfikovali zmiňovaná riziková místa a uklízeli jejich okolí.

ZE ŽIVOTA DOBROVOLNÍKŮ

Knihovna, jakožto partner, fungovala jako logistické a koordinační centrum. Výdej ochranných pomůcek a čistících prostředků probíhal přímo u výdejního okénka kavárny Knihomolka v budově vědecké části knihovny. Dle slov Ondřeje Thora, jednoho ze zakladatelů projektu, nebylo snahou činnosti městských služeb, ale jejich podpora. Do boje tak nevytáhli pouze proti koronaviru, ale i nežádoucím návykům naší společnosti.

V domovech soužených personální nouzí pomáhají dobrovolníci. Nejmladší jim píší dopisy.

Do dobětického domova, kde žije kolem sto padesáti seniorů, chodí pomáhat 30letý asistent pedagoga na jedné z ústeckých základních škol. Jde o katolíka a nadšeného amatérského sportovce Václava Brhela. Dochází sem každý den od poloviny října. Tehdy mu na pokyn vlády zavřeli školu. Domovy seniorů jsou teď covidem zkoušené srovnatelně jako nemocniční jednotky intenzivní péče. Intenzivně se tu testuje. V tom dobětickém už mají antigenní testy za sebou. Dopady dobře, odhalily pouze dva pozitivní klienty, kteří jsou teď v izolaci.

Z distanční výuky Václava zaměstnavatel uvolnil. V Doběticích pracuje od osmi, někdy i sedmi do dvou. „*Pomáhám s dezinfikováním povrchů nebo v kuchyni,*“ popisuje. Václav sem bude docházet do 17. listopadu, den nato jeho škola zase otvírá. Dobrovolnickou kariéru tím neuzavírá. Možná ho ještě využijí i v tomto domově. Líbilo by se mu to. „*I když se o to neprosím, považují si mě tu. Mám tady první poslední. Jsem vegetarián a kuchař vaří speciální jídlo jen pro mě,*“ popisuje Václav. Chválí ho šéf zařízení Jiří Vronský. „*V kuchyni nám obrovsky pomohl, když nám tam vypadli zaměstnanci,*“ říká ředitel.

Václav dobrovolničí už od roku 2016. Za sebou má třeba nákupy pro hendikepované, dlouhodobě vozí na basket jednoho vozíčkáře z trmického domova pro osoby se zdravotním postižením. Během první vlny covidu pomáhal v lékárně Masarykovy nemocnice v Ústí třídit roušky. „*Byla by mi hanba nenabídnout sám sebe ve prospěch někoho, kdo to potřebuje. Mám to prostě tak, že bych měl věnovat kousek sebe pro druhé,*“ líčí Václav.

RDC Ústecký kraj provozované organizací Dobrovolnické centrum, z.s.

Je jedním z dobrovolníků, které teď do terénu posílá ústecké Dobrovolnické centrum (DC). Ještě při jarní vlně převážně nakupovali seniorům. „Toho je teď méně,“ říká ředitelka Lenka Vonka Černá. „Spíš se na nás obrací sociální zařízení, že mají nedostatek lidí. Neumíme zdravotníky. Ale třeba když nám volali z domova v Orlické, že potřebují někoho na recepci, poslali jsme jim 2 dobrovolníky,“ popisuje Vonka Černá. Další chtěli v domově na Bukově. V DC, které už od jara funguje celokrajsky, se připravují i na posílení personálu v zařízeních v Klášterci n. O. i České Kamenici. A s tím na další nábor dobrovolníků. Dosud se jich registrovalo 265. Postupně procházejí on-line školením.

Momentálně izolované seniory v dobětickém domově – ale i v tom krásnobřezenském – brzy potěší nadílka dopisů. Ty teď píše anebo malují ústecké děti na výzvu zdejší Severočeské vědecké knihovny. Knihovníci si dávají velký pozor, aby staré lidi neohrozili. Vše běží takřka bezkontaktně. „Děti doma dopis ofotí či naskenují, pošlou nám ho mailem. My ho vytiskneme, v rukavicích vložíme do obálek a ty ještě necháme 4 dny odležet,“ líčí lektorka knihovny Tereza Kleinová. Účinnost 4denní karantény si knihovníci ozkoušeli s knihami, které jim při první vlně covidu vraceli čtenáři.

K nápadu knihovníky motivovalo hned několik věcí: co dělat, když nám bibliotéku zavřeli, jak zabavit i vlastní děti, které zůstaly doma – a hlavně starost o starší lidi. Ty epidemie uvěznila nejvíc. Seniory, které teď také nemůžou vidět, má řada ústeckých knihovníků v rodině. „Pevně věříme, že milé psaní nebo obrázky od dětí klienty zařízení potěší,“ říká Kleinová. Od akce ale očekává oboustranný přínos. Senioři pak budou na oplátku psát dětem. „Úcta k stáří, poučení z jejich zkušeností, když někdy v rodině staré lidi ani nemají, vhled do života v seniorských zařízeních i zdokonalení ve slohu,“ vypočítává lektorka, co dá projekt knihovny dětem.

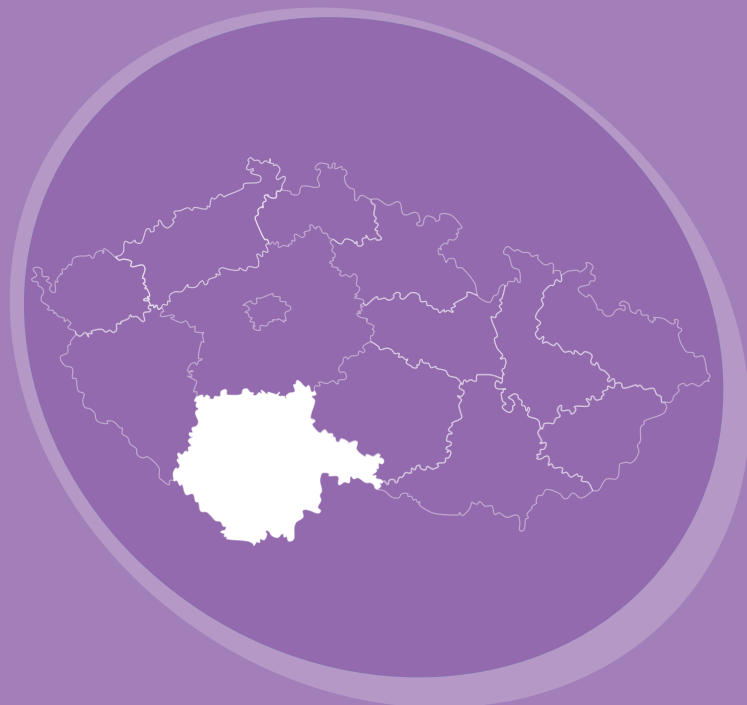
Dopisy se dočkají nadšeného přijetí. „Senioři se na ně těší. I na to, až na ně odepíše,“ říká šéf dobětického zařízení pro asi 150 klientů Jiří Vronský. „Sociální izolace je pro ně možná ještě horší než obavy o zdraví,“ říká o klientech ředitel. „S příbuznými sice komunikují přes tablety a WhatsApp, ale to samozřejmě není ono. Fyzický kontakt je nenahraditelný. Já i moji kolegyně upínáme naději k tomu, že se to brzy povolí. A vláda umožní návštěvy seniorů alespoň ve společných prostorách. Trpěli už i na jaře, teď je to ještě horší,“ upozorňuje Vronský.

Jak se žije zahraničním dobrovolníkům v době

Dobrovolnictví v době pandemie je aktuálním tématem. Dobrovolníci jsou vysíláni do zdravotnických zařízení nebo sociálních pobytových služeb. Další dobrovolníci pomáhají s nákupy, jsou přítelem na telefonu, pomáhají s online školní přípravou, jsou členy týmů očkovacích center atd. Jiná situace je pro zahraniční dobrovolníky, kteří v České republice tráví své dlouhodobé dobrovolnické pobyty. Jedná se většinou o dobrovolnou službu v rámci programu Evropský sbor solidarity, nebo obdobné programy v rámci mezinárodní spolupráce. Organizace RADKA z. s. v Kadani aktuálně hostí 2 zahraniční dobrovolníky. Jedním z nich je turecký dobrovolník Burak O., který svou dobrovolnou službu trávil v mateřské škole ZAČÍT SPOLU v Kadani. Po vládním nařízení, které mateřské školy uzavřelo, se Burak věnuje přípravám na své další aktivity, které se budou moci konat po ukončení protiepidemických opatření.

Druhým zahraničním dobrovolníkem je Eileen z Německa, která se však kvůli aktuálně platným opatřením na mezinárodní hranici věnuje dobrovolnictví na home office. Situace pro ní tedy také není jednoduchá. Sice může být se svou rodinou, ale zemi a organizaci, ve které dobrovolníčí, ještě nemohla vidět. Burak a Eileen společně tvoří dobrovolnický blog, na kterém mluví o sobě, o svém dobrovolnictví a všem, co s tím souvisí. Jedním z jejich příspěvků je i porovnání, co jim pandemie a související opatření v dobrovolnictví vzaly nebo daly.

RDC Jihočeský kraj

provozované organizací

KreBul, o.p.s.

Úvodem

Také v Jihočeském kraji se dobrovolníci aktivně zapojovali do pomoci v době pandemie COVID-19, a to jak běžnou činností (pokud to opatření umožnila), tak hledáním nových forem pomoci. Někteří pomáhali zajistit nákupy, šili roušky, jiní si dopisovali se seniory či osobami s postižením. Některým však bylo, díky zákazu návštěv v pobytových sociálních službách, jejich dobrovolnické působení přerušeno, a tak hledali nové formy, jak se zapojit. Ať tak či tak, vlna pomoci, která s vládními restrikcemi přišla, byla znatelná. A jak se se situací v Jihočeském kraji vypořádali místní organizace se můžete dočíst na následujících stránkách.

KreBul, o.p.s. Prachatice a město Prachatice

S první vlnou vládních opatření a uzavření aktivit, provozoven a zákazu vycházení, nastal z počátku chaos, lidé nevěděli, co a jak bude, organizace ze dne na den měnily své programy a aktivity. Ani u nás v KreBul, o.p.s. Prachatice tomu nebylo jinak. Hned od samého začátku jsme zareagovali na výzvu facebookové skupiny Prachaticáci si pomáhají a řady dotazů, které k nám směřovali. Na základě toho jsme pak zřídili telefonickou dobrovolnickou linku pomoci, jejímž cílem bylo koordinovat nabídky a poptávky dobrovolnictví, které se na této stránce denně objevovaly. Na linku se mohli obracet lidé, kteří potřebovali např. zajistit nákup, pomoc se získáním ochranných pomůcek, ale také nám mohli volat ti, kdo chtěli nabídnout svůj čas jako dobrovolníci a pomoci tak druhým. V této oblasti jsme se spojili s pracovní skupinou krizového štábu na Městském úřadě v Prachaticích a spolu jsme tyto aktivity koordinovali tak, aby se pomoc dostala ke všem, kdo ji v té době potřebovali.

Ale tím náš příběh teprve začal. Z místnosti, kde běžně probíhají volnočasové a vzdělávací akce se rázem stala šicí dílna, kterou jsme vybavili dvěma šicími stroji, zapůjčenými od dobrovolníků. A tak se z nás ze dne na den stali střihači, měřiči, žehličiči a švadlenky. Spolu jsme začali šít roušky, kterých byl v té době opravdu nedostatek (a takových skupin bylo ve městě celá řada). Dobrovolníci nám začali nosit látky, jiní šili tkalouny, nitě... i něco dobrého na zub, aby nám šití a pomoc v terénu dobře šla. S postupnou platností opatření jsme transformovali i naše aktivity tak, abychom dodrželi aktuálně platná nařízení a mohli lidem nabídnout to, co si žádají.

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Od koordinování pomoci, přes setkávání se jeden na jednoho, po venkovní akce a aktivity. Malé ohlédnutí za touto dobou mohou dokreslit některé příklady z našeho města.

Prachatičtí pomáhali šít roušky s celým Českem

V den, kdy česká vláda nařídila všem Čechům nosit na veřejných místech roušky, stala se z prostor prachatické neziskové společnosti KreBul u prachatického Štěpánčina parku šicí dílna. S nůžkami to Zdeněk Krejsa, ředitel KreBulu, umí jako každý normální chlap. „K šicímu stroji půjčenému od Hanky Rabenhauptové jsem si sedl poprvé v úterý 17. března, to jsem ještě nevěděl, jak s ním zacházet. Po několika hodinách šití to šlo samo. Ke druhému zapůjčenému stroji usedla Věrka Tischlerová. Jiří Kučera stříhal či žehlil. Pomáhala Eva Poštová, která chystala z látek tkalouny, stejně jako Jana Vandlíčková z Prachatického deníku a Andrea Tajanovská z Asociace poskytovatelů sociálních služeb. „Původně jsme s Andreou začaly vyrábět tkalouny, po několika dnech jsme dělaly skoro všechno a šlo nám to od ruky,“ řekla Jana Vandlíčková. Roušky ušité v KreBulu byly pro Prachatičáky. Byly totiž součástí seniorských obálek, které dostali senioři v Prachaticích od radnice. Na Zelený čtvrtek bylo poslední číslo roušek ušitých v KreBul 2685.

Autor: Leona Fröhlichová, Prachatický deník

Stříhali, žehlili a šili. Vyrobili 2 555 roušek

/HRDINOVÉ Z PRVNÍ LINIE/ V den, kdy česká vláda nařídila všem Čechům nosit na veřejných místech roušky, stala se z prostor prachatické neziskové společnosti KreBul u prachatického Štěpánčina parku šicí dílna. S nůžkami to Zdeněk Krejsa, ředitel KreBulu, umí jako každý normální chlap. „K šicímu stroji půjčenému od Hanky Rabenhauptové jsem si sedl poprvé v úterý 17. března, to jsem ještě nevěděl, jak s ním zacházet. Po několika hodinách šití musím říct, že cvik dělá mistra, už mi jde i couvání,“ směje se a dodává, že k druhému zapůjčenému stroji usedla Věrka Tischlerová. Jiří Kučera stříhal, žehlil nebo připravoval tkalouny. „K tomu jsme měli další pomocníky, jako Evu Poštovou, která chystala z látek tkalouny, nebo manžele Kubešovy z Rohanova, kteří nám přivezli výborný domácí chléb, aby se nám lépe pracovalo. Všechny, kdo nám přinesli nitě, látky a další věci, vyjmenovat nelze, bylo jich mnoho. Každopádně jim patří velký dík, bez nich bychom to nezvládli,“ říká Zdeněk Krejsa.

Všechny roušky ušité v KreBulu dostali lidé v Prachaticích. Byly totiž součástí seniorských obálek, které dostali senioři v Prachaticích od radnice. Část z nich ale Zdeněk Krejsa osobně předal hned v počátcích koronavirové krize do prachatické nemocnice. Počty jsou jasné, v KreBulu se od 17. března do 6. dubna ušilo 2 555 roušek. Improvizovaná dílna se sice uklízí a připravuje na činnost „po koronaviru“, ale roušky Věrka Tischlerová šije stále. „*Pro strýčka Příhodu,*“ ujišťuje Zdeněk Krejsa. Ten kromě šití roušek ještě vypomáhá krizovému štábu v Prachaticích, když každý den podle potřeby řídí prachatický Taxík Maxík a zajišťuje rozvoz zájemců k lékařům či na nákup.

Autor: Jana Vandlíčková, Prachatický deník

Roušky, kam se podíváš

Vezmeme látku, nastříháme na čtverce, zažehlíme, uděláme sklady, zažehlíme, zašijeme, naměříme ke skládání, děláme sklady žehlením (3x pod žehličku). Vezmeme tkaloun, naměříme, stříháme. Vezmeme 4 složenou látku, tkaloun, naměříme půlku, připevníme špendlíky, sešijeme na stroji, začistíme. A rouška je hotová. Děkuji všem, kteří se podílejí: Zdeněk Krejsa, Růženka Krejsová, Věra Tischlerová, Jana Vandlíčková, Andrea Tajanovská, Eva Poštová, Hanka RH+, Lucka Rabenhauptová ... a mnozí další dobrovolníci (těm, co donesli látku, tkaloun, nitě...), všichni bez nároku na odměnu. Děkujeme všem za podporu, slova povzbuzení a přání síly. Tenhle týden byl náročný nejen pro nás, ale zvláště pro všechny, kteří v krizi nasazují nejen roušky, ale hlavně svůj čas, sílu, energii...a vše ostatní, "nepodstatné" obětují pro něco většího.

ROUŠKY, KAM SE PODÍVÁŠ Díky skvělé práci našeho dobrovolného týmu a díky pomoci celé řady dalších dobrovolníků, kteří stříhají, sešívají, dodávají látky a jiný materiál, se nám dnes podařilo ušít roušku, která má pořadové číslo "2000". Roušky jsou průběžně předávány seniorům, zdravotně postiženým, do nemocnice a celé řadě dalších lidí, kteří je potřebují. Pomáhat má smysl a Společně to zvládneme. Tato dvě rčení máme stále na paměti.

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Firemní dobrovolnictví na Městském úřadě v Prachaticích

Městský úřad Prachatice se svými zaměstnanci se již několik let zapojuje do dobrovolnických aktivit v rámci firemního dobrovolnictví. Firemní dobrovolnictví je společná podpora veřejně prospěšných organizací, ale i jednotlivců a to zaměstnanci – dobrovolníky, kteří investují svoji energii a nápady, čas a pomáhají svou prací. I náš městský úřad je společensky odpovědný vůči komunitě, životnímu prostředí, místu i jednotlivcům. Úřad dává jasně najevo, že neváhá dát prostředky na smysluplnou pomoc tam, kde je potřeba. Pokud někdo tvrdí, že nešlo v době covidu – nouzovém stavu nic dělat, tak naše město, zaměstnanci nejsou toho příkladem. Během nouzového stavu natočili s 54 dobrovolníky a pěti herci (Forman, Píša, Dlouhý, Čermák a Dejdar) pět dílů seriálu pro místní kabelovou televizi s režisérem Janem Voldřichem, v němž se týden co týden prezentovalo vždy sedm námětů, co dělat doma při lockdownu (malovat, zpívat, psát přátelům, telefonovat, hrát, budovat, stavět, tancovat luštit, číst, sbírat, fotografovat, učit se básně, vytvářet...), a to vše formou návodů. Kampaň sklidila velký úspěch, na úřad přišly i dopisy.

Zaměstnanci úřadu zajistili akce a pomáhali při koncertech pod okny, schody či v zahradě pro uživatele sociálně-zdravotních služeb, ale i pro personál v zařízeních, jako byl uzavřený Domov seniorů Mistra Kříšťana, Domov Matky Vojtěchy, Hospic sv. Jana N. Neumanna. Vystupovali jak místní umělci, ve vestibulu za skly klavírista Daniel Turek nebo houslistka Stanislava Kolínová, tak profesionální – Bára Hrzánová, Mاريو Biháry, Bohuš Matuš. Do třetice uvedu organizaci výstav na skle v domově seniorů či zapojení se do celostátní výzvy fotografie z lockdownu, kde uspěly dvě naše fotografie (autorů Hanky RH+ Rabenhauptové, zaměstnanec MěÚ a Zdeňka Krejsy, ředitele společnosti KreBul, o.p.s. Prachatice), které dokumentovaly šití roušek, a právě zmiňované koncerty. Celostátní výstava Vlín solidarity doputovala také do Prachatic (byla v Očkocentru, na úřadu i v nemocnici, domovech...). Výstavu Vlín solidarity tak vidělo stovky lidí. Spolupráce úřadu s NNO - Městský úřad dlouhodobě i v době covidu spolupracoval s místními spolky, organizacemi a institucemi, a v rámci možností nabízel a i nadále pomoc. Tak například při tisku bulletinu pro seniory, plakátů, včetně grafických návrhů, nebo plánů akcí. Dokumentují dílčí akce, fotografují na akcích, fotografie zpracovávají a publikují v místním tisku, na sociálních sítích. Podtrhuji, zde jde o čas, nápady, chuť a um jednotlivců, a především možnost.

Potravinová pomoc – zaměstnanci úřadu společně s dobrovolníky pravidelně v době covidu dováželi, rozdělávali a také distribuovali potraviny do míst, kde byla uzávěra – domovy seniorů, azylové domy, centra, ale i jednotlivcům, rodinám, či covid pozitivním, kteří byli v karanténě. Z potravinové pomoci jsme také udělali pro zaměstnance výzvu (při velké dodávce jablek) na pečení štrůdlů z jablek. 14 zaměstnanců napeklo přes 30 štrůdlů, které byly předány zaměstnancům nemocnice Prachatice. V rámci firemního dobrovolnictví Městského úřadu v Prachaticích připravili zaměstnanci se svými dětmi malé poděkování za laskavost a péči, kterou všem lidem věnují, k jejich svátku, tedy všem všeobecným sestřičkám, dětským sestrám, porodním asistentkám, nutričním terapeutům, fyzioterapeutům, zdravotním laborantům, radiologickým asistentům, farmaceutickým asistentům, praktickým sestrám, laboratorním asistentům, ošetřovatelkám, sanitářům a sanitářkám, řidičům sanitky.

S kolegyněmi a kolegy i jejich dětmi jsme malovali kamínky pro štěstí, kamínky bílé, značící čistotu, kamínky značící tíhu práce, kamínky s obrázky, citáty, pro štěstí a dobrou náladu. No a jako bonus jsme napekli linecké kytičky, smajlíky, ptáčky, kynuté zapletené věnce, rolády, štrůdl, ale i tzv. buchtu na plech ... každý si mohl vybrat. Mluvené slovo a hudbu na CD, a to včetně přehrávačů, získalo několik seniorů a osob se zdravotním postižením, které vytipovali zástupci největších seniorských organizací ve městě. Město Prachatice vyhlásilo finanční sbírku na nákup přehrávačů v rámci firemního dobrovolnictví a získalo 25.200,- Kč.

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Česká vlna solidarity

Česká vlna solidarity aneb Občanská společnost v boji proti covid – 19 v Lichtenštejnském paláci i s fotografiemi z Prachatic. Prezentuje se zde ve dvou sekcích – společností KreBul - fotografie Zdeňka Krejsy s názvem „Obratem ŠICÍ DÍLNA“ a kontaktního místa pro seniory SeniorPoint Prachatice, s fotografií Hanky RH+ Rabenhauptové s názvem „Koncert POD OKNY naposledy“. Jde o celostátní reklamu dobrovolnictví v Prachaticích v rámci nouzového stavu. 4. září 2020 Andrej Babiš, premiér a Helena Válková zmocněnkyně pro lidská práva zahájili výstavu fotografií v Lichtenštejnském paláci v Praze výstavu „**Česká vlna solidarity aneb Občanská společnost v boji proti covid-19.**“

Výstavu připravil sekretariát Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, jako putovní výstavu dokumentů z období nouzového stavu. Poděkování patří všem dobrovolníkům a těm, kteří se jakkoli na pomoci druhým podíleli, i těm, kterým se fotografie nepodařilo poslat, či nebyli vybráni. Výstava je nainstalovány nyní v prostorách Lichtenštejnského paláce na Kampě, U Sovových mlýnů 506/4, Praha 1. Výstava je koncipována jako putovní, další místa jsou v jednání, ale již dnes víme, že výstava na počátku roku 2021 doputovala i do Prachatic.

Autor: Hanka RH+ Rabenhauptová

3D tisk pomáhá

V době pandemie měla KreBul, o.p.s. zrealizovat maškarní bál. První termín jeho realizace byl stanoven na březen, druhý náhradní pak na říjen 2020. Ani v jednom z termínů se však bál nemohl uskutečnit, a to díky vládním opatřením a nařízením. Díky schválené změně účelu dotace jsme pořídili 3D tiskárnu, jako nový nástroj pro aktivity dětí a mládeže, seniorů, zdravotně postižených. Věříme, že již brzy se všichni budou moci seznámit s 3D tiskem a sami si vyzkoušet vymodelovat a poté vytisknout své představy. KreBul, o.p.s. se rozhodla, že jako první věc, kterou na tiskárně vytvoří, budou speciální háčky na nošení roušek, díky kterým rouška tolik netahá ouška. První várka 66 háčků byla předána do Nemocnice Prachatice, kde si je převzala manažerka kvality Ivana Čížková. Děkujeme touto cestou městu Prachatice za finanční podporu, díky které jsme mohli 3D tiskárnu pořídit a aspoň trochu zpříjemnit práci zdravotníkům a pracovníkům nemocnice.

Autor: Mgr. Zdeněk Krejsa, DiS., ředitel

Ocenění dobrovolníků

Mezinárodní den dobrovolnictví se v KreBul, o. p. s. slavil výstavou, oceněním i dnem otevřených dveří. Dobrovolnické centrum Prachatice ocenilo jednotlivce z řad dobrovolníků, kteří pomáhali při první i druhé vlně pandemie covid – 19. Bylo oceněno více jak 20 dobrovolníků, kteří ve své kategorii získali kromě certifikátu i poukázky na thajskou masáž/saunu/vířivku, čaje a vitamínové doplňky. Dobrovolníci byli zváni po malých skupinkách či individuálně, jiným bylo předáno ocenění v jejich místě působení. KreBul, o. p. s. – Dobrovolnické centrum Prachatice získalo tyto věcné dary z Fondu solidarity 2020 od ERSTE Foundation. Velmi děkujeme za nádhernou výstavu dobrovolnici Hance, která připravila úvodní slovo a vernisáž „Dáváš, dávám, dáváme“, tedy výstavu mnoha neziskových organizací s jejich činnostmi. Vernisáž navštívila první skupinka oceněných dobrovolníků, mezi hosty pak Alena Bártíková z MPSV i místostarostové města Prachatice Jan Klimeš a Miroslav Lorenc či zastupitel města Zdeněk Krejsa.

Autor: Mgr. Jiří Gabriel Kučera, DiS.

Pravidelné dobrovolnictví

Považujeme za důležité zmínit to, na co se během pandemie často zapomínalo, a to, že pravidelné dlouhodobé dobrovolnictví nebylo pozastaveno. Dobrovolníci se tak i nadále individuálně scházeli se svými klienty z řad seniorů, lidí s duševním onemocněním či dětí pocházejících ze sociálně znevýhodněných rodin. Pro klienty jsou dobrovolníci velmi důležití, což lze ilustrovat na několika příkladech:

- 1) seniorka, před pandemií aktivní turistka, po roce pandemie z důvodu strachu vycházet ven upoutána na lůžko ve svém bytě v devátém patře, trpící inkontinencí. Dochází za ní dobrovolnice, aby jí pomohla vyjít ven na čerstvý vzduch nebo si s ní popovídala a potěšila svou přítomností.
- 2) šestiletá dívka, jejíž matka trpí epilepsií. Z toho důvodu nemůže mít holčička doma počítač a připojit se tak na distanční výuku. Maminka je také často unavená a musí hodně odpočívat, její dcera proto nemá doma podnětné prostředí a nikdo se jí moc nevěnuje. Holčička se schází s dobrovolnicí, která jí pomáhá s přípravou do školy a tráví s ní volný čas.
- 3) Dospělý klient trpící depresemi značně zesílenými pandemickou situací. Z důvodu jeho nemoci se s ním nikdo nechce přátelit, do práce chodit nemůže. Je osamělejší než kdy dřív. Dochází za ním dobrovolník, aby alespoň na chvíli zahnal samotu a chmury.

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Dobrovolnické centrum v Českém Krumlově v době pandemie covidu

V nelehkém období na počátku koronavirové krize přicházeli dobrovolníci s různými zajímavými nápady, jak se do dobrovolnictví bezpečně zapojit. Dobrovolnické informační centrum pro seniory přesunulo některé z aktivit do on-line prostoru. Setkávali jsme se tak z pohodlí domova na jógovém cvičení, vzdělávacích kvízech či angličtině. *“Informační centrum pro seniory působí na Českokrumlovsku už od roku 2009, organizujeme nespočet různých akcí – exkurze, přednášky, cvičení a kurzy. Jsme prostě zvyklí vídat se pravidelně a hlavně osobně. Tento kontakt nahradit nelze, jsme však rádi, že alespoň takto mohlo centrum fungovat jako dosavadní řešení v období pandemie,”* vysvětluje koordinátorka centra pro seniory Magdalena Zronková.

S další alternativou přišla dobrovolnice Hanka Kocourková - nahrávání předčítaných knih. Spojili jsme síly s nahrávacím studiem Ambit 1084 Studios a pěti dobrovolníky, kteří nahráli a namluvili přes 10 audioknih. Ty jsme následně předali do Nemocnice Český Krumlov a.s., DpS Kaplice a DD Horní Planá pro jejich klienty. Také další dobrovolníci fungovali v této době alternativně - komunikovali s klienty přes mobilní aplikace, chodili například pod okna domova, kde se s klienty vídali alespoň na dálku, pekli pro klienty atd. Všem zapojeným dobrovolníkům patří velký dík, vážíme si vašeho času a úžasných nápadů a doufáme, že alternativ již nebude brzy třeba.

Příklad dobré praxe v době Covidu – Program Pět P

Program Pět P je dobrovolnický program pro děti, které to mají v životě o něco těžší, než děti ostatní, a staví na kamarádském vztahu mezi dítětem a dobrovolníkem. Tato dvojice se schází každý týden a tráví spolu volný čas. A bohužel pandemie COVID 19, která v roce 2020 i 2021 zasáhla celý svět, se nevyhnula ani dobrovolníkům v programu Pět P. Ve veřejném prostoru se mluvilo o skvělých dobrovolnících, kteří šli roušky, chodili nakupovat, pomáhali v organizacích či nemocnicích. Ovšem my bychom chtěli vyzdvihnout také ty „obyčejné“, dlouhodobé dobrovolníky, kteří ani v této náročné době nevzdali svoji dobrovolnickou činnost a podporovali své malé kamarády pořád dál. Dobrovolníci měli svoji činnost ztíženou buď vládními opatřeními, nebo karanténami, izolacemi i onemocněními. Ale i tak tu pro děti neustále byli – pokud to nešlo osobně, tak alespoň formou volání, dopisování či onlinového setkání. Společně strávený čas však nebyl o mnoho „chudší“ než jiné schůzky.

Je nutné zmínit, že jsme se snažili dobrovolníky všemožně podporovat, a to jak metodicky, tak formou tradičních supervizí. Na jaře dobrovolníci získali díky Národní asociaci dobrovolnictví materiál Doporučení pro mentory v době karantény (když nemohou probíhat kontaktní schůzky), dále je koordinátorka metodicky podporovala v rámci online schůzek s dětmi (jaká webová prostředí využít, co 17 s dětmi online dělat, atd.). Také se 30 našich dobrovolníků zúčastnilo online interaktivního kurzu Úvod do chatové komunikace s dětmi, což jim velmi pomohlo.

Autor: Mgr. Bohdana Břizová, Ph.D.

Příklad dobré praxe dobrovolnictví Komunitního centra Chelčice ve prospěch Chelčického domova sv. Linharta

Rodiče a dospělí, zatímco děti tvořily v keramickém kroužku, pomáhali Chelčickému domovu sv. Linharta péct dobroty do projektu Nadace ČEZ "Energie zdravotníkům". Dobrovolníci z Komunitního centra Chelčice pomohli se zakázkou Chelčickému domovu sv. Linharta. Díky tomu poputuje z Chelčického domova 100 balíčků s levandulovou šťávou, pečeným čajem a dobrými perníčky do Krajské nemocnice v Českých Budějovicích, odkud budou balíčky distribuovány do nemocnic celého Jihočeského kraje. Takto Nadace ČEZ pomůže dvakrát: charitativním organizacím a také obdaruje zdravotníky, již tak dlouho přetížené svou službou nemocným. Moc všem dobrovolníkům děkujeme, zažili jsme s vámi moc milé, voňavé a přátelské odpoledne plné pohody!

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Dobrovolníci si připravili mezigenerační zahradu na novou sezónu

Život běží dál, i když v nouzovém stavu. To dokázali opět dobrovolníci z Prachatic - SeniorPointu pod společností KreBul, o.p.s. Během čtyř dnů připravili mezigenerační zahradu k případnému otevření. V týdnu od středy 15. 4. do soboty 18. 4. 2020 byla připravena práce pro desítku dobrovolníků v mezigenerační zahradě u KreBulu, na Zlaté stezce v Prachaticích. Dobrovolníci se nejen našli, ale přišli a pomohli. Jedni dojeli pro sazenice, bylinky. Druzí dle přesného harmonogramu (při dodržení opatření – střídání se po dvojicích a dvou hodinách, s rukavicemi, rouškami – pokud nešlo o rodinu) zvelebili po zimě celý prostor zahrady. Upravili nábytek, srovnali dříví, vyměnili zem, přidali kompost, vysadili bylinky a rostlinky, a to nejen do vyvýšených truhlíků, ale i oken domu, srovnali plochu po stavebních pracích u Komunitního centra, shrabali zbylé listí z podzimu, upravili kompostér, posekali trávu stávající, vyseli trávu novou, pohrabali, co se dalo, umyli a uklidili. Všem dobrovolníkům děkujeme. Krásná práce pro druhé. Děkujeme i za dokumentaci. Regenerace zahrady proběhla za podpory Města Prachatice v rámci dotačního titulu Volnočasové aktivity 2020.

Hanka RH+ Rabenhauptová, Zdeněk Krejsa

Výstava šitých roušek a fotografií

Na tisíce roušek bylo našito v Prachaticích dobrovolníky. Stovky dobrovolníků, kteří sháněli materiál (nitě, tkalouny, gumičky, silonky, látky, drátky), zapůjčili šicí stroje, šili pro druhé, sebe i své rodiny a nyní jsou jejich práce na výstavě. Desítky návrhů roušek, kde se kreativité meze nekladly. Další desítky lidí roznášeli látkové roušky v balíčcích, dávali roušky na věšáky, vyzvedávali si na místech, kde se šilo. Na desítky míst se distribuovaly roušky z Prachatic - do domovů seniorů, nemocnic, služeb, které byly provozu, pro lidi bez domova, seniory, maminky s dětmi, azylové domy, obchody, zaměstnance podniků, úřadů, ale také do spřátelených míst, kde v tu chvíli byla potřeba jako např. do domova seniorů ve Zvolenu, do Nemocnice IKEM, sídlištní lokality v Děčíně...

Dvěma slovy dobrovolnictví, solidarita!

Na 12 panelech, vedle fotografií lidí s rouškami, bylo možné si desítky zajímavých návrhů ušitých roušek prohlédnout. Výstava byla otevřena dne 1. 5. 2020 za přítomnosti sběratele a ředitele o.p.s., K vidění byla po celý měsíc květen v prostorách společnosti KreBul, Zlatá stezka 145, Prachatice. Výstavu připravili dobrovolníci SeniorPointu Prachatice.

Prohlídka výstavy byla možná individuálně, ale dopředu bylo nutné se nahlásit se na telefonu a dodržet opatření, vyvěšená u vchodu do výstavních prostor (dezinfekce, rozestupy, počet, ochranné pomůcky).

PS: Záměrně nepíšeme jména lidí, kdo roušky šil, nepíšeme jména lidí, kdo půjčoval stroje, nepíšeme jména lidí, kdo přinesl látky, nitě, nepíšeme jména lidí, kdo stříhal, šil tkalouny, jména lidí, kdo rozvážel, roznášel ušité roušky, protože jsme to všichni chtěli, a také proto, abychom na nikoho nezapomněli.

Přesto: Děkujeme vám všem. A to moc.u Úvod do chatové komunikace s dětmi, což jim velmi pomohlo

Hanka RH+ Rabenhauptová, Zdeněk Krejsa

Poděkování dobrovolníkům z video pozdravů

V neděli 7. 6. 2020 se v Dobrovolnickém centru Prachatice symbolicky poděkovalo 54+2 tvůrcům projektu: „VIDEOPOZDRAVY od nás pro vás“, které byly natočeny v době nouzového stavu a odvysílány v kabelové televizi a na sociálních sítích. V rámci Víkendu otevřených zahrad bylo využito prostoru společnosti KreBul, bohužel vzhledem k počasí bylo přesunuto poděkování do vnitřních prostor, kde navíc si mohli všichni přítomní prohlédnout výstavu 112 fotografií z natáčení video pozdravů. Projekt Video pozdravy od nás pro vás je z dílny Hanky RH+ a Jana Voldřicha, studia JVP Prachatice, který vznikl již v nouzovém stavu v březnu a věříme, že 5 díly (pět týdnů po sobě udělala radost mnohým z nás).

Pozdravy vnikaly na radnici v provizorním „studiu“, vždy s jedním nebo dvěma (rodinní příslušníci) aktéry. Natáčel se pořad, kde vystupovali dobrovolníci od nejmenších po nejstarší (5 – 85 let), od laiků po profesionály, vždy s přáním od umělců městu Prachatice ke zvládnutí doby pandemie (od Petra Formana, Martina Dejara, Michala Dlouhého, Petra Píši a Hynka Čermáka s paní Veronikou). Jeden pořad trval něco kolem 20 minut a přinesl tanec, zpěv, přednes, citace, poučení, trénování paměti, přednes vtipů, básní, um pletení pomlázek, malování vajíček, háčkování, soutěže, zvířátka – slepici, kohoutka, papouška, psy, dále děti, které vyráběly a malovaly s maminkou, hru na kytaru, klávesy, housle, harmoniku, nechyběly ukázky tréninku fotbalu, cvičení jógy, cvičení na židlích, péče o zdraví s bylinkami, reflexní terapie ...

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Poděkování patří:

Lence Roučkové + Mija a Bony (psi), Marii Šímové a Jarmile Šímové, Viktorce Bicanové, Janě Hulešové, Danu Turkovi, setře Aleně, Haně Šimákové, Květě Kadlecové, Terezce Houškové, Andrejce Houškové, Štěpě Rojové, Věře Schulzové, Jiřímu Gabrielovi Kučerovi, Karolíně Říhové, Růžence Vincikové, Slávce Tomešové, Martině Pivoňkové – Boškové, Ivě Bečvářové, Veronice Veselovské s dcerami Barunkou a Doubravkou, Matyášovi Dlouhému, Honzíkovi Študlarovi, Bohdaně Kollarové, Jiřímu Dolejšovi, Lence Kunové s dcerou Amálkou, Mije Zíkové, Drahoslavě Satorové, Miky Markytánovi, Marceli Záhorkové, Pravoslavu Hovorkovi s vnučkou Maruškou, Maruše Bednářové, Marii Bednářové, Janě Krejsové, Lucce Hrudníkové, Karlu Rabenhauptovi, Lumíru Vozábalovi, Andree Tajanovské, Václavu Šrámkovi. Za spolupráci osobně děkuji Janu Voldřichovi, kameramanovi a kolegům a kolegyním na úřadu, kteří byli nápomocni.

Všichni dobrovolníci na setkání zhlédli všech 5 dílů VIDEOPOZDRAVŮ od nás pro vás, potkali se s ostatními, povyprávěli si o zážitcích z natáčení a také dostali od Zdeňka Krejsy, zastupitele města Prachatic (ředitele společnosti KreBul) malou kytičku, jako projev díky. Poděkování patří všem za natáčení, a také odvalu v nouzovém stavu přijít a udělat něco pro druhé. Přišli darovat svůj čas i um. Děkujeme.

S registrací na očkování pomáhali dobrovolníci

SeniorPoint Prachatic pod KreBul, o.p.s. nabídl pomoc s registrací na očkování proti COVID-19. Všichni, kdo pomoc potřebovali, mohli využít telefonickou konzultaci, osobní setkání s pracovníkem nebo dobrovolníkem, případně položit svůj dotaz prostřednictvím e.mailu. Na základě této poptávky distribuovali naši dobrovolníci letáčky s informací na veřejně dostupná místa, do čekáren obvodních lékařů, úřady. Cílem bylo co největšímu počtu zájemců zprostředkovat tuto pomoc. Každý den se na nás obraceli zejména senioři, pro které byla registrace složitá, neměli nikoho, kdo by jim pomohl. Častokrát jsme museli vysvětlovat, že u nás injekci nedáváme, že pouze můžeme pomoci zaregistrovat a poté pomoci vybrat termín do očkovacího centra. Jak se ukázalo, tuto pomoc uvítali i lékaři, kteří k nám své pacienty odkazovali, abychom registraci daného pacienta provedli.

Štrúdle pro záchranku, nemocnici, domov, hygienu

V rámci firemního dobrovolnictví Městského úřadu Prachatice byla vyhlášena výzva na pečení štrúdlů. Sešlo se přes 30 „noh“. Předáním pro zaměstnance, pacienty, nemocné jsme chtěli „zlepšit náladu všem“ v současné době. Myslím, že se nám to podařilo. Jeden kolega a 15 kolegyň jsme napekli společně přes 30 noh štrúdlů, které jsme hned v pondělí ráno rozvezli do nemocnice, kde je přijali s velkým potěšením. Záchranáře jsme zastihli přímo při výkonu práce u nemocnice, a tak si s nadšením odvezli 4 nohy a při nejbližší volné chvíli zpracují, tedy sní! Stejně tak jsme podpořili místní obyvatele a personál v Domově seniorů Mistra Křišťana v Prachaticích, kam šlo také několik krabic a odpolední dobrá káva se štrúdlem vykouzila úsměv na tváři nejednoho obyvatele (a bylo jedno, zdali štrúdl byl pocukrovaný, jablka v něm nastrouhaná, či nakrájená na kolečka, či zda byl prasklý, prostě chutnal). Stejně tak jsme měli pocit, že si zaslouží trocha sladkého i hygienická stanice, na kterou je v současné době také vyvíjen velký tlak, nejen s trasováním, se kterým pomáhají i zaměstnanci našeho úřadu. Snad jsme se trefili do chuti Vás všech. Děkuji všem aktérům za spolupráci a těším se na další "dobročiny".

Dobrovolnické centrum ADRA České Budějovice

Anna Šimůnková

Naše dobrovolnice Anička se jako studentka střední zdravotnické školy přihlásila během náročného podzimu 2020 pomáhat do první linie potřebným babičkám a dědečkům v domově pro seniory Máj. Moc si vážíme její odvahy a jsme hrdí na to, jak obětavě a s láskou pomáhá. Přečtěte si, co o tom napsala ona sama. Dobrovolnictví ve zdravotnictví. To je v těchto měsících dost aktuální téma, protože díky pandemii COVID-19, jsou zdravotnické zařízení zatížené COVID pozitivními pacienty/klienty.

Nemyslím tím, že by byly zatížené pouze nemocnice, ale i domovy pro seniory či léčebny pro dlouhodobě nemocné. Vzhledem k tomu, že COVID se lehce přenáší, došlo i k velkému nakažení zdravotnického personálu, který je pro provoz nezbytný.

RDC Jihočeský kraj provozované organizací KreBul, o.p.s.

Tento personál se tedy v aktuální situaci nahrazuje dobrovolníky, kteří obětují svůj čas pro druhé. Budu se teď vyjadřovat spíše k dobrovolnictví v domově pro seniory. K práci v nemocnici musíte přeci jen mít už větší vzdělání. Když někomu nabídnete, že by mohl dělat dobrovolníka v takovém zařízení, určitě by Vám nejdříve řekl, že on/ona na to nemá. Doopravdy ale má... Musím říct, že jsem se nejprve taky hodně bála. Bála jsem, že budu vše dělat špatně, nebudu to zvládat nebo mě klienti nebudou mít rádi. Ale to jsou pouze domněnky, kterými se zastrašíte. Musíte se přes ně přenést, já Vám věřím! Hodně takové lidičky s velkým srdíčkem potřebujeme. Přesně takové lidi, jako jste Vy. Pravda je totiž taková, že personál je za Vás moc rád a je za Vás vděčný.

Když jsem vyplnila formulář pro dobrovolnictví (odkaz níže), nejprve jsem se bála, že se mi opravdu někdo ozve. A ozvali. Když jsem s nimi mluvila po telefonu, celá jsem se třásla a doopravdy jsem se bála něco potvrdit. Bála jsem se úplně zbytečně! Pomáhat mě teď hodně baví a těší. Vždycky odcházím s pocitem, že ta naše zlatíčka mě tam viděla ráda, já jim pomohla a oni se měli dobře. Ten pocit... ten krásný pocit Vám taky moc přejí. Teď k tomu, jak to vůbec chodí. Buď se můžete přihlásit pomocí formuláře a ze zařízení Vám sami zavolají nebo můžete zavolat přímo do zařízení, zda někoho nepotřebují. Po telefonu se domluvíte na schůzce a poví Vám, co po vás vše potřebují. Já sama jsem dávala pouze výpis ze zdravotní dokumentace, který Vám proplatí a potvrzení o studiu na zdravotním oboru. Na schůzce podepíšete papíry, vše Vám vysvětlí, dají Vám prostor na otázky a popřípadě provedou vstupní zdravotní prohlídku. Nemusíte se vůbec ničeho bát! Takové formalities jsou bohužel nutné, ale personalisti jsou moc příjemní a vstřícní. A pokud možno, hned půjdete a Vaše pracoviště. Tam Vás provede vrchní sestra, ukáže, kde co je a vysvětlí, jak to tam chodí. Na našem pracovišti Domov pro seniory Máj České Budějovice. příspěvková organizace pracujeme ve směnách. Na směně je nás vždycky dostatek, tudíž není třeba se bát, že byste sám něco nezvládl. I kdyby se to stalo, vždy je tam s námi hodná stálá sestřička.

Ptáte se, co vůbec dobrovolník dělá? Provádíme hlavně pečovatelské úkony, ale samozřejmě záleží na vzdělání. Vůbec jedinou podmínkou, kterou by měl dobrovolník mít, je právě to velké vstřícné srdíčko plné lásky, kterou bude projevovat klientům, kteří jsou tam doma. Vůbec se nebojte přihlásit. Vyplatí se to, opravdu se to vyplatí. Vidět ty úsměvy klientů... když vás chytí za ruku... nebo když vidíte, jak moc se zlepšili... to je nezapomenutelné. A jestli se bojíte COVIDu... tak nebojte, všechny ochranné pomůcky jsou dostupné a stále se dezinfikuje a uklízí.

Karel Bušta

Karel Bušta je dobrovolníkem českobudějovické ADRY už přes deset let. Navštěvuje děti v Bazalce, chodí také do CSS Empatie a Domova Libnič. Loňský i letošní rok se zapojil coby dobrovolník do pomoci během pandemie. Jak? Jak přesně se dalo pomáhat v době zákazů a omezení? Přečtěte si v následujícím rozhovoru.

Dobrovolnická činnost se opět při další vlně covidu proměnila. Jak to bylo u tebe? Co jsi v době pandemie jako dobrovolník dělal?

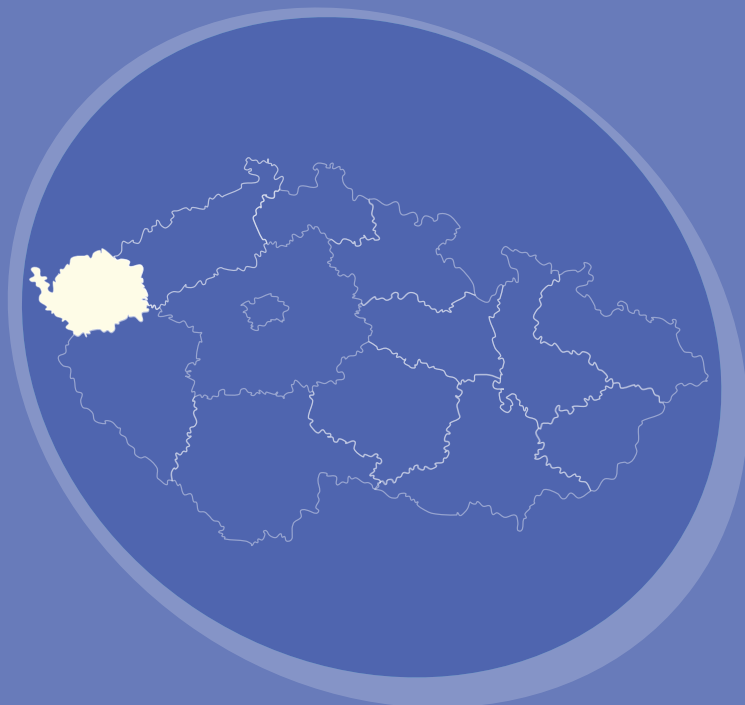
Od října pokračovalo zajišťování nákupů potravin a léků, ale bylo to jiné než v první vlně. Byli to úplně jiní lidé než na jaře. Bylo jich méně, zato se z nich stali stálí klienti, se kterými jsem byl v každotýdenním kontaktu až do ukončení krizového stavu v květnu tohoto roku. Novou zkušeností byla několikátýdenní výpomoc v předvánočním čase v DpS Hvízdal, která mi ukázala dopady pandemie a vládních omezení na tu nezranitelnější skupinu společnosti.

Dobrovolnické centrum ADRA zajišťovalo lidem v koronavirové situaci nákupy. Jak to celé fungovalo? A co pro tebe konkrétně obnášely?

Osobně mám zkušenost jen s koncovou částí systému, tedy samotným nákupem a rozvozem. Někdo, někde (na Magistrátu) shromažďoval a třídil seznam potřebných osob, který pak zaslal do našeho Dobrovolnického centra ADRA Ivě Kyselové. Ta s nimi vykomunikovala konkrétní potřeby a mně pak prostřednictvím aplikace Whatsapp poslala nákupní seznam a kontakt na konkrétního člověka, včetně jeho přání, v kterém obchodě si přeje, aby se nákup pořídil. Platby probíhaly v hotovosti, kterou jsem při předávání nákupu opět vyinkasoval zpět. Pro mě osobně to bylo mírné vykročení z komfortní zóny, protože několikahodinové bloudění mezi regály supermarketů při hledání zboží, které jsem před tím nikdy nekupoval, a orientace v systému slev není disciplínou, ve které bych si liboval. Zejména nákupy v oddělení masa a drogerie měly mírně stresující náboj, když jsem hledal nějaký konkrétní, pro mě naprosto neznámý produkt. Také časté přemísťování zboží na ploše obchodů mi hledání nijak neusnadňovalo.

Přestože musela být smluvní zařízení, do kterých dobrovolníci chodí, uzavřena, bylo možné zůstat nějak v kontaktu s přáteli, které jako dobrovolník mimo pandemii pravidelně navštěvuješ?

Vzhledem k velmi omezeným možnostem technickým i psychickým těch, které v dotyčných zařízeních navštěvují, se kontakt s nimi v době omezujících opatření scvrkl na zaslání několika pohlednic s pozdravem.

RDC Karlovarský kraj

provozované organizací

INSTAND, z.ú.

Anotace

Z čínského města Wu-chan se v prosinci 2019 začal šířit nový typ koronaviru označovaný COVID-19. V únoru 2020 se virus dostal do Evropy. Česká vláda kvůli pandemii vyhlásila nouzový stav od 12.3. do 17. 5.2020 a pak rovněž na podzim od 5. 10. 2020 se zvedla obrovská vlna solidarity. Všichni jsme si dezinfikovali ruce, nákupy, báli jsme se vzít za kliku a další. Byl nedostatek roušek, dezinfekce, nikdo nic nevěděl. Po celé republice vznikala uskupení, jak laická, tak odborná a lidé začali pomáhat. Karlovarský kraj nebyl výjimkou. V tomto dokumentu se dozvíte, jak se pomáhalo v našem Karlovarském kraji, který není vždy ve všem nejhorší. Velká část dokumentu jsou nominace na cenu dobrovolníka roku, která proběhla v roce 2021 a hlavní cíl byl ocenit lidi, kteří pomáhali za doby pandemie.

Pomoc Regionálního dobrovolnického centra Instand

Regionální dobrovolnické centrum Instand začalo ihned pomáhat a koordinovat lidi, kteří by mohli seniorům a potřebným lidem nakoupit, vyzvednout recepty, vyzvednout léky či vyvenčit psa. Ozvalo se nám prostřednictvím sociálních sítí velké množství lidí, kteří chtějí pomáhat. V zákulisí jsme museli vyřešit, jak nastavit tuto pomoc, aby to bylo pro všechny strany bezpečné. Koordinátorka dobrovolníků si začala online dávat schůzky s jednotlivci, kteří se nahlásili, že budou pomáhat. Tímto si je prověřila, zaslali jí scen občanského průkazu a výpisu rejstříku trestu. Poté začali pomáhat, jakmile se pomoc přesunula do pravidelné činnosti, tak slidmi podepisovala koordinátorka Dohodu o dobrovolnické činnosti. U této činnosti jsme narazili na obavy seniorů z neznámého člověka, na špatnou informovanost seniorů a na nedůvěru v činnost dobrovolnického centra.

Senioři mají všeobecně obavy z neznámých lidí, situací a hlavně touhu posamostatnosti. Tady jsme byli všichni najednou před novou situací, se kterou nikdo nevěděl, jak pracovat. Postupem času jsme začali oslovovat organizace, které pracují se seniory, že jsme zde k dispozici. Dostali jsme se tedy do situace, kde máme hodně dobrovolníků, kteří chtějí pomáhat, ale nemáme komu pomáhat. Tuto situaci nepodpořilo Statutární město Karlovy Vary, které začalo po své ose pomáhat seniorům. Oslovili jsme je, že také takto pomáháme a domluvili jsme se na spolupráci.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Díky tomuto se nám podařilo pomoci řadě seniorů a jiným potřebným za doby 1.vlny pandemie. Pomáhali jsme lidem napříč celého Karlovarského kraje. Pomáhali jsme lidem, kteří již nemají žádné příbuzné, žádné známé a vsoučasné době se bojí si jít cokoli vyřídit. První vlna pandemie byla pro nás průlomová, průlomová v tom, že primátorka města Karlovy Vary se dozvěděla o naší činnosti a začala nás podporovat.

Přes léto se začala situace rozvolňovat s příchodem podzimu 2020 se situace zhoršila a přišel lockdown. Díky pomoci zaprvní vlny jsme se dostali dopovědomí aoslovil nás odbor sociálních věcí z Karlovarského kraje. V sociálních a zdravotnických zařízeních byl obrovský nedostatek zaměstnanců. Od lékařů až po pomocnou sílu vkuchyni. Tady všude jsme hledali pomoc druhým. A dařilo se. Za druhé vlny pandemie jsme se rozhodli psychicky podpořit zdravotníky v nemocnicích. Realizovali jsme sbírky na podporu zdravotníků, postupem času jsme tímto způsobem podpořili i sociální pracovníky v různých zařízeních v kraji. Motivovali jsme lidi, aby pekli dobroty a darovali je na podporu zdravotníků a sociálních pracovníků.

Zapojení škol

Pro dobrovolnictví v době pandemie vznikla úžasná příležitost se zviditelnit. Díky tomu se v našem kraji rozhodly tři školy První české gymnázium Karlovy Vary, Střední uměleckoprůmyslová škola - SUPŠ Karlovy Vary a Gymnázium, základní škola a mateřská škola Mánesova zapojit do dobrovolnictví. První české gymnázium Karlovy Vary se přidalo k Ceně vévody z Edinburghu a ze všech ročníků udělali skupinu studentů, kteří se chtějí zapojit k této činnosti a tedy i dobrovolnictví. Mezi jejich aktivit patří pomoc s výrobou přání pro seniory na Vánoce, účast na akci Uklidíme Česko, pečení pro zdravotníky a mnoho dalšího. Gymnázium, základní škola a mateřská škola Mánesova se zapojila do dobrovolnictví prostřednictvím projektových dnů, kdy během předmětu se účastní studenti dobrovolnictví a musí splnit určitý počet hodin. Střední uměleckoprůmyslová škola vytvořila předmět dobrovolnictví a studenti od 1. ročníku mají součástí svého studia dobrovolnickou činnost a pomoc druhým. V tomto ohledu je pandemie Covid-19 prospěšná.

Vliv pandemie na pravidelnou dobrovolnickou činnost v přijímacích zařízeních

Motivace dobrovolníků je důležité téma v dobrovolnictví. Jak se běžně udržuje? Vše je díky osobnosti koordinátorky dobrovolníků, která komunikuje s dobrovolníky, zajímá se o jejich činnost o jejich život.

Další důležitou součástí motivace je supervize dobrovolníků a jiné vzájemné setkávání dobrovolníků, jako je např. setkání na pikniku, grilování, jít na výlet, uspořádat pro dobrovolníky tvořivý kurz, odbornou přednášku aj. Nic z toho během pandemie nebylo možné. Nebylo možné, ani, aby dobrovolníci docházeli do sociálních a zdravotnických zařízení na svou běžnou činnost. To vše vedlo ke ztrátě dobrovolníků a velkému úsilí zaměstnanců RDC, aby se dobrovolníci udrželi, či v pauzách, kdy byla situace rozvolněná se vrátili do činnosti.

Online prostředí v době pandemie

Dobrovolnická centra jsou převážně zřízena jako neziskové organizace, které jsou financované z různých dotačních programů. Během pandemie se musely programy realizovat. Takže jsme museli přejít do online prostředí a naučit se s ním pracovat. Školili jsme dobrovolníky, koordinátory dobrovolníků, scházeli se přes online prostředí či jednali.

Křesadlo

V roce 2021 jsme uspořádali ve spolupráci s Mateřským centrem Vlaštovka cenu dobrovolníka roku Křesadlo – cena pro obyčejné lidi, co dělají neobyčejné věci. Sešlo se nám krásných 20 nominací. O Křesadle napsala paní Dolanská (2021) článek. Povíдалa si s paní Žanetou Salátovou z Mateřského centra Vlaštovka:

Kdy a kde se budou letošní ceny předávat?

Slavnost se bude konat v pátek 18. června od 18 hodin v karlovarském hotelu Imperial. Předávání cen je spojeno s kulturním programem a malým rautem. Chtěla bych říci, že tento ceremoniál slouží k veřejnému poděkování všem dobrovolníkům z Karlovarského kraje. To je také podstata celého ocenění Křesadlo. Ti lidé jsou většinou velmi skromní a velmi překvapení. Připadá jim, že pomáhat druhým je běžná věc a že si nezaslouží, aby jim za to někdo děkoval. Ale na druhou stranu jsou velmi dojatí, že se najdou lidé, kteří jim řeknou díky právě za zdánlivě běžnou věc, kterou dělají pro druhé. Je skvělé, že zároveň s poděkováním zazní i výčet práce oceněných. To je na té akci úplně nejhezčí.

Kolik cen jste už v kraji předali?

Celkem jsme pořádali dvanáct ročníků. Na vysvětlenou musím říci, že jsme Křesadla nepředávali každý rok, zasáhla rovněž pandemie. Obdrželi jsme za tu dobu přes tři stovky nominací a rozdali třiapadesát křesadel. Letos si cenu odnese dalších pět dobrovolníků, jsou nominováni i dobrovolníci, kteří pomáhali při pandemii. Záštitu nad celou slavnostní akcí převzala karlovarská primátorka Andrea Pfeffer Ferklová a hejtman Karlovarského kraje Petr Kulháněk.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Kolik cen jste už v kraji předali?

Úplně obyčejný člověk, který naprosto nezištně něco dělá ve prospěch druhého, bez nároku na odměnu. I ten, kdo nemohoucí sousedce dojde nakoupit, chodí jí vyzvednout věci na poštu nebo pomůže s úklidem, je dobrovolník. Právě tohle jsou dobrovolníci z běžného života, které bych ráda viděla v nominacích. Zatím se to příliš nedaří. Většinou dostáváme nominace na lidi, kteří pracují v nějakých organizacích, například pro obec, pro nemocnici, dětský domov. Celý projekt nyní přechází na novou organizaci. Na kterou a proč? Služby našeho mateřského centra jsme rozšířili do nejrůznějších sfér a projektů. Nabízíme projekty pro nezaměstnané, rekvalifikační kurzy, vzdělávací programy, věnujeme se seniorům. Na dobrovolnictví nám zbývá čím dál méně času. Proto jsmesířekli, že některé věci už musíme opustit. A vzhledem k tomu, že vedle nás postupně vyrostlo regionální dobrovolnické centrum INSTAND, rozhodli jsme se, že mu tuto oblast naší činnosti předáme, a to se vším všudy. S vědomostmi, zkušenostmi i kontakty. Víme, že o dobrovolníky v kraji bude dobře postaráno. Tím jsme se ovšem museli vzdát i Křesadla, protože to k dobrovolnictví prostě patří. Další ročník předávání Křesadel už proto bude v jejich režii.“

Nominace na cenu Křesadlo a dobrovolnictví v Karlovarském kraji za doby pandemie:

Matyáš:

Ráda bych za Dobrovolnické centrum při Farní charitě Cheb nominovala Matyáše. Matyáše znám už řadu let jako jednoho z ochotných a pravidelných koledníků Tříkrálové sbírky, který bez ohledu na počasí byl vždy s dobrou náladou oporou skupinky. Vloni na jaře roku 2020 v koronavirové době jako žák 9.třídy se nabídl, že bude působit jako dobrovolník hlídací služby v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty v Chebu, kdy ostatní dobrovolníci, nad 60 let byli ze služby dočasně kvůli ochraně zdraví ze služby uvolněni. Chrám jsme měli otevřený s přísnými hygienickými opatřeními i v době karantény, aby naši farníci i všichni další obyvatelé Chebu měli možnost se v době, kdy se nekonaly žádné bohoslužby, zastavit v kostele, pomodlit nebo jentak spočinout v tichu chrámu. V době, kdy nehlídal, mi byl k dispozici nastříhání látek na roušky pro lidi bez přístřeší nebo navlékal šňůrky do ušitých roušek a byl stále ochotný s čímkoli pomoci.

V partě našich dobrovolníků, kteří se často pohybují v důchodovém věku, je skvělou posilou i pro svou přátelskou a bezprostřední povahu. Matyáše znám už od dětství od počátku je vždy rád a ochotně k ruce, když s

čímkoli potřebujeme na faře pomoci. Nyní studuje integrovanou školu v Chebu a stále pomáhá, kdykoli je potřeba. Myslím, že ocenění by bylo pro něho velkým povzbuzením i proto, že je opravdu nezištný a nic podobného původně nikdy nečekal. Také by to bylo velkou radostí pro jeho maminku, protože Matyáš i přes svou snahu není zrovna výborným studentem, ale bylo by skvělé ocenit, že je dobrým člověkem.

Josef:

Křesťanský misionář Josef žije v Maxhütte-Haidhof v okrese Schwandorf v Bavorsku a jeho srdce bije pro chudé v českém pohraničí. Pan Josef působí v německé Nadaci Hermanna Gutmanna (HERMANN GUTMANN STIFTUNG), která od roku 1994 až do současnosti přinesla do regionů Chebsko a Sokolovsko více než 367 tisíc EUR. Pomoc v podobě finančních i věcných darů směřovala převážně prostřednictvím naší společnosti Pomoc v nouzi, o.p.s., Zejména k občanům Sokolova, Chebu, Kraslic, Aše a dalších obcí. Nadace v minulosti podpořila například provoz dílen pro sociálně terapeutické činnosti, kde klienti Domů na půl cesty v Nebanicích a Kynšperku nad Ohří vyráběli dárkové zboží. V únoru 2021 Josef Hofbauer zorganizoval v Německu již několikátou finanční sbírku a její výtěžek v řádech několika set eur věnoval na nákup jednorázových roušek pro seniory v Kynšperku nad Ohří a klienty Pečovatelské služby, kterou ve městě provozujeme naše společnost Pomoc v nouzi, o.p.s. Další finanční prostředky na pořízení roušek misionář věnuje (v týdnu od 8. 3. 2021) obcím Libavské Údolí a Citice. Není mu totiž lhostejné, jak epidemie COVID-19 tragicky postihuje české příhraničí. Jak sám říká, velice se obává o zdraví a životy místních lidí. Zkrátka nemůže jen tak sedět se založenýma rukama a sledovat v televizi, co se u nás děje. Misionářské aktivity Josefa jsou zcela nezištné.

Josef a jeho manželka Uschi zprostředkovali seznámení desítek občanů SRN i USA s našimi komunálními politiky za účelem vzájemného poznávání a navázání trvalých lidských vztahů s cílem dostávat materiální i duchovní podporu lidem v našem kraji, které je skutečně možno označit za chudé a na okraji společnosti.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Navíc je to velice skromný a laskavý člověk. Dříve pracoval jako manažer automobilky BMW a třebaže by dnes mohl v důchodu odpočívat a věnovat se pouze svým koníčkům, místo toho vozí do České republiky dary pronemajetné. Dnes například vzpomíná, že když projížděl v roce 2000 naším pohraničím, všiml si zde bídy a chudých lidí, kterým se rozhodl pomáhat. Od té doby se pravidelně vrací a vždy nabízí pomocnou ruku. Když se ho lidé ptají, proč to všechno dělá, tak odpovídá, že pokud se člověku daří, měl by se podívat na chudáky a ztracené kolem sebe. Josef se již těší, až bude moci ČR opět navštívit a pomáhat tam, kde je to zapotřebí. Proto bych mu chtěl touto nominací poděkovat nejen za naši organizaci Pomoc v nouzi, o.p.s., ale i za všechny lidi, kterým doposud v ČR pomohl. Jsem rád, že jsem Vám tohoto skvělého člověka mohl svým příspěvkem také představit. Děkuji.

Petr:

Během 1. vlny pandemie shromáždil dobrovolníky a majitele 3D tiskáren, vedl tým, který vytiskl 4000 štítků pro zájemce z 1. linie, a to zdarma a ve svém volném čase. Je také organizátorem charitativní sbírky Káva zadobří skutek. Angažuje se však i v jiných podobných akcích, dlouhou řadu let se věnuje též mládeži a organizaci jejího volného času.

Stephanie:

Narodila se v americkém Fort Stewart ve státě Georgia, kde žila asi do tří let. Pak vyrůstala střídavě v Evropě a v Americe, nyní působí jako herečka v divadle v Chebu. Už při jarní vlně koronaviru od března 2020 pomáhala se svými kolegy z divadla s rozvážením potravinových balíčků, které distribuovalo Město Cheb. Při podzimní vlně se hereci a další dobrovolníci z Chebu a okolí opět zapojili do rozvozu balíčků a Stephanie na podnět místostarosty J. Černého začala navíc se svými kolegy provozovat telefonní linku „Pomáháme v Chebu“, kam mohou lidé volat dotazy, prosbu o pomoc s nákupy nebo si jen tak popovídat. Následně založili i webové stránky pomahamevchebu.webflow.io, kam se mohou zájemci o pomoc nebo i dobrovolníci obracet písemně. Aktuálně jsou stále tři operátoři, kteří se střídají na telefonní lince +420777355370, která funguje každý den od devíti do jednadvaceti hodin. Na telefonu si většinou poslechnou požadavek - nejčastěji se jedná o nákupy nebo dojdou vyzvednout recept u lékaře, chodí do lékáren, pomáhají s dotazy na očkování. Za celý rok působení už takto opakovaně pomohli více než stovce seniorů. Jejich píle i vytrvalost jsou obdivuhodné, vše zvládají s laskavostí a trpělivostí ke svým obvyklým pracovním nebo školním povinnostem.

Symfonický orchestr: Karlovarský symfonický orchestr (dále KSO) v době pandemie ve všech vlnách pomáhal dobrovolnický na mnoha frontách. Úderem coronavirové pandemie se zastavil kulturní život. KSO však kulturu vnesl na všechna sídliště Karlových Varů. Díky jejich hudbě dávali lidem naději, že to bude opět dobré a vše se k lepšímu obrátí. Tato pomoc jim ovšem nestačila. Šili roušky, rozváželi dezinfekci do lékáren, ve spolupráci s RDC Instand pomáhali s nákupy seniorům, povídali si s potřebnými, dělali sbírky potravin na podporu zdravotníků v Karlovarské krajské nemocnici a.s., připravovali a darovali dárkové koše do domovů pro seniory. Připravili Mikulášskou nadílku pro rodiče samoživitele prostřednictvím společnosti Nádech a mnoho dalšího.

Nádech: Sestry, dvojčata, Petra a Věra rozběhly v Chebu pobočku organizace Nádech podporující rodiče samoživitele. Našly a zařídily prostory, a rozběhly potřebnou pomoc bez jakékoli formální podpory ze strany města či kraje. Do projektu se pustily na vlastní pěst hned na začátku první vlny Covidu v březnu roku 2020. Vše zařizovaly ve svém volnu a na své osobní nemalé náklady. Odpracovaly stovky dobrovolnických hodin s pomocí členů svých rodin a blízkých přátel. Vybudovaly zde skvělé zázemí, které je nesmírně potřebné a o jejich pomoc nyní stojí i město Aš a další obce. Jejich nadšení, výdrž, obětavost i energie jsou obdivuhodné. Pomáhají bez vidiny jakékoli finanční odměny, či příslibu pracovního poměru. Jejich práce zaslouží nejvyšší společenské uznání. Pomohli už stovkám rodičů samoživitelů v kritických situacích. Provozují zázemí, kde lidé dostanou materiální, poradenskou i psychosociální pomoc. Obrací se na ně rodiče i samoživitelé i rodiny na pokraji neřešitelných situací, které spadly do velkých problémů v souvislosti s důsledky pandemie.

Činnost obou sester Petry i Věry je nedocenitelná!!! Často přicházejí do rodin opravdu za 5 minut dvanáct, těsně před exekucí, vypovězením rodiny z nájmu, či v situaci, když už jsou vyčerpány všechny finanční rezervy a není na oblečení, pleny ani jídlo nebo léky pro děti. Dobrovolnická práce tak nastupuje namísto systémové pomoci státu a zachraňuje rodiny často, když už jim hoří půda pod nohama. Petra ani Věra nejsou zaměstnankyně Nádechu. Rozhodly se pobočku v Chebu vybudovat na základně své vlastní osobní motivace a pro dobrovolnictví v něm získávají čím dál více lidí ochotných pomoci. Založili zde dobročinný šatník i nábytkovou banku, jakoby byly o krok napřed před slavnou moderátorkou Norou Fridrichovou. Díky aktivitě, odhodlání a nadšení obou žen, se mají rodiny v nouzi v Chebu, Aši na koho obrátit a vždy je jim v rámci možností pomozeno. Je již mnoho lidí, které Petra a Věra inspirovaly a zapojují se do pomoci potřebným s nimi. Vzniká díky nim úplně nová dobrovolnická neformální platforma zaměřená na rodiče samoživitele a rodiny v nouzi.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Sama pracuji jako dobrovolník pro neziskovou organizaci a o to více si cením práce, kterou obě ženy za pouhý rok dokázaly udělat. Zlepšily zcela konkrétně kvalitu života mnoha lidem i dětem, kteří už přestávali věřit, že je něco dobrého ještě kdy potká. Přestože tato aktivita Nádechů v Chebu trvá teprve rok, její dopad je nedocenitelný a Křesadlo patří do rukou právě těchto dvou žen.

Jejich předchozí zapojení na poli dobrovolnictví je dlouhodobější: zpívali a tančili pro seniory před domovy pro seniory v Chebu „Holky z louky“, aby jim během lockdownu udělaly radost. Věnovaly se dobrovolnictví pro Hospic sv. Jiří z Chebu, vyráběly benefiční předměty, pomáhaly aktivně na dobročinných bazárech a swapech pro hospic i nadační fond Světlo naděje. Osobně dobrovolnický podporují Azylový dům v Aši. Obě ženy jsou skvělým příkladem toho jak vypadá osobní společenská odpovědnost v praxi.

Spolek Nádech vznikl v září loňského roku za účelem pomoci a podpory rodičů samoživitelů. Během roku byly vybudovány 3 centra materiální pomoci v Ostrově, Karlových Varech a v Chebu. Do center si chodí rodiče zdarma vybrat oblečení pro sebe i své děti, hračky, drogistické potřeby, knihy, potřeby do domácnosti, kočárky, autosedačky nebo nábytek, zkrátka vše, co je potřeba. Dále spolek poskytuje potravinovou pomoc, svépomocné skupiny pro rodiče samoživitele, letní dětské pobyty, doučování, právníckou a psychologickou pomoc. V blízké době bude vybudována také nábytková banka. Centra jsou v provozu dvakrát v týdnu a dle potřeby a domluvy s jednotlivými rodiči. Nádech funguje také jako zprostředkovatel-kdy se na základě FB stránek zadá poptávka ze strany rodiče či darujícího a následně je věc předána konkrétní osobě přímo dárcem. Dalším z cílů spolku je propojování generací, kdy děti budou dělat radost svým vystoupením v domovech důchodců při významných událostech, svátcích apod.

Nádech již pořádal akce jako Mikulášská besídka, Vánoční strom splněných přání, dva víkendy pro samoživitele na horách zdarma a letní dětský pobyt. Všechny tyto akce měly obrovský úspěch nejen pro rodiče, ale i u dětí, kteří na tyto události velmi rády vzpomínají.

Zakladatelka se Nádechů věnuje s celou svou rodinou, dobrovolně ze svých časových i finančních možností.

V současnosti pomohla více než 700 maminkám nejen z Karlovarského kraje, ale z celé české republiky, kam ochotně posílala nemalé balíky maminkám, které si nemohly přijet osobně. Byla oslovena více než 1000 rodiči, kde se snažila odkázat či poradit s jejich nepříznivou situací. V této pro všechny nelehké době jezdí vyzvedávat věci od dárců a následně přiváží potřebným. Denně tráví několik hodin v centrech, kde třídí oblečení hračky a jiné potřeby, komunikuje s maminkami, vydává potraviny či roušky a neustále plánuje a monitoruje další možné cesty Nádechu, vyřizuje nespočet telefonátů emailů, a zpráv, na které se snaží co nejdříve odpovědět.

Paní Jitce se podařilo v centrech zaměstnat ve spolupráci s ÚP dvě maminky samoživitelky a další 4 budou zaměstnány v nejbližší době. Maminky tak zlepší svou finanční situaci na půl roku a dostanou tak šanci odrazit se z pomyslného dna. Z toho má paní Jitka obrovskou radost.

Spolek podporuje obrovské množství dárců, kteří projevují svou solidaritu finančně, koupí potravin, drogistického zboží či oblečením a dalším materiálním způsobem. Bez těchto dárců by Nádech nemohl fungovat.

Paní Jitka jede na plný plyn a snaží se pomáhat tam, kde je to potřeba. Do nepříznivé situace se může dostat každý, mnohdy ne vlastní vinou a někdy stačí i málo, a člověk se na dno dostane ani neví jak. Paní Jitka se tyto dopady snaží minimalizovat a naopak se snaží motivovat, pomáhat a rozsvítit oči těm nejmenším. Proto si myslím, že by zakladatelka, paní Jitka si zasloužila být mezi nominovanými za svou obětavou práci.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Holky z Moskevské: Přesně před rokem, dne 12.3.2020 byl vyhlášen nouzový stav v souvislosti s koronavirovou pandemií v České republice. V této době byl veliký nedostatek dezinfekce a roušek. Pro všechny to byla nová, nečekaná situace. Již několik málo dní po vyhlášení nouzového stavu se v Karlových Varech zformovala skupina žen s cílem zvládnout tento těžký stav a pomoci tak nejen veřejnosti, ale též organizacím na Karlovarsku. Úplným začátkem této iniciativy bylo zřízení facebookové stránky s názvem Roušky – nabízím, či potřebuji, kterou založila Michaela. Cílem vzniku této fb stránky bylo propojení nabídky a poptávky po rouškách, které na ochranu před virem nařídila nosit vláda ČR. Roušek byl veliký nedostatek. FB stránka propojila především ty, kteří roušky potřebovali s těmi, co roušky nabízeli či šili. Michaelu poté oslovila Daniela, která přišla s nápadem vzniku fyzického distribučního centra na Moskevské ulici v Karlových Varech. Od 19.3.2020 bylo otevřeno toto centrum, kde děvčata ve svém volnu nabízela roušky, dezinfekci, ochranné štíty, rukavice, a mnoho dalšího. K těmto ženám se hned od začátku připojily dobrovolnice Olga a Lada.

Děvčata si začala říkat „Holky z Moskevské“. Do pomoci byli zapojeni též dobrovolníci z Regionálního dobrovolnického centra Instand díky koordinátorce centra Evě. FB stránka byla na podzim přejmenována na Roušky Karlovarsko - Holky z Moskevské. Děvčatům se podařilo v krátké době oslovit švadlenky na Karlovarsku (bylo jich cca 25), které pro centrum zdarma šily roušky. Roušky byly sváženy do centra a zde byly k dispozici. Podařilo se jim též sehnat od lidí šicí stroje, které byly dále zapůjčeny cca 20 zájemcům o šití, kteří šili pro centrum další roušky.

Centrum fungovalo nejen pro “lidi z ulice”, ale též pro organizace v celém Karlovarském kraji - sociální služby, školy a školská zařízení, domovy seniorů, knihovny, dětské domovy, charita, nemocnice a řada dalších.

V centru bylo tedy možné získat ZDARMA tyto ochranné prostředky:

- Roušky (byly rozdány tisíce roušek)
- Dezinfekci
- Ochranné plastové štíty, které byly vyráběny přímo v centru na 3D tiskárně
- Vinylové jednorázové rukavice
- Materiál pro šití roušek, látky, filtry a další drobný materiál atd.
- Sběr potravin pro zdravotníky a nezdravotníky Karlovarské krajské nemocnice, a.s. v Karlových Varech ve spolupráci s Korona Assistance a Vladimírem
- Sběr sladkostí pro testované děti na Covid-19 pro Karlovarskou krajskou nemocnici
- Sběr oblečení, hraček a jiné materiální pomoci pro spolek Nádech - pro samoživitele na Karlovarsku
- Získání počítačů na online výuku a jejich předání do pro děti ze sociálně slabých rodin – cca 60 ks (ve spolupráci s řediteli škol či na základě oslovení jednotlivých rodin)

Dále centrum organizovalo a koordinovalo tyto aktivity:

Nominuji Holky z Moskevské na cenu Křesadlo, protože jsou to ženy, které nesobecky v těžkých chvílích pomáhají druhým a vždy operativně vymyslí novou pomoc.

RDC Karlovarský kraj provozované organizací INSTAND, z.ú.

Komunitní osvětové společenství: Povoláním je učitelkou na VOŠ v Chebu, kde vzdělává budoucí sociální pracovníky. Její dobrovolnická činnost je velmi rozsáhlá. Se svým partnerem Jindřichem založila v roce 2003 původní občanské sdružení, dnes spolek, Komunitní osvětové společenství, zkráceně KOS. Jeho součástí je malé kontaktní centrum v Chebu v budově Špalíčku, kde se s dalšími dobrovolníky „KOSáky“ setkávají a vymýšlejí dobročinné akce.

Organizování koncertů skupiny The Tap Tap, ve které hrají handicapovaní muzikanti, kulturně osvětový festival PATAFEST pořádaný v domově pro osoby s postižením PATA u Hazlova, Jarmarky radosti, a mnoho dalších počinů spojujících veřejnost se světem handicapovaných, za tím vším lze najít její jméno.

Spolu s KOSem v loňském roce vytvořila síť dobrovolníků šijících roušky. Ty pak distribuovali zdarma nejen u nás, ale i za hranicemi v sousedním Německu. Ušili jich víc než 13 000. Na podpoře chebských zdravotníků se podílí i se skupinou Pečeme/vaříme pro první linii. Je autorkou projektu „KOS pomáhá na západě“, nabízejícího psychosociální i praktickou pomoc všem lidem na Chebsku, kteří jí v souvislosti s tím, jak jim koronavirus zasáhl do života, potřebují. Součástí tohoto projektu je i podpůrná telefonická linka pro psychicky i fyzicky vyčerpané zdravotníky. Pomoci zdravotníkům v krizi zpracovat enormní zátěž formou podpory profesionálních terapeutů přímo v nemocnici, je pak cílem dalšího projektu s názvem „Nejsme v tom sami, jsme v tom společně“, kterého se spolu s komunitním společenstvím účastní. Paní Lucie zorganizovala také mnoho veřejných sbírek a benefičních akcí na podporu potřebných.

Jejími motty jsou „Dobrovolníci mění svět“, "Být odlišný je normální" a Gándího slova "Budme sami tou změnou, kterou chceme vidět ve světě". Největší zásluhu paní Lucie vidím především v tom, že aktivuje ostatní, že inspiruje další lidi ve vzniku různých iniciativ, že přitahuje další nápady a dobrovolníky ochotné dělat něco „jen tak“ pro druhé, že svým altruismem mění svět okolo sebe.

Kateřina Butaki (2021) ve svém článku uvádí:

„Komunitní osvětové společenství v Chebu uspořádalo 17. října slavnost jako poděkování všem, co pomáhali v době pandemie.

Zúčastnění se potkali u čerstvého teplého chleba, guláše a dobré kávy. A všem, kteří pomáhali, osobně přijel poděkovat i armádní generál Petr Pavel.

"Generálovi chceme také ukázat, že náš kraj není rozhodně úplně nejhorší historicky ve všem, jak tvrdil náš bývalý premiér," shodují se předseda Komunitního osvětového společenství v Chebu Jindřich Novák a jeho místopředsedkyně Lucie Poláková.

Komunitní osvětové společenství pozvalo generála také proto, že jeho platforma SPOLU SILNĚJŠÍ poslala do Chebu víc než 160 000 korun na terapie pro zdravotníky v regionu a v první vlně dostali 25 000 na šití roušek.“

Pro dobrovolnictví znamená Covid-19 velikou příležitost a obrovskou propagaci. Je to snad jedno jediné pozitivum, které pandemie přinesla. Pomohlo to lidem si srovnat hodnoty a myslet na to, co je v životě důležité. Mnoho lidí se v době pandemie rozhodlo věnovat svůj čas a energii druhým. Všichni jsme se museli přizpůsobit novým situacím, naučit se pracovat v online světě, přeorganizovat své denní režimy, překonávat strachy, ale i přes to pomáhat druhým a myslet na druhé, kteří nemají tolik štěstí.

RDC Plzeňský kraj

provozované organizací

TOTEM, z.s.

Podpora dobrovolnictví pro Plzeňský kraj v době pandemie 2020 - 2021

Zásadní problém spojený se šířením COVID 19 byl poprvé v pojmenován na setkání krizového štábu Statutárního města Plzeň dne 12.3.2020. Tento problém byl specifikován jako nutnost zajištění základních potřeb 40 000 plzeňských seniorů v případě absolutního zákazu vycházení obyvatelstva mimo domov. Setkání se kromě zástupců samosprávy zúčastnili představitelé Diecézní charity Plzeň, Městské charity Plzeň a Mezigeneračního a dobrovolnického centra TOTEM, z.s. Město Plzeň využilo ke spolupráci na řešení problému potenciál dobrovolnického centra TOTEM, z.s., které bylo jmenováno koordinátorem všech dobrovolnických aktivit, které v průběhu pandemického období podporovaly občany města.

V rámci nouzového stavu, který byl vyhlášený vládou ČR kvůli pandemii 12. 3. 2020, vznikla ve spolupráci města Plzeň a TOTEM, z.s., od 17. 3. 2020

Kontaktní linka pro podporu seniorů, matek samoživitelek a dalších osob, vyžadujících pomoc v krizovém stavu, která byla provozována do 30. 6. 2020. TOTEM, z.s., pro kontaktní linku pak jako koordinační dobrovolnické centru zabezpečoval tyto **KLÍČOVÉ AKTIVITY:**

Kontaktní linka pro osoby v nouzi

Kontaktní linku zajišťovala technicky Správa informačních technologií města Plzně a personálně sociální pracovníci města Plzeň a různých NNO a dobrovolníci, odborně vybavení pro krizové intervence. Klientský hovor přijali pracovníci centra, zjistili, co dotyčný potřebuje i jak je pomoc akutní. Lidé v nouzi mohli žádat o zajištění nákupu, vyzvednutí léků, vyvenčení pejska a podobně. Pracovníci na lince poskytovali i poradenství a v případě potřeby krizovou intervenci. Všechny požadavky byly zaznamenávány ve společné aplikaci SENIOR (<https://senior.plzen.eu/clients>), kde byla specifikována konkrétní zadání pro dobrovolnickou pomoc i jejich vykonání. Centrum přijímalo až pět hovorů současně. Služba byla dostupná od pondělí do pátku v čase od 8 do 18 hodin.

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

Příprava metodiky poskytování pomoci, pravidla bezpečného výkonu dobrovolnické služby, zajištění podmínek dobrovolníků k bezpečné pomoci seniorům a dalším klientům

Pro zajištění bezpečného výkonu služby pro dobrovolníka i klienta vznikla metodika, která řešila nejen hygienické podmínky bezkontaktního naplnění požadavku, ale i osobní bezpečnost seniorů, ke kterým byli vysíláni „neznámí“ lidé, kterým svěřovali finanční hotovost i vlastní bezpečí. Aby systém, který byl prezentován a nabízen veškerými dostupnými PR cestami, nebyl zneužit, bylo nastaveno v metodice několik úrovní pojistky pro bezpečí klientů.

1. Dobrovolník měl na sobě viditelné signální tričko s označením a průkazku dobrovolníka s číslem a jménem, podepsanou koordinátorkou dobrovolnictví TOTEM, z.s.
2. Klient své údaje sděloval pouze při zadání potřeby personálu na Krizové lince.
3. Konkrétní požadavek a adresu klienta získal jen dobrovolník, který měl požadavek naplnit.
4. Klient byl informován - konkrétní jméno a číslo a čas příchodu dobrovolníka, který byl pro naplnění požadavku vybrán.
5. Po naplnění požadavku dobrovolník hlásil splnění a koordinátor dělal namátkovou kontrolu u klientů, jestli vše proběhlo v pořádku.

Další metodiky vznikaly s rozvojem dalších podpůrných projektů např. pro projekt Přítel na telefonu – Metodika rozhovor se seniorem, Metodika pro podpůrný rozhovor po telefonu apod.

Nábor a školení dobrovolníků, jejich legislativní zajištění

(Smlouva o vysílání dobrovolníků a pojištění dobrovolníků) a provázení po celou dobu dobrovolnické služby Pro přípravu a proškolení na konkrétní dobrovolnickou službu jsme zájemcům nabídli dvě formy vzdělávání, jednak prezenční, kdy jsme poskytovali individuální setkání v maximálním počtu 3 zájemců a jednak ON LINE formu, kdy jsme pracovali se skupinou max. 12 účastníků. Obě formy měly své výhody a svá úskalí. Po prezenční přípravě, která i přes přísně dodržovaná hygienická opatření generovala riziko přenosu COVID 19, byl dobrovolník připraven, s podepsanou Smlouvou o vysílání dobrovolníka zároveň pojištěn, vybaven „Startovacím balíčkem“ (dobrovolnické triko, průkaz dobrovolníka, roušky, desinfekce, rukavice a další materiál) a často už druhý den plnil svoji dobrovolnickou misi. Školení byla plánována a probíhala od 8:00 do 20:00 hod. každý den.

Pro koordinátorku dobrovolnictví a zároveň školitelku byla velmi náročná. ON LINE školení byla méně náročná časově pro školitelku, problémová byla pak následná administrace smluv a pojištění. V tomto případě pak trvalo cca týden, než se mohl dobrovolník aktivně zapojit do služby. Zajímavé a v neprospěch ONLINE formy byla i následné zapojení připravených dobrovolníků. Zatímco z prezenčně školených dobrovolníků aktivně nastoupilo 100 % z ONLINE většinou 50–60 %. Další péče pak byla dobrovolníkům nabízena formou intervize a supervize a v souvislosti s rozvojem dalších podpůrných projektů byly nabízeny i další typy školení a přípravy.

Koordinace přímé dobrovolnické pomoci v domácnostech podporující seniory a další potřebné ve městě Plzni

Do koordinace přímé dobrovolnické pomoci se pod vedením TOTEM, z.s. zapojily i další organizace, které poskytly své zaměstnance tak, abychom byli schopni pokrýt stovky denních požadavků např.: Člověk v tísni, PONTON, a další. Dobrovolníci dle metodiky realizovali Krizové nákupy, distribuci léků, péči o domácí zvířata, doprovody k lékaři, na úřad apod. ale i další požadavky, které se objevily např.: pomoc na zahradě, podpora při procházce, pomoc v domácnosti při úraze na ruce apod. Dobrovolník plnil dle metodiky 4 úkoly:

1. Zajišťovat základní potraviny a další potřeby, které si klient nedokáže zajistit v rámci rodiny ani sousedských vztahů,
2. Zprostředkovávat základní sociální kontakt, popovídání, procházku apod.
3. Monitorovat fyzickou a psychickou kondici seniorů tak, abychom v případě problému mohli hledat účinnou pomoc včas
4. Edukovat klienty v tématech, jak bezpečně projít zátěžovou situací, dodržování hygienických návyků, vyvažování zpráv získaných z médií apod. a dalších možnosti nabídek potřebných ke kvalitnímu prožívání života

V průběhu první poloviny roku 2020 začalo být jasné, že situace bude mít dlouhodobější charakter, než se původně zamýšlelo, a že bude velmi zasahovat do psychické i fyzické kondice nejen seniorů ve městě Plzni a tak začaly vznikat další podpůrné dobrovolnické projekty, které nabízely podporu vždy jedné konkrétní skupině příjemců, podle osobnostního nastavení nebo podle konkrétního problému, který bylo potřeba řešit.

Rouškování - šití a distribuce ochranných roušek

V první polovině roku 2020 byla jednou ze zásadních, ale nedostupných potřeb obyčejná rouška, která mohla člověka

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

alespoň v základu ochránit před nákazou. Jednou z velkých dobrovolnických aktivit se stalo šití roušek a jejich distribuce. Ve spolupráci s městem Plzeň, které zajistilo cca 12 km bavlněných látek a dalších potřeb, včetně zápůjček a bezplatných oprav šicích strojů, byla koordinována jak distribuce materiálu na výrobu roušek tak samotný sběr ušitých roušek. Ty byly následně rozváženy do zařízení sociálních služeb, neziskových organizací i do domácností osamělých seniorů a dalších obyvatel. Šití a distribuce roušek z velké části probíhala v dobrovolnické režii. Do šití se mimo TOTEM, z.s. zapojily i různé další organizace např.: Svaz důchodců ČR, plzeňské knihovny, učitelky Mateřských škol, které neměly provoz, zaměstnanci uzavřených sociálních služeb, dílny Divadla J. K. Tyla a dokonce i svatební salon. Velký počet dobrovolníků byl i z řad domácích švadlen, které se zapojily na přímou dobrovolnickou výzvu. Samotná distribuce jednotlivcům pak probíhala na základě požadavků z Kontaktní linky nebo stálou dobrovolnickou službou před velkými nákupními centry v dobách nákupní doby určené pro seniory. Tato služba předávala kromě roušek i další podporu – desinfekci, rukavice a edukační materiály včetně informací, jak je možné obrátit se s problémem na Kontaktní linku. Samostatnými výrobci roušek, kteří rovněž podpořili nesnadnou situaci v regionu, pak byl i Český červený kříž, Západočeská univerzita nebo například vietnamská komunita v Plzni.

Výstupy z projektu jaro 2020

Do šití roušek bylo zapojeno 86 švadlen a bylo rozvezeno a rozdáno 12 698 roušek.

Přítel na telefonu

Projekt zacílený na vytváření prostoru pro vznik specifického sociálního kontaktu párováním dobrovolníků a osamělých seniorů s cílem jejich podpory pravidelnými telefonáty. V rámci Kontaktní linky bylo v průběhu prvních měsíců provozu zřejmé, že část telefonátů nesměruje ke konkrétním požadavkům a prostor, který jsme vyhradili pro krizovou intervenci je pro seniory, kteří potřebovali sdílet, co prožívají, nedostatečný. To, co se děje kolem nás, bylo a je těžké pro každého. Rychle se měnící situace a nařízení, která proměnila život každého člověka, ne příliš povzbudivé zprávy, změna životního rytmu, osamocení... To všechno a mnohem víc zasahuje do duše a působí smutky. Po domluvě se supervizorkou a přípravě metodiky „Metodika pro podpurný rozhovor po telefonu“, jsme oslovili veřejnost s nabídkou možnosti zapojit se do projektu, který má za cíl poskytnout osamělým seniorům prostor pro prosté sdílení pocitů, obav, radostí i starostí. Po proškolení zájemců jsme vytvořili dvojice senior – dobrovolník, kteří spolu v různých intervalech, od denního až k týdennímu kontaktu, telefonují. Dobrovolnický tým pro tento projekt je ve věkovém rozmezí 20 – 65 let.

Přínosem je, že se do něj mohli zapojit i tělesně postižení dobrovolníci a dobrovolníci s časovým handicapem. Někteří dobrovolníci zvládají být v kontaktu i s více seniory. I tady dochází k pravidelné zpětné vazbě mezi koordinátorem a dobrovolníkem, a díky vnímavosti dobrovolníků bylo možné vyřešit i problémy, které senior nemá komu svěřit nebo se bojí s kýmkoli sdílet.

Výstupy z projektu jaro 2020

V průběhu popisovaného období vzniklo a funguje 74 dvojic.

Papírové dopisy

Vytváření prostoru pro vznik sociálního kontaktu párováním dobrovolníků a osamělých seniorů s cílem jejich podpory pravidelnou psanou komunikací. Projekt Papírové dopisy jsme začínali výzvou - dopisem, kterou jsme vložili do výtisků časopisů PILSEN (časopis Odboru sociálních služeb města Plzeň určený pro plzeňské seniory) a do TOTEMových novin v tomto znění:

Také jste rádi psali „papírové“ dopisy??? Měli jste rádi tu chvíli, než jste roztrhli obálku a objevovali krásu myšlenek a sdílení někoho na druhém konci světa??? I když ten svět může znamenat například jiné město, jiný kraj, a v této „podivně osamělé“ době i třeba jen jinou část našeho města...

Pojďme se zkusit vrátit do doby, kdy papírový dopis byl přítelem, kamarádem, podporovatelem..., který přinesl chvíli k zamyšlení se nad různými tématy současného života, a který by mohl přinést chvíli na zamyšlení se nad problémy, které nás momentálně provázejí nelehkou dobou, i nad radostmi, které upřímně věřím, i dneska přicházejí v podobě různých maličkostí... A možná i v podobě milého papírového dopisu...

Chcete se zapojit do našeho „Papírového psaní“?

Napište pár řádek o tom, co je pro vás teď důležité, co rádi děláte, co vám třeba chybí, na co se těšíte... Prostě co vám nad bílým papírem poběží hlavou... Vložte dopis do obálky, na kterou napište svoje jméno a adresu a zavolejte na call linku 378 032 222 (po – pá 8:00 – 18:00hod.), že máte dopis připravený. My k vám poprvé 16.4.2020 pošleme našeho dobrovolníka „pošťáka“, aby dopis doručil k nám do TOTEMU.

Myšlenka se uchytila, do „papírového psaní“ se zapojilo 27 dvojic (z toho 2 trojice), dopisování bylo i mezigenerační... k našim dobrovolnicím se přidávali i jejich „holky a kluci školou povinní“... dopisování probíhalo i na velkou dálku třeba s dobrovolnicí v Londýně, nebo s naší zasloužilou dobrovolnicí, která právě studovala v Dánsku... Tady probíhal proces tak, že senioři dostávali papírovou vytištěnou verzi a dobrovolníci v zahraničí pak pracovali se scanem dopisu. Většina dopisů ale „létala“ přímo v Plzni z jednoho konce na

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

druhý a pomáhala překonávat ten dlouhý čas „doporučeného bezpečí“, které přinášelo velkou osamělost. Koordinaci a distribuci dopisů měl do 30. 6. 2020 na starosti dobrovolník „pošťák Bedřich“, pak jsme projekt jako takový ukončili. „Papírové dopisy“, nyní už v režii České pošty, ale putují dál.

Výstupy z projektu jaro 2020

V průběhu popisovaného období vzniklo 24 dvojic.

Dobrovolnická distribuce podpůrných tiskovin seniorům proti samotě

Jako další podpora vznikaly různé materiály, kterými jsme chtěli usnadnit a zpříjemnit dobu osamocení seniorům v domácnostech. Kromě časopisu PILSEN, který naši dobrovolníci roznesli na adresy 1 500 klientů, vznikla i 3 vydání TOTEMových novin, které putovaly vždy do 1 100 poštovních schránek TOTEMových seniorů. Týdenním pravidlem byla i roznáška připravených „domácích úkolů“ pro klienty Trénování paměti, jazykových a dalších kurzů a do Domovů s pečovatelskou službou.

Outdoorové a online programy pro seniory, i napříč generacemi

V jarním a podzimním období jsme společně s dobrovolníky přemýšleli, jak podpořit seniory, kteří se v dobách klidu věnují pohybu, tanci, jazykům, trénování paměti, hudbě, literatuře, historii a místopisu a dalším oborům, ale v době poznamenané opatřeními proti COVID 19 být takto aktivní není možné. Uvědomění, že to co nejvíc (nejen) seniorům chybí, jsou sociální kontakty s přáteli a příležitost k jakékoli pohybové aktivitě vedlo k nápadu vytvořit i outdoorový program, který za dodržení všech bezpečnostních pravidel může seniorovi, přátelské dvojici nebo jedné rodině nabídnout motivaci vyjít ven do přírody a něco nového se naučit nebo něco zajímavého prožít. Tak vzniklo 8 TOTEMových vycházek, které společně s pracovním týmem připravili dobrovolníci a v průběhu času o ně pečovali. Pro vycházky jsme částečně využili naučné stezky, které vybudovala Správa veřejného statku města Plzně. Informační cedule zde umístěné jsme obohatili o různorodé úkoly z oblasti trénování paměti, jazykových her, ale použili jsme i pohybová cvičení, místopisné či přírodopisné otázky. Některé trasy byly vhodné i pro rodiny s dětmi, případně pro seniory s vnoučaty. Podobné komunitní aktivity směřované spíše na rodiny s dětmi připravovaly i jiné organizace na území Plzeňského kraje např.: Plzeňská krajská rada dětí a mládeže, Mezigenerační a komunitní centrum Vochomůrky, z.s., Mateřské centrum Beruška v Nepomuku, Komunitní centrum SmeTU, z.s. v Tachově a další.

Příprava a realizace online programů pro seniory

Dobrovolníci se během pandemie zapojili i do přípravy různorodých programů pro online přenos seniorům přímo do domácnosti. Dobrovolnické angažmá bylo jednak v roli těch, kteří program připravují obsahově a zároveň ho jako lektoři prezentují nebo vedou, tedy před kamerou, a jednak v roli těch, kteří stojí za kamerou a technicky zabezpečují vznik záznamu a následně jeho prezentaci na sociálních sítích. Snahou bylo převést osvědčené prezenční aktivity do online prostoru, aby se senioři mohli aktivně setkávat a rozvíjet alespoň virtuálně, když opatření neumožňovala setkávání „tváří v tvář“. Vznikaly programy prezentační, zacílené do oblasti veřejnostních aktivit – např.: Cestovatelské přednášky, kurzy vaření, koncerty, virtuální vernisáže a výstavy apod. Další variantou byly programy výukové – např.: jazykové kurzy a konverzační kluby, Trénování paměti, jednotlivé kurzy Akademie třetího věku, tvořivé dílničky na doma, moderované vycházky a výlety z cyklu Historie a místopis apod. Některé byly předpřipravené jako přednášky, některé probíhala jako interaktivní setkání v čase. Zvláštní formou pak byla setkávání nazvaná POKEC, kde se každý den mohl klient strávit hodinu interaktivně v rozhovoru se skupinou a probrat různá témata např.: Historická místa v Plzni, Jak zdravě jíst, Babičkování, Právě čtu apod. Interaktivně, tedy v čase, probíhaly i různé pohybové aktivity – joga, taneční variace, cvičení pro bolavá záda apod.

Jednou z dalších aktivit, kterou nabízíme pro chvíle, kdy není úplně bezpečné vycházení a setkávání se, jsou TOTEMové podcasty, na kterých se rovněž na obou stranách, tedy před mikrofonom i u mixážního pultu, podílejí dobrovolníci a vkládají do jejich rozmanitosti i kvality svůj potenciál. Dobrovolnickým velmi cenným vkladem byla i individuální dopomoc seniorům v domácnostech s instalací programů, nastavováním IT techniky, kontrolou počítačů a individuální poradenství, jak se do online světa aktivně připojit. V dobách, kdy je možné alespoň omezeně poskytovat aktivity prezenční formou, vznikla a je nabízena IT poradna pro seniory, zabezpečovaná výhradně dobrovolníky.

Dobrovolnická podpora domů s pečovatelskou službou

Dobrovolníci pravidelně podporovali také 11 domů sociálního bydlení v Plzni, kde žije 465 klientů, převážně osamělých seniorů. Mezi formy podpory patřily nákupy, roznos tiskovin, roušek a individuální podpora při procházkách nebo doprovodech. Službu v jednotlivých domech si koordinovaly malé dobrovolnické týmy se supervizní podporou TOTEM, z.s.

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

Následný projekt MOSTY (7/2020 – 12/2021)

Proběhlé období jaro 2020 vyprofilovalo ve městě Plzni novou cílovou skupinu osamělých občanů, povětšinou seniorů, pro které je důležité vědomí, že je připraven systém podpory pro zabezpečování základních potřeb v běžných nestandardních životních situacích: např. při nemoci, po operacích, v době krátkodobé nepřítomnosti dalších členů rodiny apod. Často se u nich objevuje potřeba sociálního kontaktu, který není naplněn rodinou ani sousedstvím, pro který si už senior nedokáže dojít do některé aktivizační služby, a které platí v rámci nabídky pečovatelských služeb. (Objednávka nákupu apod. proto, aby si mohl s někým promluvit). Zkušenosti z Kontaktní linky vedly k vytvoření záměru vytvoření projektu zacíleného na zprostředkování dobrovolnické podpory, která by naplňovala tyto a další potřeby, přinesla by pocit bezpečí pro osamělé seniory a pomohla monitorovat a podporovat zatím nezasíťované seniory v sociálních službách. V rámci vyhodnocení výsledků práce Krizové linky byl ve spolupráci Statutárního města Plzeň a Mezigeneračního a dobrovolnického centra TOTEM, z.s., diskutován následný projekt, který by saturoval potřeby cílové skupiny osamělých seniorů žijících v domácnostech. Vytvořením projektu MOSTY je možno reagovat a podpořit osamělého občana města Plzně i v okamžiku, kdy jeho potřeba přesáhne kompetentnost dobrovolnické podpory, a kdy odborný realizační tým projektu pomůže najít pro občana, klienta projektu, cestu k podpoře a pomoci profesionální.

Projekt byl odstartován a funguje od 1. 7. 2020. Statutární město Plzeň podporuje finančně, materiálně i morálně tento následný projekt, který řeší malé krize osamělých občanů města Plzně v době klidné, a je preventivně připraven k řešení případných dalších krizí většího formátu. V rámci vyhlášení Nouzového stavu v říjnu 2020 TOTEM, z.s. jako Regionální dobrovolnické centrum Plzeňského kraje rozšířilo po dohodě s představiteli Plzeňského kraje koordinaci pomoci dobrovolníků ve spolupráci s dalšími subjekty podporujícími občany v době krize (LDC, odbory sociálních služeb na obcích, NNO apod.) na celou lokaci Plzeňského kraje.

Výstupy z projektu v období 2020 – 2021

V projektu Kontaktní linka (následný projekt MOSTY) bylo naplněno 6 601 požadavků, využívá je 4 836 klientů a dobrovolnický tým tvořilo v průběhu bezmála 200 dobrovolníků.

Pro 62 osamělých seniorů se nám podařilo najít dlouhodobého partnera – dobrovolníka, jenž pravidelnými formami pomoci svého seniora podporuje. Pro seniory je nejdůležitější, aby měli svůj kontakt na konkrétního člověka, s nímž si stihli vybudovat důvěrný vztah, dobrovolníkovi věří a vědí, že se na něho můžou obrátit.

Call centrum pomoci s registrací očkování pro osamělé seniory v Plzeňském kraji

V rámci příprav strategie očkování proti onemocnění COVID 19 v České republice, vzhledem ke znalosti cílové skupiny seniorů 80 +, která jako první vstupovala do pilotního ověřování nové aplikace pro registraci na očkování, nabídlo RDC Plzeňského kraje, provozované TOTEM, z.s., v rámci projektu MOSTY dobrovolnickou podporu při registraci pro osamělé seniory 65+, kteří mají zájem o očkování, ale nemají potřebné technické kompetence ani nikoho blízkého, kdo by jim pomohl. Po domluvě s hejtmankou Plzeňského kraje, doc. PaedDr. Ilonou Mauritzovou, Ph.D., a primátorem Statutárního města Plzeň, Mgr. Martinem Baxou, vzniklo Call centrum, které bylo rozděleno na 2 lokální sekce – město Plzeň a Plzeňský kraj. Každá sekce měla svoji telefonní linku, kterou v exponovaných časech zajišťovalo až 5 dobrovolníků. Call centrum kromě poskytování základních informací zajišťovalo komplexní registraci pro seniory 65 + podporu při registraci mladších seniorů. Těm, kteří potřebovali doprovod, zajišťovalo i dobrovolnický doprovod případně dopravu na očkovací místo. V rámci Plzeňského kraje jsme kontaktovali obecní úřady a místní komunitní NNO a neformální skupiny, se kterými jsme spolupracovali na zajištění potřeb osamělých seniorů a občanů přímo na místě.

Výstupy z projektu v období 2021

Call centrum od 17. 1. 2021, kdy zahájilo svoji činnost, do 30. 6. 2021 do systému očkování zaregistrovalo 2 126 seniorů a zajistilo komplexní realizaci očkování 1 712 seniorům. Dobrovolníci na linkách odpracovali 2187 hodin a poskytli 186 doprovodů.

DALŠÍ DOBROVOLNICKÉ PROJEKTY REAGUJÍCÍ NA SITUACI KOLEM COVID 19:

ON LINE-DOUČOVÁNÍ

Standartní mentoringový program DOUČOVÁNÍ, realizovaný TOTEM, z.s., na jaře 2020 doznal v poskytování zásadní změny. ONLINE-DOUČOVÁNÍ vyšlo z potřeby zajistit doučování dětem v době, kdy nemohou dlouhodobě navštěvovat školní zařízení a v rodině chybí kompetentní zázemí pro distanční výuku.

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

Program byl ovlivněn pandemií virové choroby COVID-19, na kterou reagovala vláda ČR svým usnesením ze dne 12. března 2020 č. 201, o přijetí krizového opatření s účinností ode dne 13. března 2020, jímž mimo jiné zakázala „osobní přítomnost žáků a studentů na základním, středním a vyšším odborném vzdělávání ve školách a školských zařízeních.“

Od tohoto okamžiku se ocitlo v izolaci domácího prostředí velké množství dětí, které si bez pomoci jiné osoby nebyly schopny s výukou poradit a v silách a kompetencích rodičů nebylo možné naplnit nároky na jejich děti kladené školním vyučovacím systémem. Záměrem projektu bylo vyhledat, proškolit a koordinovat dobrovolníky tak, aby dokázali pomoci těmto dětem se zvládnutím učiva prostřednictvím internetu. Vytvořit bezpečné prostředí, kde by se děti rády a kvalitně naučily všemu, co potřebují.

Jednotlivými kroky v přípravě a realizaci nového projektu bylo:

• *ZJIŠTĚNÍ ZÁJMU KLIENTŮ O POMOC SE ŠKOLNÍ VÝUKOU*

Ve spolupráci s dalšími neziskovými organizacemi věnujících se dětem z problémového prostředí, jako je Blízký sused, z.s., nízkoprahová centra věnující se rozvoji dětí a mládeže, PONTON, z.s., Středisko náhradní péče zajišťující služby pro pěstounské rodiny, organizaci Člověk v tísni, azylové domy, jednotlivými OSPODy na území Plzeňského kraje a dalšími jsme vytipovali a oslovili rodiny, kterým jsme službu nabídli. Bylo potřeba vycházet z personálních možností, protože celý proces spolupráce dobrovolníka s dítětem je provázený odbornou metodickou podporou. Bylo potřeba přihlížet i na technické zázemí rodin a případně vybavení, které jsme byli schopni poskytnout

• *MONITORING ZÁZEMÍ V RODINÁCH, JAKÉ TECHNICKÉ VYBAVENÍ RODINA MÁ, JAK JE SCHOPNA S TECHNIKOU PRACOVAT*

Zájem o online doučování překračoval nabídku poskytované služby již od samého začátku. Bylo třeba provádět určitý výběr v souladu se stanovenými cíli projektu a to podpořit přednostně děti, jejichž rodinné prostředí prokazatelně nedokázalo poskytnout dítěti pomoc se vzděláním při absenci činnosti školní instituce, resp. domácí školní výuku. Podpořenými klienty se staly děti z rodin s více dětmi či děti matek/otců samoživitelů, kteří nemohli ani v době karantény zůstat s dětmi doma či děti z různých důvodů hůře adaptabilní, s jazykovou bariérou, mentálním či jiným zdravotním handicapem, pomoc žádaly i rodiny pěstounské.

Během prvních dní komunikace se spolupracujícími institucemi a rodinami se vyskytla potřeba zajistit technické vybavení rodinám, které nevlastní ani dotykový telefon. V ideálním případě bylo nutné zajistit rodině PC, klávesnici, myš a internetové připojení, nebo alespoň dotykový telefon či tablet. Úspěšně jsme oslovili Statutární město Plzeň, které poskytlo 15 počítačů s daty pro účely ONLINE-DOUČOVÁNÍ do konce roku 2021, čímž jsme mohli poskytnout sociálně znevýhodněným rodinám bez přístupu k internetu, resp. Bez počítačového vybavení možnost ONLINE-DOUČOVÁNÍ a také kontakt se školou. Při předání počítače rodině bylo třeba podepsat smlouvou o zapojení do programu „internetového doučování“ a smlouvu „o zapůjčení počítače pro účely ONLINE DOUČOVÁNÍ“. Po zapojení počítače do sítě bylo potřeba zřídit klientovi mailový účet, naučit ho s počítačem a tímto účtem pracovat, nainstalovat komunikační kanál, zpravidla Skype a naučit klienta pracovat s tímto programem. Rodina měla kontakt na koordinátorku, která později řešila i technické problémy související s neznalostí počítačové techniky a internetového prostředí.

• ZJIŠTĚNÍ ZÁJMU A VYBAVENOST DOBROVOLNÍKŮ PRO ONLINE DOUČOVÁNÍ

Ihned po vyhlášení karantény se zdvihla ohromná vlna solidarity. Z velkého množství zájemců o dobrovolnickou pomoc všeho druhu (nákupy potravin, léků, venčení psů...) jsme oslovili studenty SŠ a VŠ a ostatní zájemce o doučování, zpravidla středoškolsky a vysokoškolsky vzdělané. Školení a příprava probíhalav tématech dobrovolnictví, naše organizaci a její cíle, projekt ONLINE -DOUČOVÁNÍ. Byla komunikována především o představa dobrovolníka, jeho motivace a zkušenosti s výukou vůbec a s výukou na dálku. Školení probíhalo výhradně v ONLINE prostředí. I pro nás bylo novou zkušeností, pracovat pouze prostřednictvím internetu, kdy je velmi těžké posoudit osobnost a charakteristiku dobrovolníka. Někdy bylo třeba se s dobrovolníkem spojit vícekrát a zjistit jeho motivaci k dobrovolnické práci s dětmi hloubkovým rozhovorem. Přínosem naopak bylo, že neexistovala územní bariéra a měli jsme dobrovolníky nejen po celé České republice, ale i např. z Kanady a dalších destinací. Poté následoval podpis dobrovolnické smlouvy, jeho seznámení s právy a povinnostmi dobrovolníka a základní zaškolení, to vše za dodržení přísných hygienických karanténních opatření v prostorách TOTEM, z.s.

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

• VYTVOŘENÍ METODIKY pro ONLINE-DOUČOVÁNÍ

Hned od začátku bylo třeba zamyslet se nad systémem ONLINE - DOUČOVÁNÍ, nad vytvořením pravidel práce dobrovolníka s klientem. Vystavalo mnoho otázek, bez jejich vyřešení by ONLINE-DOUČOVÁNÍ nemohlo efektivně fungovat:

Jakou formou mezi sebou budou dobrovolníci a klienti komunikovat? Jak často?

Jaké prostředky k výuce mohou využívat?

Jaký webový nástroj k výuce využít, jak si vytvořit „třídu“, „tabuli“?

Jaké zavést webové prostředí, aby umožnilo dvojici dobrovolník-klient sdílet materiály a kvalitně komunikovat.

Bylo důležité použít jednoduchý nástroj, převést výuku prezenční do online formy – v souvislosti s nutností rychlého zajištění pomoci. Převážně jsme v důsledku rychlého sledu událostí, preferovali nástroj, který ovládal dobrovolník, např. Skype, Google - Hangouts, Messenger.

• KOMUNIKACE

Jedním z důležitých bodů projektu byla komunikace mezi koordinátorkou a jednotlivými zúčastněnými na ONLINE-DOUČOVÁNÍ. Koordinátorka zahajovala vztah s každým ze zúčastněných. V jedné časové rovině komunikovala i s dobrovolníky, kde zjišťovala jejich schopnosti, zkušenosti a jejich představy o dobrovolnictví a při komunikaci s rodiči, kteří měli zájem o ONLINE DOUČOVÁNÍ svých dětí, zjišťovala potřeby a představy klientů. Po navázání vztahu dobrovolník-klient zjišťovala, zda si rozumí, zda jsou obě strany spokojeny, jak si navzájem vyšli vstříc, jak komunikace probíhá a zda byla naplněna jejich očekávání. Koordinátorka pracovala formou „home office“, komunikace týmu byla zajištěna formou online konferencí, KoDa (Komplexní databáze dobrovolnické činnosti) a sdílenými Google dokumenty.

• ADMINISTRACE A VYHODNOCENÍ

Důležitou součástí byla administrace, kterou zajišťovala koordinátorka dobrovolníků a dobrovolníci sami měli za povinnost svou docházku zapisovat v dobrovolnické aplikaci KoDa.

V červnu 2020 došlo v pracovním týmu projektu vyhodnocení pilotního ověření nové formy ONLINE-DOUČOVÁNÍ, které bylo vyhodnoceno takto:

Pozitiva:

- ✓ Do spolupráce mohou být přizváni i dobrovolníci žijící mimo město Plzeň
- ✓ Časová flexibilita pro setkávání optikou dobrovolníka, nemusím nikam dojíždět
- ✓ Jeden počítač mohlo využívat více dětí v rodině
- ✓ Ve skupině žáků byli i starší děti, úspěšný maturant apod.,
- ✓ Forma byla i pro některé děti oblíbenější než osobní setkání, využívaly počítač i mimo výuku pro svoje záliby
- ✓ Spolupracující organizace oceňovaly, že k počítači dáváme i dobrovolníka s výukovým programem pod odbornou supervizí
- ✓ Dobrovolníci ocenili i rozvoj svých osobních a odborných kompetencí

Negativa:

- ✓ Ne všechny rodiny byly zodpovědně spolupracující a dodržovaly dohodnuté časy, u některých jsme spolupráci ukončili a počítač předali jinému zájemci
- ✓ Přes všechnu péči a přípravu věnovanou dobrovolníkům bylo velmi obtížné získávat kromě odučených hodin i zpětnou vazbu a zápis odučených hodin – administrace
- ✓ K naší veliké lítosti ani přes intenzivní podporu se nepodařilo u jedné rodiny zabránit umístění dětí do institucionální péče – problémy byly hlubšího charakteru, selhání rodiny motivovat děti ke spolupráci s dobrovolníkem v čase distanční výuky jen podpořilo rozhodnutí příslušných orgánů.

Výstupy z projektu v období 2020 – 2021

V projektu pracovalo 74 dobrovolníků, kteří podpořili 97 dětí. Dobrovolníci odpracovali 1 322 hodin. Doučování dětí v době distanční výuky nabízelo a realizovalo více organizací v regionu např.: Člověk v tísni, o.p.s., Tady a teď, z.s., Arteda, z.s., PONTON, z.s., Diakonie Západní Čechy a další.

Dobrovolnická podpora projektu Stanové centrum pro lidi bez domova

Město Plzeň jako prevenci šíření COVID 19 v nejkritičtějších měsících pandemie připravilo zázemí i pro lidi bez domova. Kromě připraveného objektu pro karanténu sloužilo v areálu bývalých kasáren i stanové denní centrum, kde bylo zajištěno hygienické zázemí a základní strava, roušky a další ochranné pomůcky pro lidi bez domova. Odborné zázemí, které zajišťovali NNO Středisko křesťanské pomoci Plzeň, Ponton z. s., Point 14, Centrum protidrogové prevence a terapie, o. p. s.

RDC Plzeňský kraj provozované organizací TOTEM, z.s.

Relaxační klub OÁZA pro sestřičky z covid zóny FN Plzeň

Nápad vznikl ve spolupráci FN Plzeň a TOTEM, z.s. Cílem projektu bylo vytvořit malou dobrovolnickou skupinu, která by různými způsoby pečovala krátkou, ale důležitou chvíli o ty, které už téměř rok bez oddechu pečují o naše sousedy, kamarády a blízké. Na výzvu POJĎME SPOLEČNĚ PODPOŘIT TY, KTERÉ POTŘEBUJÍ SÍLU, KDYŽ NÁM NEMOC ZAKLEPE NA DVEŘE... reagovalo 11 dobrovolníků, kteří ve dvojicích každou středu v měsících březen – květen 2021 od 15:30 do 19:30 hod. při dodržení všech bezpečnostních opatření provázeli oddechovými aktivitami lékaře a sestry z COVIDových oddělení FN Plzeň.

Výroba 3D tisku ochranných pomůcek

Dobrovolníci z Plzně a okolí se rozhodli ve spolupráci se Správou informačních technologií města Plzně pomoci v boji proti epidemii koronaviru. Na 3D tiskárnách začali vyrábět nedostatkové ochranné štíty pro lékaře a pracovníky sociálních služeb, o které je v současné době obrovský zájem. Pracovníci Správy informačních technologií města Plzně poskytli dobrovolníkům k využití městské 3D tiskárny, zajistili materiál nutný k výrobě pomůcek a následně koordinovali jejich distribuci. Do sociálních služeb a ordinací lékařů bylo dodáno více než čtyři stovky štítů a dalších pomůcek.

Kurzy KURZ POMÁHÁM PEČOVAT (MODERNÍ OŠETŘOVATELSTVÍ V PRAXI) realizoval Český červený kříž

Kurzy POMÁHÁM PEČOVAT (MODERNÍ OŠETŘOVATELSTVÍ V PRAXI), v roce 2020 – 2021 prošlo více než 270 účastníků. Někteří z nich se chtěli naučit lépe pečovat o své blízké, které mají upoutané na lůžku, někteří chtěli pomáhat v pandemii zdravotníkům. Absolventi pomáhali v krizových personálních situacích v sociálních službách nebo přímo v nemocnicích. Dobrovolnická podpora a občanská angažovanost v době velké a dlouhodobé zátěže ve společnosti významně přispěla a podpořila řešení všech problémových situací.

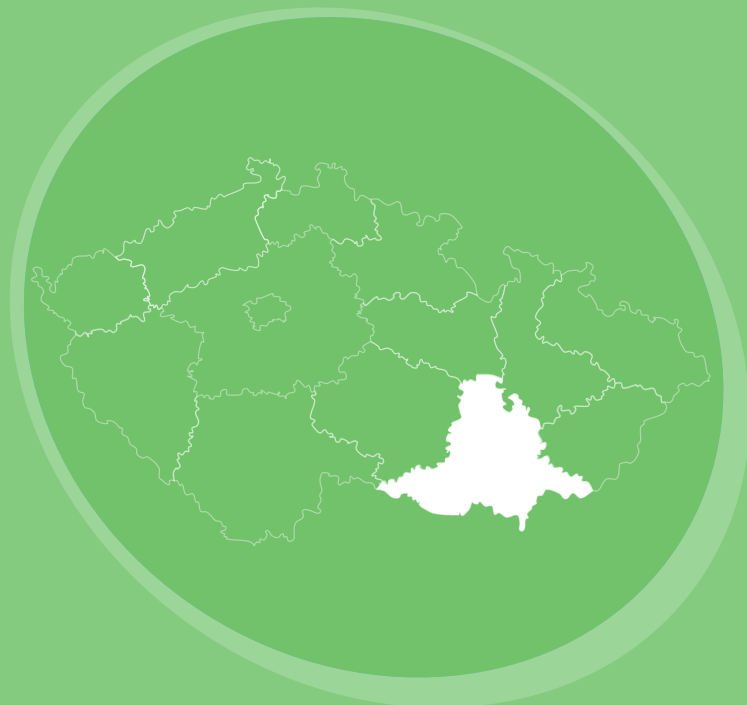
Velké překvapení a velkou radost přinesla obrovská vlna solidarity občanské společnosti, která se projevila v neuvěřitelně rychlé reakci a v neobvyklém nárůstu zájemců o dobrovolnickou činnost v jarní i podzimní vlně pandemické zátěže. Nabídka přicházela ve všech věkových kategoriích a obsahovala různé typy podpory... času, materiálu, služeb...

A největší radost přineslo vědomí, že když se v letním rozvolnění začal vracet život k normálu, velká část anotovaných „sezónních“ dobrovolníků zůstala a pokračuje v dobrovolnické činnosti, kterou přijala za součást svého osobního rozměru a života. Největší energii v nesmírně náročném a zátěžovém období přinášel pocit sounáležitosti TOTEMového koordinačního týmu, zapojených dobrovolníků a partnerský přístup Statutárního města Plzně.

V České republice ojedinělý přístup, kdy město přizvalo do krizového štábu své dobrovolnické centrum, se osvědčil zejména ve velkém přínosu pro ohrožené občany města, ale také v budování partnerské důvěry a v přijetí společného vědomí, že žijeme ve městě, které máme rádi a rádi budeme profesionálně i lidsky řešit jeho problémy a problémy lidí, kteří v něm žijí. Jsme vděční za důvěru, kterou jsme dostali a nesmírně pyšní, že jsme ji nezklamali. A máme radost, že se otevřela cesta i dalším odborně zaměřeným NNO, které nyní jsou přizvány a ve spolupráci s městem řeší problémy, které jsou pro spokojený život města a jeho obyvatel palčivé.

Vytvořili jsme systém pomoci, který bude fungovat i v případě jiných náročných situací, které život městu Plzni a jeho občanům může přinést. Rok 2020 prověřil kvalitu TOTEMového koordinačního týmu, jeho flexibilitu, entuziasmus, profesionalitu a sounáležitost. Dobrovolnictví v regionu dostalo nový směr, a to přechod z institucionální podpory klientů v zařízeních sociální a zdravotnické péče do domácího prostředí. Objevili jsme novou cílovou skupinu osamělých seniorů, kteří se naučili přijímat pomoc a s radostí přijali podporu dobrovolníků nejen v době CORONA krize, ale i v čase rozvolnění. Vznikl tak nový dobrovolnický projekt MOSTY, který dává jistotu a bezpečí osamělým lidem, že se v případě nepohody mají kam obrátit o pomoc.

Období 2020 - 2021 bylo bezpochyby těžké v mnoha ohledech, ale z hlediska dobrovolnictví přineslo jednak velkou a solidární vlnu pomoci a jednak nový projekt Rozvoj dobrovolnictví v ČR, který by měl přes Regionální dobrovolnická centra posilovat rozvoj dobrovolnictví v jednotlivých krajích, tedy i v našem Plzeňském kraji.

RDC Jihomoravský kraj

provozované organizací

DC 67, z.s.

Možnosti využití dobrovolnictví v době pandemie nemoci COVID-19 a příklady dobré praxe ze zapojení dobrovolnických organizací a dobrovolníků v této době

V první vlně koronavirové pandemie došlo k pozastavení velké části běžných dlouhodobých dobrovolnických aktivit a to zejména kvůli uzavření sociálních služeb. Lidé v lockdownu měli často dostatek volného času a situace byla natolik akutní, že vyvolala velkou vlnu solidarity, pocitu sounáležitosti, touhy pomáhat potřebným a chuť smysluplně využít volný čas. Pomoc byla v počátcích směřována zejména ke starším občanům při pomoci s nákupem, rozvozem obědů, donáškou léků, potravin nebo hygienických pomůcek, ale také například na pomoc lidem bez domova. Hodně dobrovolné činnosti bylo realizováno při domácím i organizovaném šití roušek. Následně nastoupila potřeba dobrovolnické pomoci s doučováním dětí, které kvůli uzavěře škol často učivo nestíhali a zůstali pozadu. V rámci organizací docházelo k různým dlouhodobým i nárazovým pomocím klientům - např. dovozy nákupů nebo potravinová pomoc. V Brně a v Jihomoravském kraji vzniklo a působilo hned několik nových iniciativ, projektů a dobrovolnických programů, které dále podrobněji popíšeme, protože je považujeme za příklady dobré praxe a skvělé reakce na nastalou situaci. Kromě nových projektů také popíšeme aktivity významných dobrovolnických organizací v kraji.

DIECÉZNÍ CHARITA

Diecézní charita Brno:

Symbolem první jarní vlny koronaviru pro Diecézní Charitu Brno se stala „rouška“, kdy společně s níže popsaným projektem Šijeme roušky v Brně zapojili během jara 2020 přibližně 700 dobrovolníků, kteří odpracovali 11 000 hodin a společnými silami ušili přes 9 500 roušek. Zároveň pomáhali s distribucí dalších nedostatkových pomůcek nebo desinfekce. Dále se během jara a léta věnovali pomoci lidem bez domova v rámci projektu Střelák (více informací viz. níže). Během podzimní vlny řešili krizovou situaci v Domově pokojného stáří na Kamenné (který provozuje Charita Brno), kde v říjnu 2020 nastala nenadálá situace a všichni zaměstnanci se ocitli v karanténě nebo byli nemocní. V tu chvíli nastoupili do služby jak dobrovolníci, tak zaměstnanci Charity Brno a přibližně měsíc se zde postarali o provoz. Do této krizové pomoci se zapojilo 46 dobrovolníků. Dále v roce 2020 spustili dva nové programy Dobré srdce na dálku a Dobré srdce domů, které také popíšeme níže.

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

Střelák - kontaktní centrum pro lidi bez domova:

Stanové městečko a nonstop kontaktní centrum pro lidi bez domova fungovalo od dubna do srpna 2020 a do jeho fungování se zapojilo 40 dobrovolníků, kteří si zde odpracovali 1862 hodin práce. Lidé bez domova zde v době první vlny koronaviru našli potřebné zázemí. Mohli zde přespat ve stanech a dostali najíst. K dispozici měli toalety, sprchy, lékařskou pomoc i sociální poradenství a místo pro odpočinek i zábavu.

→ <https://brno.charita.cz/o-nas/aktuality/covid-19-opatreni/strelak-chroni-lidi-bezdomova-pred-nemoci-covid-19-a-dava-moznost-odrazit-se-ode-dna/>

→ <https://www.brno.cz/brno-aktualne/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/a/mesto-otvira-dve-kontaktne-centra-pro-lidi-bez-domova-denni-na-ulici-vlhka-a-nonstop-na-strelaku/>

Dobré srdce na dálku a Dobré srdce domů:

Charita Brno pružně zareagovala na nastálou situaci novým dobrovolnickým programem Dobré srdce na dálku, který nabízí propojení dobrovolníků na telefonu všem lidem, kteří mají potřebu si s někým po telefonu popovídat a být vyslechnuti v současné době mnoha změn. Hlavní cílovou skupinou jsou senioři, nemocní lidé, ale pomoc byla nabídnuta a lidem na homeoffice nebo v karanténě. Cílem programu je vytvářet dlouhodobý vztah pomocí pravidelných telefonátů. Po té co se situace trochu uklidnila a již bylo možné se osobně navštěvovat Charita v návaznosti na Dobré srdce na dálku spustila program Dobré srdce domů, kdy se dobrovolníci vydávají přímo za opuštěnými lidmi domů nebo na společné procházky.

→ <https://dchb.charita.cz/dobrovolnicke-centrum/dobrovolnicke-programy/potrebuji-dobre-srdce-na-dalku/>

→ <https://dchb.charita.cz/dobrovolnicke-centrum/dobrovolnicke-programy/potrebuji-dobre-srdce-domu/>

Diecézní Charita Vyškov:

V Diecézní Charitě Vyškov se do pomoci v krizových situacích zapojilo 6 dobrovolnic. Jednalo se o pomoc při nákaze na Odlehčovací službě, kdy se ocitli v situaci, že nebyl nikdo, kdo by se o klienty postaral do doby, než si pro ně pečující přijedou. Někde to trvalo až dva dny. Pomohly jim studentky SZŠ a zastaly kompletně péči. Dále na jaře 2021 měli nákazu na Chráněném bydlení, kde pomáhaly dobrovolnice ze zahraničí, které

zde byly na ročním pobytu. Informace z dalších poboček Diecézní Charity se nám nepodařilo do doby odevzdání dokumentu získat, ale lze předpokládat, že průběh byl všude v oblasti dobrovolnictví podobný.

ADRA BRNO (Vyškov, Znojmo, Břeclav)

V Adře v první vlně zaregistrovali velký nárůst zájmu o dobrovolnictví a krizovou pomoc. Jen v Brně se zapojilo cca 120 dobrovolníků. Zároveň jejich běžným dobrovolníkům, kteří pravidelně docházejí do domovů pro seniory, které byly uzavřeny, vznikl prostor pro to zapojit se do jiné formy pomoci. Dobrovolnická pomoc se v Adře soustředila na pomoc seniorům a to v podobě dovozu obědů, roušek, nákupů a potravinové pomoci potřebným. Při rozvozech často zjišťovali, že senioři trpí izolací a potřebují si často především popovídat. Dobrovolníci proto začali i s podporou seniorů telefonickým kontaktem. Dlouhodobí dobrovolníci se snažili udržovat kontakt se seniory v domovech pomocí telefonních hovorů a psaní dopisů. Pro MČ Žabovřesky a Senior pas zorganizovali opakované rozdávání letáků, roušek a dezinfekce pro seniory a to před obchodními domy v Brně, Kyjově, Bučovicích, Vyškově (ve spolupráci s organizací Piafa). Letáky také byly roznášeny přímo do schránek a vylepovány v bytových domech. Zorganizovali také pečení pro personál domovů pro seniory a dováželi tam také podporu v podobě Actimelů a vitamínů. Od podzimu pak otevřeli novou dobrovolnickou službu a to docházení dobrovolníků do domácností seniorů a to zejména za účelem popovídání si a zmírnění samoty.

MUNI pomáhá

Dobrovolnické centrum MUNI POMÁHÁ vzniklo v březnu roku 2020, kdy v České republice vypukla epidemie koronaviru. Podnětem pro vznik toho centra tedy byla samotná epidemie, v současnosti nicméně začíná svou činnost rozšiřovat a zapojovali se například i při pomoci po tornádu na Jižní Moravě a v létě se věnovali doučování dětí. V první fázi svého vzniku centrum zřídilo call centrum a poptávkový formulář, který zveřejnilo na svých webových stránkách. Cílem bylo shromáždit poptávku institucí i jednotlivců po službách, které MUNI POMÁHÁ začalo nabízet. Koordinaci dobrovolníků zajišťovaly 4 týmy dobrovolníků, kteří se po 12-ti hodinových směnách pravidelně střídaly v krizovém operačním centru. Tyto týmy se vzájemně nestýkaly. Také vznikla tzv. mapa dobrovolníků, podle které je možné propojit například dobrovolníka se seniorem, který potřebuje zajistit nákup či jinou pochůzku a bydlí nedaleko. Po půl roce se podařilo zprovoznit mobilní aplikaci MUNI POMÁHÁ a o další půl rok později i její webovou verzi. Tuto verzi tak mohou využít i ti, kteří nemají chytrý telefon. Tato aplikace funguje tak, že dobrovolník

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

vyplní ve formuláři svoji adresu, čemu se chce při svém dobrovolnictví věnovat a komu chce pomáhat. Koordinátoři dobrovolníků do aplikace zadávají žádosti o pomoc. Následně dostává dobrovolník notifikace s žádostmi o pomoc, která odpovídají jeho specifickým. Je na samotném dobrovolníkovi, kterou žádost si vybere. Veškerá komunikace a koordinace v podobě náboru nových dobrovolníků, školení dobrovolníků či průběžná práce s dobrovolníky byla směřována do online prostředí. Jak již bylo zmíněno, potkávali se pouze členové jednotlivých koordinačních týmů. Pro koordinaci dobrovolníků je nejvíce využívána aplikace MINU POMÁHÁ či uzavřená facebooková skupina pro dobrovolníky. Koordinátoři využívají i tvůrce online průzkumů Microsoft Forms v případě, že potřebují oslovit větší počet dobrovolníků a zjistit například jejich zájem či časové možnosti. Prostřednictvím pevných linek, chatu, sociálních sítí a webového formuláře přijímají jak nabídku pomoci, tak i žádosti o pomoc s požadavky, které by měli dobrovolníci splňovat. Dále také rozesílají newslettery.

Přes 5 000 dobrovolníků MUNI POMÁHÁ se během pandemie aktivně zapojilo v očkovacích a testovacích centrech, v nemocnicích či v covidem zasažených sociálních službách jako jsou například domy pro seniory. Dále dobrovolníci pomáhali při šití roušek či s nákupy lidem, kteří patřili do rizikových skupin, doučovali děti pro zmírnění dopadů distanční výuky a podporovali zdravotníky - například rozváželi ochranné pomůcky či pomáhali s hlídáním dětí zdravotníků. Fungovala i studentská právní poradna.

Šijeme roušky v Brně

Šijeme roušky v Brně je iniciativa, která vznikla na začátku pandemie koronaviru. Tato iniciativa v první vlně pandemie zorganizovala šití roušek, které následně distribuovala do míst, kde jich byl nedostatek. Za svoji činnost iniciativa získala cenu Křesadlo JmK, na kterou ji nominovala Diecézní charita Brno. Vše začalo, když do České republiky dorazila nákaza covid-19 a začala vzrůstat poptávka po ochranných pomůckách pro nemocniční personál a pro personál v sociálních službách, kterou vláda ČR nebyla schopna zajistit. Mezi zakladatele iniciativy se řadí divadlo Husa na provázku a FB skupina Dobro v době korony, kteří se následně propojili. Jedna členka koordinačního týmu zmiňuje, že v divadle Husa na provázku se první den ušilo zhruba 150 roušek, druhý den okolo několika stovek a třetí den počet ušitých roušek přesáhl hranici tisíce. Postupně se začaly do iniciativy přidávat další provizorní šicí dílny, mezi které patřilo například divadlo Polárka, Podaná kavárna, Industra či Brno šije. Vznikl provázaný systém řízený koordinačním týmem. Proces začínal získáváním materiálu od dárců, následuje šití roušek, dezinfikování, balení a distribuce roušek

potřebným. Do procesu šití roušek se mohly zapojit i jednotlivé domácnosti, kdy jim byl dodán materiál a následně od nich byly odebrány ušité roušky, u kterých proběhla dezinfekce, balení a distribuce tak jako v předchozím případě. Do iniciativy se tedy zapojili i řidiči, bez kterých by rozvoz materiálů do domácností, svoz hotových roušek a následná distribuce nebyla možná. Ve foyer divadla Husa na provázku vznikla sběrna materiálu a hotových roušek. Z pokladny divadla se stalo infocentrum. I přes to, že se dokázala iniciativa zorganizovat a centralizovat svůj systém, na začátku zažívali podle jednoho z koordinátorů beznaděj. Nejvíce je tlačil čas a vysoká poptávka. Za svoje působení vydali 27870 ks látkových roušek, 3700 nanoroušek, ochranných čepic 1250, ochranných návleků 2500, zakladačů na šikmý proužek na 3D tiskárně 6000, ochranných štítů odhadem desítky tisíc, počet šicích dílen byl 7, počet domácích dílen bylo 490, plus 235 řidičů a 100 cyklistů na rozvoz.

Činnost iniciativy vyústila ještě v další krok, kterým byl vznik speciálních „charitativních“ roušek s nápisem PUSU od brněnského výtvarníka a streetartového umělce TIMO. Roušky s nápisem PUSU! bylo možné zakoupit na speciálně vytvořeném webu www.pusu.cz. Do propagace roušek pusu se zapojila řada významných osobností – např. katolický kněz M. O. Vácha, senátor J. Papoušek, herci z Divadla Husa na provázku nebo ředitel Psychologického ústavu AV prof. T. Urbánek. Pro Diecézní charitu Brno dokázala iniciativa získat přes 100 tisíc korun prodejem této speciální roušky. Pro pracovníky Diecézní charity Brno bylo navíc nesmírně povzbuzující a motivující potkávat na veřejnosti i na sociálních sítích ty, kteří nosili roušku s nápisem PUSU!

→ Fotodokumentace:

https://magazin.aktualne.cz/foto/lucie-siprova-jak-se-v-brnenskem-divadle-husa-na-provazku-si/r~b05a241e78ad11eab1110cc47ab5f122/?fbclid=IwAR21VXiC9PpIHEK2-EqS3dGev3bo-rSIA8esGp0fmjT0eOuZC3NKT_0GJvY

→ Dokumentární film:

<https://www.gotobrna.cz/ni-kam-v-brne/sijeme-rouscky-v-brne-kratky-dokumentarni-film/>

→ Nominace na Křesadlo JmK:

<https://www.kresadlojmk.cz/hlasovani-verejnosti/>

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

Podané ruce - Kontaktní centrum pro lidi bez domova Vlhká

Na jaře 2020 vzniklo ve spolupráci organizace Podané ruce a Města Brna denní kontaktní centrum pro lidi bez domova, které funguje až dodnes (od září 2021 změnilo cílovou skupinu na závislé na alkoholu). Jak říká koordinátorka dobrovolníků společnosti Podané ruce Kristýna Kyánková *“Dobrovolnice a dobrovolníci pomohli zahájit provoz nového centra pro lidi bez domova na ulici Vlhká. Denně se na místě vystřídalo i 10 dobrovolníků a byly rozděleny na směny a stanoviště. Výběh dobrovolníků neprobíhal na základě předchozí zkušenosti s touto cílovou skupinou nebo studia sociální práce. První půl rok centra by bez dobrovolníků nešel, nebyly dostatečné personální kapacity. A já věřím, že Podané ruce se z toho poučily a více teď budou důvěřovat dobrovolnictví ve svých dalších službách.”* Na místě se zapojilo přibližně 100 dobrovolníků a to i z Fakulty sociálních studií, Pedagogické či Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Studenti tak jako dobrovolníci získali znalosti z oboru sociální politika a sociální práce či psychologie. Pomáhali zejména s přípravou potravinových balíčků, úklidem či asistencí profesionálním sociálním pracovníkům.

- <https://podaneruce.cz/centra-sluzby/kontaktني-centrum-vlhka/>
- <https://www.brno.cz/brno-aktualne/tiskovy-servis/tiskove-zpravy/a/mesto-otvira-dve-kontaktني-centra-pro-lidi-bez-domova-denni-na-ulici-vlhka-a-nonstop-na-strelaku/>

Chcipomoc.cz , dobroočko.cz

Portál chcipomoc.cz, v reakci na zvýšenou poptávku dobrovolníků do očkovačích center, která stále roste, připravil novou webovou aplikaci Dobroočko. Nová webová aplikace dobroocko.cz umožňuje dobrovolníkům po registraci vybrat si, ve kterém očkovačím centru chtějí pomáhat a rovnou se nahlásit na jednotlivé směny, které vyhovují jejich časovým možnostem. Dobroočko mohou využít bezplatně ke zjednodušení své práce všechna očkovačích centra v ČR. Celá iniciativa vznikla v rámci Akademického centra studentských aktivit, z počátku se tedy zapojili se hlavně studenti, později se ale portál otevřel i pro pracující a seniory. Na konci roku 2020 bylo v portálu registrovaných přes 9000 dobrovolníků z nichž aktivně v terénu pomáhalo 1000. Aktivita je celorepubliková, nejvíce dobrovolníků je však z JmK (je zde totiž sídlo organizace). Vysílali dobrovolníky jak do velkých krajských tak menších okresních nemocnic. Dobrovolníci byli zapojeni i v domovech pro seniory a terénních sociálních službách. Pro osamělé seniory byla zřízena linka "Kamarád na telefonu"- v praxi se jedná jak o psychologickou pomoc, tak o domluvu na nákupu a donáše léků.

Skautská pomoc

Koronavirová krize přinesla skautům a skautkám příležitost vyzkoušet si zcela nové role – stali se tak z nich třeba pečovatelé a pečovatelky nebo distributoři, šéfové logistiky, švadlenky či střihači. A k tomu posílali dovednosti, díky nimž skauti a skautky v dobrovolnictví vynikají: schopnost naplánovat a rozdělit si práci, efektivně komunikovat nebo odhadnout své síly. Více než 600 hodin svého času nad rámec svých běžných pracovních a studijních povinností věnovala sociálním zařízením od začátku nouzového stavu dvacítká brněnských skautů a jejich přátel. V úzké spolupráci s Českým červeným křížem utvořili skupinu, která koordinovaně pomáhala postupně ve třech domovech pro seniory a jedné nemocnici napříč Jihomoravským krajem.

Za jaro i podzim 2020 dobrovolníci kolem Znojemského Centra Vodárna ušili 13 571 roušek a 9 998 plášťů a zpracovali tak více než 2,3 tuny darované netkané textilie. Vyrobené ochranné pomůcky pomáhaly jak v samotném Znojmě, tak v Moravských Budějovicích, Jevišovicích, Dačicích, Kunžaku, Pohořelicích atd. Putovaly do nemocnic, lékáren, k praktickým a dětským lékařům, do LDN, domovů pro seniory nebo záchranným složkám. “Dalo nám to spoustu zkušeností, dobrých i smutných historek, ale hlavně vědomí, že bez pořádné organizace bychom neudělali nic. Rozdělením rolí a podrobným rozmyšlením toho, jak bude celý systém pomoci vypadat, nám totiž umožnil se na pomoc soustředit ne jednorázově, ale dlouhodobě a do hloubky.” říká tisková mluvčí skatu Barbora Trojak.

- <https://www.skaut.cz/skautska-pomoc-propoji-linku-senioru-se-skautskymi-dobrovolniky/>
- <https://www.skaut.cz/skauti-a-skautky-z-moravy-se-prace-neboji/>

Český červený kříž Brno

Český červený kříž Brno má stálou humanitární jednotku přibližně 35 dobrovolníků, která se aktivně dobrovolně zapojovala po celou dobu pandemie a to zejména v očkovacích a testovacích centrech. Jedna z hlavních aktivit během pandemie COVID-19 byla příprava a realizace jednodenních kurzů Základy moderního ošetřovatelství. Na kurzu spolupracovali se středními zdravotnickými školami a jeho vznik podpořil Jihomoravský kraj. Dobrovolníci ze široké veřejnosti se během osmi hodin seznámili s postupy péče o pacienty upoutané na lůžko, základy komunikace s pacienty nebo základy bezpečnosti a hygieny.

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

O kurz byl zejména v první vlně pandemie obrovský zájem a absolvovalo ho přibližně 500 dobrovolníků. Hodně z nich pak vyrazilo pomáhat a to zejména do sociálních zařízení a nemocnic. Na jaře 2022 Český červený kříž Brno plánuje znovu otevřít tento kurz pro další zájemce pro podporu domácí péče a přípravu veřejnosti na krizové situace jako je právě pandemie.

Dobrovolnické centrum Dobromysl Hodonín

Dobrovolnické centrum Dobromysl se aktivně zapojilo přibližně 60 dobrovolníků do různých aktivit pomoci boje s pandemií koronaviru. Kromě běžné pomoci seniorům s nákupy apod. se zapojili v Hodonínské nemocnici a očkovacím centru. V nemocnici na začátku pomáhali například s měřením teploty, vyplňováním dotazníků a s orientací v lidí v nemocnici. Po té se byli dobrovolníci požádáni o pomoc přímo na odděleních, kde pomáhali s úklidem, s jídlem, hygienou nebo dezinfekcí prostor. V očkovacím centru se pak zapojili do pomoci a administrativou a evidencí. Nábor dobrovolníků probíhal na sociálních sítích nejen dobrovolnického centra, ale také sociálních sítích nemocnice. Dále využívali inzerci v médiích, čímž se informace dostala mezi širokou veřejnost.

Centrum pomoci Paměti národa

Paměť národa je projekt organizace Post Bellum, který si dal za cíl sbírat vzpomínky pamětníků v Evropě a svou pobočku má i v Brně. V době koronavirové pandemie pro své pamětníky zřídili Centrum pomoci Paměti národa, které nabízelo pamětníkům respirátory a ochranné prostředky, nákupy potravin a drogerie, doručení léků, pomoc při registraci na očkování proti covid-19 nebo možnost si telefonicky popovídat. 3113 pamětníků oslovili dopisem, uskutečnili 3 478 telefonních hovorů s pamětníky, 343x doručili nákupy, léky, respirátory a další a 139 seniorům pomohli s očkováním proti covid-19. Tato čísla jsou platná pro celé Centrum pomoci Paměti národa. Na tuto aktivitu navazují ideou zřídít v Institutech Paměti národa mezigenerační centra, kde budou připravovat pravidelný program pro seniory. V Brně se tak stane pravděpodobně v roce 2023. Plánují zde také pořádat aktivity, kde se pamětníci budou setkávat s žáky a studenty. Vedle toho nadále chtějí pomáhat s každodenními starostmi seniorů, jako jsou nákupy, vyzvedáváním léků a další.

- <https://www.postbellum.cz/co-delame/projekty/centrum-pomoci/>
- <https://www.hrdinove.cz/jak-pomahame/>

Facebook - skupina Dobro v době korony Brno a JmK, platforma Dobro JmK

Ihned na začátku koronavirové krize 13. března Jana Leitnerová založila skupinu Dobro v době korony Brno a JmK. Původní ideou bylo, že bude sloužit zejména pro nabídku online pomoci, ale skupina se velice rychle rozrostla a začala propojovat nabídky a poptávky na šití roušek, doučování a hlídání dětí, materiální nabídky a poptávky, sdílení informací nebo také venčení psů či opravy šicích strojů a byla zde uspořádána například i sbírka počítačů a tabletů pro rodiny s dětmi. Přehlednost stránky byla organizovaná pomocí hastagů (#Dnakup #Dhlidanideti #Dvenčení #Ddoprava #Dvareni #Dprani #Duklid #Ddoucovani #Drouskey #Dzdravotnictvi #Dporadenství #Dinfo #Dpsychologickapodpora #Dpokec #Dnapad #Dvolnycas) díky kterým si každý mohl snadněji vyhledat příspěvky k danému tématu. Skupina byla nejvíce aktivní během první vlny koronaviru a opět ožila během podzimní vlny.

Aktuálně slouží zejména pro sdílení informací o dobrovolnictví ze stran dobrovolnických center a organizací. Skupina má v současné době 4 tisíce členů a 15 moderátorů. Ze skupiny během první vlny vznikla platforma a facebooková stránka Dobro JmK, která propojovala šicí iniciativu Šijeme roušky v Brně, organizaci Podané ruce a iniciativu Dobro v době korony Brno a JmK.

- <https://www.facebook.com/groups/603883670162199>
- <https://www.facebook.com/dobrojmk/>

Využití on-line prostoru pro práci dobrovolnických organizací s dobrovolníky (nábor, školení, průběžná práce s dobrovolníky) i pro samotnou dobrovolnickou činnost.

Aktivity a zkušenosti Regionálního dobrovolnického centra Jihomoravského kraje (Dobrovolnické centrum 67)

Regionální dobrovolnické centrum Jihomoravského kraje zareagovalo na pandemii koronaviru výrazným posílením online aktivit. Během jednotlivých vln jsme podávali pravidelné souhrnné informace o tom kde a jak je možné se aktuálně dobrovolnický zapojit a tyto informace jsme sdíleli na našich

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

sociálních sítích a webových stránkách. Dále jsme začali aktivně využívat náš youtube kanál a natočili jsme sérii rozhovorů s koordinátory dobrovolníků z jednotlivých organizací, takže se každý z pohodlí a bezpečí svého domova může informovat o možnostech pomoci v jednotlivých organizacích. Všechny naše večerní programy jsme ihned přesunuli do online prostoru a některé z nich jsme také sdíleli přes youtube. Zjistili jsme, že pro některé typy programů je online verze dobrým způsobem provedení, protože se mohou připojit i lidé, kteří by osobně do dobrovolnického centra nepřišli a zapnout si program online je pro ně příjemnější. Aktuálně pracujeme na technickém provedení streamování našich programů, aby zajímavé informace, které se tam účastníci dozví byli přístupné i online. Na podzim 2020 jsme plánovali Dny dobrovolnictví, ale další vlna koronaviru a s tím spojená opatření nám těsně před akcí překazili možnost udělat je “na živo”. Sáhli jsme tedy opět po online nástrojích a celý program se povedlo překlopit do 17-ti videí (<https://dnydobrovolnictvi.cz/online-program/>), které jsme sdíleli na sociálních sítích a měla sledovanost od 100 do 850 shlédnutí.

Také naše pravidelné Snídaně koordinátorů dobrovolníků, které pořádáme jednou měsíčně, jsme začali dělat formou videohovorů. Oproti setkáním nad kávou a snídaní, tak jak jsme na to zvyklí na živo, se online verze zdá ochuzená a ani komunikace v online prostoru není tak snadná, ale podařilo se díky tomu udržet naši síť v kontaktu a koordinátoři měli možnost si pravidelně vyměňovat zkušenosti a podporovat se v práci, když to nejvíce potřebovali. V měsících kdy opatření povolovala setkávání se na živo jsme nadále zanechali možnost připojit se i online a tyto “hybridní” podoby Snídaně se nám osvědčují a účastníci tuto možnost oceňují. Mohou se připojit i v případě, že právě nemají dostatek času, jsou v karanténě nebo například potřebují zůstat doma s dětmi.

Školení na online nástroje pro koordinátory dobrovolníků

Nabídli jsme koordinátorům dobrovolníků několik zajímavých školení, které byly zaměřeny na online nástroje pro práci s mládeží a dobrovolníky obecně. Reagovali jsme tak na nastalou zvýšenou potřebu využívání online prostoru, kdy se používání pouze videohovorů ukázalo jako méně motivující a bylo vítané práci dobrovolníky obohatit novými a zábavnými způsoby. Témata školení si vybírali předem sami koordinátoři a postupně jsme takto představili těchto devět online nástrojů.

1. Jamboard

Jamboard je digitální interaktivní tabule od společnosti Google, se kterou lze pracovat na počítači, tabletu i mobilním telefonu (použití na tabletu a telefonu má trochu odlišné používání). Je skvělým pomocníkem nejen ve výuce, ale lze jej využít i na poznámky (pomocí štítků), porady,

brainstorming, pracovní schůzky a další. Do Jamboardu lze vkládat textové pole, takže do něj lze psát klasicky klávesnicí, lze také vkládat obrázky, poznámky, či kreslit. Jamboard je zcela zdarma a probíhá u něj automatické ukládání. Sdílet vytvořený obsah můžete klasicky jako ostatní soubory na Google disku či například stáhnout ve formátu PDF.

2. ActionBound

Služba pro vytváření a hraní her. Pomocí webového rozhraní můžete jako organizátor vytvářet hry, které poté hráči mohou díky aplikaci hrát. Organizátor si připraví hru ve webovém rozhraní a zveřejní ji (musí si nejprve založit účet a je zdarma pro osobní užití). K dispozici jsou rozmanité typy úkolů a aktivit. Hra využívá GPS lokaci a je tedy možné výborně pracovat s polohou hráčů při hře. Hráči se do hry připojí pomocí aplikace. V ní plní úkoly a odpovídají na otázky. Hra může být situovaná v terénu, ve městě či uvnitř budovy a může obsahovat různé mapy, úkoly, QR kódy, ankety a aktivity. Tento nástroj má široké využití ať už ve výuce, v rámci teambuildingu nebo propagace organizace.

3. Padlet

Virtuální nástěnka, na kterou lze připnout vzkaz, odkaz na web, obrázek, dokument, vlastní nákres a jiné. Ideální pro plánování, domlouvání, třídění myšlenek, brainstorming s vašimi kolegy. Nástroj je zdarma s omezením na 4 nástěnky/1 účet. Nástěnku je možno exportovat jako obrázek nebo ve formátu PDF či XLS. Padlet lze využít pro práci v týmu, porady, plánování, brainstorming, evidence úkolů, organizační schémata, zápis z porady, myšlenkové mapy, atd. Vhodné i pro online setkání díky možnosti rozeslat odkaz na danou nástěnku.

4. Canva

Velmi uživatelsky přístupný grafický online nástroj. V nabídce je velké množství šablon od kterých se lze odpíchnout, a které jde upravovat, jak se vám zlíbí. Možnost použít zcela zdarma, u placené verze pak má uživatel přístup ke všem šablonám. Každý uživatel se registruje buď pomocí emailu, Google účtu či facebookového profilu. Do Canvy lze nahrát vlastní fotografie nebo využít její fotobanky. Vlastní výtvořky můžete třídít do složek, sdílet s ostatními či je exportovat ve formě PDF, PNG, JPG a dalších obrázkových formátech. Canva je ideální nástroj pro vytváření grafiky na sociální sítě, letáků, plakátů, prezentací nebo infografik a nově i pro tvorbu krátkých videí.

5. Spark

Chytrý emailový klient pro iOS, macOS a Android, skvělý pro osobní, pracovní i týmovou komunikaci s příjemným uživatelským rozhraním.

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

6. Mentimeter

Mentimeter je interaktivní nástroj, který uživatelům umožňuje vytvářet prezentace a přijímat zpětnou vazbu v reálném čase na hodinách, schůzkách, konferencích a dalších skupinových aktivitách. Uživatelé mohou získat zpětnou vazbu prostřednictvím hlasování, kvízů, slovních mraků, otázek a odpovědí a dalších interaktivních funkcí obsažených v prezentaci. Pomocí tohoto nástroje můžete do svých prezentací dodat slidy, které vybudí vaše posluchače k nějaké akci. V neplacené verzi nelze importovat již hotové prezentace, možnost pouze dvou otázek na jednu prezentaci, počet prezentací je ale neomezený. Typy otázek zahrnují třeba výběr z více odpovědí, můžete vybírat obrázek, můžete něco škálovat, můžete dopisovat zakončení nějaké věty nebo tvrzení, můžete přidělovat body a další.

7. Prezi

Prezentační program, který místo jednotlivých slidů využívá velkého plátna, na kterém je umístěn veškerý obsah. V podstatě je to taková myšlenková mapa. Během prezentace se nad plátnem přelétává a zoomuje, což ústí ve vizuálně velmi atraktivní prezentace, s velkým prostorem pro představitost a kreativitu. Přidaná hodnota proti Powerpointu je také navrhnutí pozadí ve kterém se budeme pohybovat - například pozadí lesa nebo pozadí kanceláře. Podobně jako Canva nabízí uživatelem upravitelné šablony.

8. Miro

Online tabule, kterou lze využít nejen pro soukromé, ale i pracovní účely s možností ji sdílet se svými kolegy. Miro má všestranné využití jako například brainstorming, firemní meetingy, online vyuka, myšlenkové mapy, projektové řízení a mnoho dalších.

9. Kahoot

Volně přístupná aplikace vhodná pro fixaci učiva prostřednictvím kvízů. Je spustitelná na zařízeních s operačním systémem Android, iOS i Windows. Je možné ji spustit také přes webový prohlížeč a není nutné ji tedy instalovat. Aplikace je dostupná v anglickém jazyce. Kombinuje prvky soutěživosti se snadností použití mobilních technologií.

Zkušenosti dalších organizací s online prostorem při práci s dobrovolníky a dobrovolnické činnosti

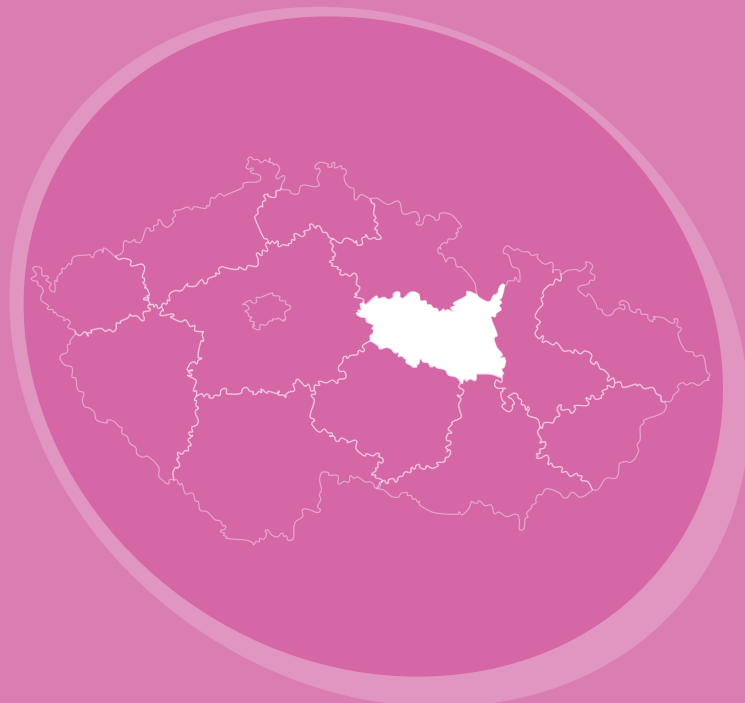
Z našeho průzkumu vyplývá, že organizace obecně během lockdownů a dalších opatření, které byly spojené s koronavirovou pandemií s většími či menšími potížemi využívali online prostor pro práci s dobrovolníky. Obvykle využívali sociální sítě, různé služby na videohovory a ukládání dokumentů. Zajímavým příkladem skvělého využití online prostoru je aplikace Muni pomáhá, kterou jsme popsali již výše. Při dobrovolnické činnosti s klienty se také často využíval online prostor. V Lize vozíčkářů začali dělat setkávání jejich Dobroklubu (setkávání dobrovolníků s klienty a zaměstnanci) online. *“I přes větší počáteční a stále trvající občasně problémy se naši klienti naučili komunikovat (nastavit kameru, mikrofon ap.) online. Pro moderátory je oproti osobním setkáním poměrně náročné dění online ukočírovat tak, aby nedocházelo k odmlkám, nebo naopak, aby se účastníci nepřekřikovali a neskákali si do řeči, aby se všichni dostali ke slovu a setkání bylo zábavné i v této formě.”* říká koordinátorka dobrovolníků Barbora Fialová. Dobrovolníci Prahu Jižní Morava v první vlně udržovali kontakt s klienty zejména telefonicky, pomocí Skype a písemně e-maily.

Řada dobrovolníků pomáhala klientům také s nákupy. V dalších vlnách se již snažili dobrovolníci s klienty setkávat spíše osobně za dodržování bezpečnostních pravidel (roušky, rozestupy). V Prahu se setkávali zejména pomocí Google Meet. Osvědčilo se jim nahrávat různá školení a videa do online prostoru a povedlo se jim udělat u několik kvalitních online intervizí. V organizaci Host HOME - start využívali pro práci s dobrovolnicemi ZOOM nebo Skype a Jamboard. Jak nám řekla koordinátorka dobrovolníků Petra Detersová: *“Pokud nebyla platná nařízení o nemožnosti návštěv, dobrovolnice do rodin docházely dle normálního plánu - jednou týdně. Některé se však obávají o svůj stav, proto byly podpořeny koordinátorkami, aby udržovaly vztah na dálkutelefonicky či online, nebo návštěvy probíhaly co nejvíce mimo domácnosti. Zjistili jsme, že pokud vše přejde do online nebo na telefon, je náročnější se vrátit k osobnímu setkávání (schůzka na zoomu se dá přece jen zrušit jednoduše z pohodlí domova)”*.

V brněnské Adře zase nejvíce využívali Teams a to i ke školení a náboru nových dobrovolníků. V dobrovolnické činnosti pomáhali dobrovolníci v Domovech pokojného stáří zejména s

RDC Jihomoravský kraj provozované organizací DC 67, z.s.

videohovory klientů s rodinou. Pro povídání s dobrovolníky senioři technologie příliš nepreferují, protože je to pro ně často příliš náročné. Skauti využívali k domluvám v dobrovolnickém týmu Slack, k hlášení na směny Doodle a kde sdílení souborů Google disk. Obecně z reakcí koordinátorů víme, že motivace dlouhodobých dobrovolníků je v online nižší, protože nevnímají online dobrovolnictví jako tolik přínosné a zajímavé. Během pandemie se rychle objevila únava z online prostoru a v budování dobrovolnických týmů se projevovala absence lidského kontaktu a obyčejných “small talků”. U některých klientů, starších dobrovolníků a nebo příjemců dobrovolnické pomoci pak narážíme na neznalost nových technologií i absenci internetu a počítače v domácnosti.

RDC Pardubický kraj

provozované organizací

KONEP, z.s.

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Regionální dobrovolnické centrum Pardubického kraje (dále jen RDC) zahájilo svou činnost 1. Května 2020, tedy v době první vlny covidové pandemie. Jeho činnost byla touto situací významně ovlivněna a postupně muselo RDC pružně reagovat na omezení i výzvy, které tato specifická doba přináší. Převážná část aktivit se přesunula do online prostoru, ať už šlo o konání Dnů otevřených dveří, nebo různé prezentace, jednání či setkávání. Na přelomu roku 2020 a 2021, kdy byla v souvislosti s kritickou podzimní a zimní vlnou onemocnění covid 19 v regionu velice intenzivní poptávka po dobrovolnících do sociálních a zdravotnických zařízení, sloužil k propojování s nabídkou dobrovolnické pomoci nově zřízený web www.dobrokraj.cz. RDC po celou dobu své existence funguje zejména jako zastřešující, metodické a koordinační zázemí pro dobrovolnické aktivity a programy v kraji. Ty realizují především lokální dobrovolnická centra, jejichž působnost je rovnoměrně rozložena ve všech čtyřech okresech Pardubického kraje. Jim přinesla pandemie také zásadní změny v dosavadní práci s dobrovolníky i v samotných dobrovolnických činnostech. RDC se snažilo průběžně v letech 2020 – 2021 mapovat situaci v kraji.

Nejlépe ji reflektuje shrnutí příkladů dobré praxe lokálních dobrovolnických center v jednotlivých okresech. Ty dokladují, jak vypadala situace v centrech na počátku roku 2020, tj. Před nástupem pandemie, a co se událo následně během jednotlivých vln i v obdobích „uvolnění opatření“, především jak a kde se centra zapojila do organizace dobrovolnické pomoci prostřednictvím stávajících či nových dobrovolníků. Pandemie samozřejmě přinesla výrazná omezení do dosavadních dobrovolnických aktivit, což se následně promítlo i do počtů zapojených dobrovolníků v jednotlivých organizacích. Na druhou stranu vyvstaly nové výzvy a možnosti, jak a s čím pomáhat. Příklady dobré praxe ukazují, že se v době pandemie také práce s dobrovolníky (nábor, školení, schůzky apod.) významně proměnila.

V důsledku vládních opatření, případně z preventivních důvodů, došlo k omezení všech osobních setkávání. Ta se často přesouvala do online prostředí, stejně jako samotná práce dobrovolníků. Ti se propojovali se svými klienty (např. při doučování, komunikaci se seniory v zařízeních sociálních služeb apod.) na dálku prostřednictvím různých platforem, jako např. MS Teams, Google Meet, Skype, Jitsi Meet, Zoom apod. Online komunikace se ukázala být za daných okolností výborným nástrojem, jak některé dobrovolnické aktivity realizovat, avšak nikterak nemůže plně nahradit přínosy plynoucí z osobních setkávání. Nicméně v řadě případů přetrvávala i nadále jako jedna z možných forem dobrovolnické práce i práce samotných organizací a bude jistě využívána i do budoucna.

Dobrá zpráva je, že většina dobrovolnických center hodnotí dopady pandemie spíše pozitivně – ať už z důvodu nových výzev, aktivit, akcí, které se objevily, či díky zvýšenému zájmu veřejnosti o dobrovolnictví. Zpravidla se počty zapojených dobrovolníků nijak dramaticky nezměnily, někteří sice odešli, ale místo nich nastoupili zase noví. Do budoucna se tedy koordinátoři dobrovolnických center dívají s nadějnými očekáváními a připraveni čelit dalším výzvám, které tato poněkud složitá doba přináší.

Okres Pardubice

Díky covidu umíme pomáhat jinde a jinak

Dobrovolnické centrum Koalice nevládek Pardubicka vstupovalo do roku 2020 s pozitivním očekáváním dalšího bohatého rozvoje aktivit a zapojení dobrovolníků, jejichž počet měl za uplynulých pět let existence centra vzestupnou tendenci. Nástup pandemie přinesl náhle výrazný obrat. Většina organizací se pro dobrovolníky uzavřela. Největší dopad to mělo na početnou skupinu dobrovolníků seniorů – „babiček a dědečků“, kteří docházeli trávit svůj volný čas za dětmi do pardubických mateřských škol. Tato aktivita musela být přerušena nejen v době uzavření škol, ale i v následujícím období v důsledku zpřísněných hygienických pravidel ve školských zařízeních. Kromě toho bylo nutné zamezit riziku nákazy u dobrovolníků seniorů, obzvláště při zhoršující se epidemické situaci na podzim roku 2020. Většina dobrovolnic však nezhálela. Na jaře 2020 jsme některé zapojili spolu s dalšími dobrovolníky do aktivity, jíž se nově věnovala téměř celá země – šití roušek. Ty směřovaly ke klientům sociálních služeb, seniorům či dalším potřebným, nebo do nemocnic. Později pekly seniorky také vánoční a velikonoční cukroví jako poděkování zdravotníkům pardubické nemocnice a zdravotnické záchranné služby. K částečnému obnovení docházek seniorů do školek došlo až po roce a půl pauzy, avšak zdaleka ne v původním rozsahu – některým dobrovolníkům bránily zdravotní problémy, přetrvávající obavy z nákazy či aktuální opatření, nebo jednoduše již ztratili zájem, stejně tomu bylo na straně přijímajících organizací. Podobný trend byl i u ostatních dobrovolnických aktivit. V době uvolnění protiepidemických opatření v létě 2020 se některé znovu rozběhly a přibýly i nové.

Výrazný zlom znamenal opět podzim 2020 až jaro 2021, kdy kvůli silné pandemické vlně panoval v naší zemi „lockdown“. V tu dobu se podařilo významně posílit program doučování dětí se sociálním znevýhodněním. Tehdy jsme zaznamenali poměrně velký zájem veřejnosti o dobrovolnictví – zdálo se, že covid paradoxně udělal dobrovolnictví dobré PR, a tak

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

dobrovolníci ve velkém počtu mohli zahájit online doučování pro děti na některých základních školách, v dětském domově, v Salesiánském klubu mládeže – Centrum Don Bosco a také ve dvou organizacích pomáhajících dětem cizinců s integrací. Díky online platformám se podařilo propojovat děti a dobrovolníky z různých koutů kraje. V jednom případě se dobrovolníci připojovali za účelem výuky českého jazyka s klienty Centra pro integraci cizinců dokonce až na území Ukrajiny. Osobní kontakt samozřejmě nedokázala tato forma výuky zcela nahradit, ale přinášela i výhody, např. v podobě úspory času dobrovolníků, větší časové flexibility apod., kdy se daným aktivitám mohli oni i děti věnovat bezpečně v pohodlí svých domovů. V mnoha případech se ale tato metoda osvědčila natolik, že je využívána i v současnosti. Podobně to bylo rovněž při práci našeho centra. Schůzky se zájemci či s dobrovolníky se konaly téměř pouze online, stejně tak jako jednání s organizacemi a různými institucemi, školení dobrovolníků a intervize. Jako vhodný nástroj jsme zpravidla používali zdarma dostupnou platformu Google Meet nebo Jitsi Meet. Problém s nevyhovující technikou nám pomohla vyřešit společnost Foxconn Česká republika a to finančním darem na pořízení nového PC pro koordinátora dobrovolnického centra. Pomáhali jsme podobně také se zprostředkováním darování použitých notebooků od uvedené společnosti do několika neziskových organizací, které je využívaly právě pro distanční vzdělávání dětí či práci dobrovolníků. Pardubické „Dobrotety“ zase intenzivně sháněly formou sbírek potravin, drogerii a spotřební věci pro rodiny v nouzi. Spolu s dobrovolníky jsme také připravili interaktivní výzvu #kouskyDOBRA, jejíž snahou bylo přinést lidem alespoň malé povzbuzení a rozptýlení negativní atmosféry v nelehké době komplikované koronavirovou pandemií. Ať už to byly vzkazy pro kolemjdoucí umístěné v parcích v centru Pardubic spolu s virtuálním adventním kalendářem, nebo jarní přáníčka a výrobky od dětí ze škol a školek pro opuštěné seniory, covidové pacienty nebo zdravotníky, to vše směřovalo k zamyšlení se nad tím, kolik dobra je stále možné nacházet v úplně obyčejných věcech a drobnostech či v mezilidské pomoci.

Velkou novinku pro nás potom přineslo jaro 2021. Naše dobrovolnické centrum navázalo spolupráci se spolkem mladých ochránců přírody Pestré Polabí. Akcí „Uklidíme Česko“ v rámci dubnových oslav Dne Země jsme spolu s nimi odstartovali sérii aktivit na pomoc přírodě na Pardubicku, do nichž se noví dobrovolníci doslova hrnuli. Podobně pomáhali i ohroženým zvířatům ve spolupráci s dalšími organizacemi. Bylo tak víc než patrné, že lidé mají zájem pomáhat i jinak, než byli u nás dosud zvyklí. Navíc práce v přírodě většinou nebyla spojená s přísnými protiepidemickými opatřeními, ani s rizikem nákazy. Díky tomu se podařilo naše pravidelné aktivity oživit.

Během roku 2021 se k nim přidávaly aktivity další a tak jsme druhý pandemický rok zakončili v podstatě s nejlepší bilancí počtu zapojených dobrovolníků od začátku fungování našeho centra. Doba covidová nám tedy sice přinesla řadu velkých komplikací, ale i nové nápady a metody, které můžeme aplikovat dál v naší činnosti.

**Lucie Křivková, Dobrovolnické centrum
Koalice nevládek Pardubicka**

Pandemie jako fenomén zvyšující zájem veřejnosti o dobrovolnictví

Dobrovolnické centrum Oblastní charity Pardubice má dlouholetou tradici, od dob začátků spojených především s Tříkrálovou sbírkou se vypracovalo ve významnou součást charitních služeb. Dobrovolníci u nás pracují ve dvou akreditovaných projektech (Volnočasové programy, Pomoc rodinám). Ty vhodně doplňují práci našich kolegů v odlehčovacích službách či sociálních pracovníc, které se věnují sociálně znevýhodněným rodinám. Máme nadstandardní vztahy se skupinami firemních dobrovolníků, kteří především zkvalitňují prostředí služeb a vypomáhají při jednorázových akcích. Před nástupem pandemie jsme pracovali s 85 dlouhodobými dobrovolníky, kteří odvedli řádově 1 500 hodin za rok. Covid zasáhl na jaře 2020 tyto aktivity zásadně, především znemožnil návštěvy dobrovolníků v odlehčovacích službách, také jejich práce přímo v rodinách nebyla žádoucí. Znamenalo to tedy pro nás dvě věci: volnou kapacitu dobrovolníků, kteří byli tak směřováni k individuální pomoci především seniorům v místě bydliště – nákupy seniorům se staly celonárodním fenoménem, nebo k ustavení skupin dobrovolníků, kteří pomáhali pečovatelkám zvládnout enormní vytížení. Samozřejmě se dobrovolníci zapojovali také do šití roušek a jejich distribuce, tak jako na řadě dalších míst v naší zemi.

Za druhé to bylo hledání nových forem pomoci, a tak podobně jako probíhala školní výuka online, tak i pomoc doučujících dobrovolníků sledovala tento trend. Ukázalo se, že to může vhodně doplňovat doučování i v klidnějších dobách. Byli jsme schopni pomoci vybavit výpočetní technikou rodiny tam, kde to bylo potřeba. Podobně tak jsme zkoušeli vyloučení sociálních kontaktů u seniorů mírnit sociálními sítěmi apod., realizace byla však přeci jen omezená. Díky jisté míře všeobecné známosti charitních dobrovolnických aktivit jsme zaznamenali v tomto období zvýšený zájem o možnosti pomoci druhým, v nejzatíženějších měsících se ozývalo několik zájemců denně z celého regionu a formou jakéhosi informačního callcentra jsme tak poskytovali informace o možnostech pomoci a směřovali

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

nabídku na konkrétní poptávku v širokém okolí. Omezení přístupu dobrovolníků do našich služeb a omezené možnosti kontaktu s rodinami se přirozeně promítlo do počtu zapojených dlouhodobých dobrovolníků. V roce 2020 jich byla přibližně polovina než v období před pandemií, úměrně tak klesl počet hodin dobrovolnické práce. Hovoříme tady o dobrovolnících pracujících v akreditovaných programech, jejichž práce je standardně evidovaná a vykazovaná. Ubytek aktivních dobrovolníků byl dále způsoben nepřítomností univerzitních studentů, kteří tvoří v našem portfoliu nemalou část.

Samostatnou kapitolou je pak Tříkrálová sbírka, která je největší charitní aktivitou směrem k široké veřejnosti jak počtem dobrovolníků, jenž přesahuje tisícovku, ale hlavně náplní. Nevnímáme rozhodně sbírku pouze jako prostředek k doplnění finančních zdrojů pro rozšíření a zkvalitnění našich služeb, především tolik potřebné hospicové péče, ale jako tradiční poselství nesoucí požehnání do domovů dárců. Když padlo rozhodnutí nepořádat sbírku jako kolednickou, nesoustředili jsme se pouze na online sbírku, ale připravili jsme ji tak, aby se mohli lidé „potkávat“ nejenom s kasičkami, ale mohli si vzít z připravených krabiček tradiční Charitní noviny informující o našich službách, drobné dárky či kousek křídý, kterou si mohli ať už vědomě či mimoděk sami tříkrálové poselství napsat na vstup do svého domova.

V období uvolnění vládních opatření se většina našich dobrovolníků znovu zapojila, opět ale - univerzitní studenti byli právě v tomto období kromě zkoušek na prázdninách, stejně tak přirozeně odpadá aktivita doučovací. Ke konsolidaci tak ani nemohlo dojít, předpokládáme ji až na jaře roku 2022. Nepochybně však vnímáme pandemii paradoxně jako fenomén zvyšující zájem širší veřejnosti o dobrovolnictví, dobrovolníků se nám stále hlásí dostatek, odhadem snad jen o 10 až 20 procent méně, vzhledem k opětovným omezením to však není problémem. Zkušenosti nám covid tímto směrem přinesl zato více než dost...

Miloš Lášek, Dobrovolnické centrum
Oblastní charity Pardubice

Okres Pardubice

Doba covidová přinesla impuls začít jinak

Během roku 2019 došlo k výraznému rozvoji našeho dobrovolnického centra. Do tří akreditovaných programů bylo zapojeno 32 dlouhodobě spolupracujících dobrovolníků. Při provázení a aktivizaci zdravotně a sociálně znevýhodněných osob odpracovali více než 900 hodin. Naše dobrovolnické centrum se účastnilo i 29ti jednorázových akcí, při kterých bylo odpracováno dalších 960 dobrovolnických hodin.

Těchto akcí se pravidelně zúčastňovali dlouhodobě registrovaní dobrovolníci i neregistrovaní občané všech věkových kategorií, kteří měli zájem se podílet na konkrétním programu. Byla také navázána velmi dobrá spolupráce s chrudimskou zdravotnickou školou. Akcí se ochotně účastnili i neregistrovaní studenti, povětšinou z gymnázia a integrované školy. Na počátku roku 2020 jsme se tedy s chutí pustili do práce a plánovali další činnost našeho dobrovolnického centra. Bohužel nástup pandemie na dlouhý čas změnil naše plány i charakter naší činnosti.

Na jaře roku 2020, na základě výzvy na letáčích a facebookových stránkách Farní charity Chrudim, se ke stávajícím dobrovolníkům našeho centra přidalo dalších 50 dobrovolníků z Chrudimi i okolních obcí. Díky nim bylo občanům Chrudimi zdarma předáno přibližně 2 200 kusů látkových roušek, našitých našimi dobrovolnicemi. Dalších bezmála 800 ks bylo doručeno do organizací sociálních služeb. Naši dobrovolníci se podíleli na donášce nákupů, léků a obědů, venčili pejsky nebo poskytovali telefonickou podporu převážně seniorům, kteří v této složité době zůstali izolováni ve svých domovech. Těmto činnostem věnovali cca 700 hodin. Velkou pomocí byla účast 30ti dobrovolníků při distribuci 5 000 litrů desinfekce občanům města Chrudimi. Činnost dobrovolnického centra se samozřejmě nesoustředila pouze na Chrudim, ale pomoc byla nabídnuta také 67 obcím v regionu.

Přes léto 2020 se již nepodařilo obnovit původní dobrovolnické aktivity. Covidová situace negativně ovlivnila také provázení v cílových organizacích. Při podzimní „druhé vlně“ se pomoc nejzkušenějších dobrovolníků přesunula do podoby přímé pomoci terénním službám Farní charity Chrudim. Na výzvu Nemocnice Pardubického kraje dobrovolníci v chrudimské nemocnici, formou pomoci s úklidem, v lékárně nebo ve skladu, odpracovali 114 hodin. Účastí na potravinové sbírce jsme přispěli k rekordnímu výsledku cca 2 000 kg potravin a drogerie. Probíhalo doučování dětí a pokračovala také individuální pomoc seniorům.

Na počátku roku 2021 jsme z důvodu epidemiologické situace byli nuceni přehodnotit dosavadní způsob dobrovolnické práce. Protože naše dobrovolnické centrum nedisponuje technikou, která by umožňovala on-line spojení nebo pořízení audio či video nahrávek, rozhodli jsme se využít „zmrazený“ čas k důkladné přípravě na jarní covidovou „oblevu“. Vyšli jsme z předpokladu, že klienti našich cílových organizací po dlouhé době separace a odloučení přivítají akce, kterých se budou moci zúčastnit společně. Proto jsme pro ně připravili sportovní, výtvarné, hudební a kondičně pohybové programy.

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Využili jsme i dobrovolníků, kteří byli schopni nabídnout přednášky na různá zajímavá témata. Od června 2021 jsme se pustili do práce naplno. Senioři z Lůžkového centra v Chrudimi si díky dobrovolníkům z hudebního a divadelního souboru Kvítka každých čtrnáct dní užívali nejznámější lidové písničky a pacienti v LDN chrudimské nemocnice zase písničky táborových ohňů střídavě s naším dobrovolníkem Honzou nebo s temperamentní Jitkou. Paní Eliška v LDN a v Domově pro seniory v Heřmanově Městci odprezentovala řadu zajímavých přednášek na různá témata (psychologie stáří, historie Evropy, nemoci králů, pohádky a mýty Evropy a další). Nejoblíbenější akcí našeho Dobrovolnického centra se však bezpochyby stal sportovní program, který si užívaly jak děti z organizace Amalthea, tak senioři z domova v Heřmanově Městci, dokonce i zdravotně postižení spoluobčané z Domova ve Slatiňanech. Výtvarné tvoření si v našich cílových organizacích našlo také své nadšené příznivce. Veselé kondiční cvičení s dobrovolnicí Ivanou bylo další aktivitou, při které se účastníci mohli společně dobře bavit. Pro zájemce o duchovní témata připravily členky Českobratrské církve evangelické v Chrudimi zajímavé pásmo Biblického čtení se zpěvy. Kromě těchto společných akcí probíhalo i tradiční individuální dobrovolnické provázení v LDN a v domovech pro seniory.

Dobrovolnické centrum Farní charity Chrudim se také snažilo více rozvíjet dlouhodobou dobrovolnickou činnost pro osamocené osoby v domácím prostředí. Pro tuto činnost se podařilo získat devět dobrovolníků. Tradičně jsme se účastnili i jednorázových akcí jako je například Potravinová sbírka, Uklidme Česko, Kola pro Afriku nebo Běh pro pěstounské rodiny. Na jaře se velice vydařilo společné pečení jako poděkování pro zdravotníky chrudimské nemocnice, a také pro vlastní terénní pracovníky z Charity Chrudim. Teprve na jaře 2021 jsme se mohli v poněkud pozměněné formě vrátit k tradiční dobrovolnické činnosti, ale od listopadu 2021 jsou naše aktivity pro nepříznivou epidemickou situaci opět velice omezené. Přesto můžeme konstatovat, že i v druhém „covidovém“ roce dobrovolníci z našeho centra opět odvedli ohromný kus práce. Právem jim za to patří obdiv a veliký dík! Díky okolnostem předchozího roku a našim souvisejícím aktivitám jsme získali 24 nových dobrovolníků, čímž se celkový počet „dobrých duší“ našeho centra rozrostl na 66 kmenových pomocníků. Od poloviny května do konce září jsme v šesti organizacích a při osmnácti akcích odpracovali cca 1 200 hodin.

Co pandemie změnila z pohledu našeho dobrovolnického centra? Určitě větší respekt k dobrovolnické činnosti a možná přeci jen větší ochotu občanů se na ni podílet. V hodnocení této otázky jsme prozatím přeci jenom opatrní. Až čas prokáže, zda zůstane tato tendence trvalá. Činnost každého dobrovolnického centra je závislá především na lidech, kteří jsou ochotni věnovat této práci velký kus sebe.

Svůj čas, um, energii a nadšení. Pokud vyhodnotíme, že jsou tyto podmínky splněny, můžeme se právem do budoucnosti dívat s optimismem a důvěrou, že i v přetrvávajícím komplikovaném „kovidovém“ období dokážeme najít vhodný způsob pomoci a podpory pro ty, kteří nás potřebují.

Ivana Blehová, Dobrovolnické centrum
Farní Charity Chrudim

Na začátku se lidé snažili co nejvíce pomáhat, zájem ale postupně opadl

Počet dobrovolníků v Dobrovolnickém centru FOKUSu Vysočina v regionu Hlinsko se během pandemie snížil a změnilo se i jejich složení. Zejména od března 2020 se nám noví dobrovolníci příliš nehlásili, ale o to více se zapojili ti stávající. Změnily se také jejich aktivity a pomáhalo se zkrátka trochu jinak. Začaly se šít roušky, distribuovali jsme dezinfekci, psali dopisy seniorům, pekli pro složky IZS, kreslili jim obrázky, fotili fotky a osobní návštěvy babiček a dědečků mnohdy nahradil telefonický kontakt či skypová komunikace. Nově začalo probíhat také doučování dětí přes Skype. Ke svým klasickým dobrovolnickým aktivitám se dobrovolníci pozvolna vraceli až po uvolnění protiepidemických opatření.

Nejvíce aktivity dobrovolníků poznamenal následný lockdown od podzimu 2020 do jara 2021. Začalo to koncem září rušením různých akcí, na kterých naši dobrovolníci byli zvyklí pomáhat. Od října se pak přidalo postupné uzavírání našich spolupracujících organizací a dobrovolníci byli opět připraveni změnit způsob pomoci. Na jaře 2021 po částečném uvolnění pak začali pomáhat s hlídáním a doučováním dětí, které byly na online výuce, zajišťovali i pomoc a dohled přímo při online výuce, chodili na vycházky s klienty a byli s nimi v telefonickém a skypovém kontaktu.

Po úplném uvolnění a opětovné možnosti zahájit obvyklé návštěvy v našich přijímacích organizacích, ale byla zavedena opatření, která byla ne všemi dobrovolníky dobře přijímána. Část z nich totiž odradila covidová opatření, jako jsou roušky, povinnosti testů před vstupem do zařízení a očkování. Mladší ročníky očkované nebyly, takže jsme je ztratili. Zůstali jsme na pár dobrovolnicích, kteří to vše splňovali a jsou ochotni všechna nařízení respektovat a dále si dobrovolnictví užívat. Dobrovolníci, kteří chodí předčítat seniorům, jsou někteří sami v seniorském věku a říkají, že to s rouškou mají problém udýchat. Máme i dobrovolníky, kteří vždy ve vlnách pandemie svoji činnost sami přerušují a nastupují zpět do aktivit, když vlna zase opadne. Část dobrovolníků má obavy z nákazy a zastavila svoje aktivity zcela. Z toho vyplývá, že nejvíce dobrovolnických hodin máme přes letní měsíce.

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Přes prázdniny zase začaly příměstské tábory a jednorázových dobrovolníků byl dostatek. Dlouhodobí dobrovolníci se ovšem hledali velmi špatně. Situace s dobrovolníky se začala zlepšovat až v září. Během lockdownu se noví dobrovolníci nehlásili a komunikace s těmi stálými probíhala telefonicky a mailem. Schůzky jsme nabízeli i online, ale dobrovolníci toho příliš nevyužívali a raději přicházeli osobně. Vše probíhalo za přísných covidových opatření u nás v organizaci. Dobrovolníkům bylo nabízeno školení a semináře v online podobě. Efektivitu fungování dobrovolníků i dobrovolnického centra online hodnotíme spíše negativně, online nám spíš ubírá sílu. Přeji si, aby, až pandemie pomine, dobrovolníci opět naskočili do svých aktivit. Zatím se jeví, že na začátku pandemie se lidé snažili více pomáhat, ale čím déle trvá, tím více jsme si na ni zvykli a počáteční elán opadá. Věřím však tomu, že se do budoucna dobrovolnictví bude neustále rozvíjet, protože lidé mají, a stále budou mít, potřebu pomáhat.

**Eliška Hanskutová, Dobrovolnické centrum
FOKUSu Vysočina v regionu Hlinsko**

Okres Pardubice

Dobrovolníkům za jejich nasazení v době covidové patří obrovský dík

Lockdown na jaře 2020 přišel náhle a většina lidí se na měsíce zamkla doma a fungovalo se jen na dálku. Strach paralyzoval společnost a některé neziskovky na Orlicko-ústecku musely zastavit své aktivity kvůli vládním opatřením. My v Srdíčku jsme museli také pozastavit naši hlavní činnost – scházení maminek s dětmi v rodinném centru, ale nízkoprahové centrum pro děti se sociálním znevýhodněním běželo bez přerušení – doučovali jsme s dobrovolníky děti, dávali jim náplň volného času. Naše maminky a babičky dobrovolnice se pustily do šití roušek, jedna z nich dokonce domů pustila štáb místní kabelové televize, aby dala ostatním lidem návod, jak na to. Rozváželi jsme jídlo, roušky, ale hlavně lidský kontakt. Rodiče s dětmi psali a kreslili dopisy pro seniory a dobrovolníci je rozváželi osamělým lidem, o kterých jsme se dozvěděli. Někteří senioři toužili po kontaktu mezi sebou a tak k nim naši mladí dobrovolníci přijeli s notebooky a zprostředkovali jim vzájemné videohovory. Začali jsme vozit dopisy i pro orlickoústecký domov seniorů, a když lockdown končil, uspořádali jsme společně s dobrovolníky a dětmi na Den matek koncert pod okny domova.

Na podzim 2020 už jsme byli připravenější. Začali jsme s dobrovolníky dělat balíčky na povzbuzení sociálních pracovníků a pečovatelů

v domově seniorů, říkali jsme jim KPZky, a naplnili jsme je čokoládou, oříšky, sušeným ovocem a obrázky od dětí. Každá krabička byla ručně vyrobená, bylo jich přes 200, pro každého zaměstnance. Seniorům jsme v rodinách připravili adventní kalendáře se 24mi obálkami, v každé perníček, obrázek a textík. Po novém roce jsme obrátili pozornost k místní nemocnici, ale tam pracuje skoro 1000 lidí, museli jsme proto požádat o pomoc veřejnost. Udělali jsme tzv. „Muffinovou výzvu“, na kterou reagovala spousta rodin a 3x týdně k nám vozili buchty, sušenky a další dobroty. Do každého zákusku jsme zapíchli vlaječku se srdíčkem a rukou psaným poděkováním. Vedle nemocnice jsme zaváželi cukroví i na charitu, domov seniorů i pečovatelský dům, pokaždé jsme měli plné auto krabic, od sedaček po kufr.

Psalo se jaro 2021. Hned jak se zlepšila situace, připravili jsme s dobrovolníky na dvorku domova seniorů opět setkání s rodinami a dětmi a tentokrát i s našimi včelami a včelími produkty. Díky prosklenému úlu se mohly babičky včeliček téměř dotknout, děti běhaly s ochutnávkami, předávaly se další obrázky a dopisy, pracovníci domova dostali medovinu. Během jara jsme uspořádali i několik dobrovolnických „brigád“ na zahrádce osamělé seniorky, které už docházejí síly, zúčastnili se děti i rodiče. Tatínkové dobrovolníci jim pomáhali s údržbářskými pracemi, ale také s vyřizováním papírů při změnách dodavatelů energií a s ochranou před „šmejdy“ – podvodnými prodejci přes telefon.

Na podzim 2021 byla zřetelná únava na všech stranách, také zájem veřejnosti o zapojení se do našich aktivit opadl, dohodnutá exkurze v domově seniorů pro děti se zrušila a nezbylo než zase nastartovat Srdíčkovou poštu, vyrábět adventní kalendáře, pořádat online setkání díky studentům s notebooky. Ale díky očkování už se podařilo uspořádat i osobní setkání seniorů z našeho okruhu, sešli jsme se v rouškách v pronajaté kavárničce a udělali jsme si vánoční besídku. Vedle naší pravidelné práce s dětmi a mládeží se nám tak během kovidové doby otevřela úplně nová oblast práce s cílovou skupinou seniorů. Dva dědečkové odešli během té doby na věčnost. Naše návštěvy pomohly nejen jim, ale pak i rodinám, které se vyrovnávaly se ztrátou. Celkově nám počet odpracovaných dobrovolnických hodin během posledních 2 let podstatně narostl a všem našim dobrovolníkům patří obrovský dík za neskutečné nasazení a aktivitu během této nelehké doby.

**Daniel Dostrašil, Rodinné centrum
Srdíčko Ústí nad Orlicí**

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Okres Svitavy

Pandemie nám nezabránila být aktivní a připravení pomoci

Dobrovolnické centrum Krůček Svitavy funguje od roku 2015 jako jediné dobrovolnické centrum ve městě Svitavy a jeho okolí, které může nejen přijímat, ale i vysílat dobrovolníky do neziskových organizací celého svitavského regionu. V roce 2019 jsme evidovali již 17 přijímajících organizací, se kterými jsme měli uzavřenou smlouvu o spolupráci, a tudíž do nich mohli vysílat dobrovolníky. Ti tak mají možnost pracovat nejen s dětmi a mládeží, ale i osobami s handicapem, se seniory, s pěstounskými rodinami, s osobami bez domova a sociálně ohroženými, pomáhají na různých akcích v knihovně, na kulturních akcích, docházejí do Svitavské nemocnice, pomáhají v lesní školce atd. Škála dobrovolnických činností je tak díky různorodosti přijímajících organizací velmi pestrá a každý dobrovolník si vybírá a případně i „mixuje“ svoji dobrovolnickou činnost tak, aby mu vyhovovala jak charakterem práce, tak i časově. V roce 2019 bylo aktivních 50 dlouhodobých a 34 krátkodobých dobrovolníků, celkem tedy 84 dobrovolníků, kteří odpracovali 4 084 dobrovolnických hodin.

I přes omezení vyvolané špatnou epidemiologickou situací, nouzovým stavem a z něho vyplývajícími restrikcemi se nám v roce 2020 i v roce 2021 podařilo zachovat provoz dobrovolnického v celém rozsahu, být aktivní a připravení pomoci. Hned po vyhlášení nouzového stavu na jaře 2020 šli naši dobrovolníci (i ti neregistrovaní, i z řad zaměstnanců a návštěvníků centra i zástupci z přijímajících organizací) roušky – vyrobili jich několik set. Koordinátorka se mimo jiné podílela na jejich distribuci k potřebným. Po celou dobu jsme byli v kontaktu se sociálním odborem městského úřadu i s panem starostou, a byli jsme připraveni vyslat dobrovolníky např. na nákupy seniorům atd. Nakonec to nebylo potřeba, tyto činnosti vykryli zaměstnanci městských organizací, kteří nemohli vykonávat svoji dosavadní činnost (např. kulturní služby). Po uvolnění restrikcí v pozdním jaře 2020 až do pozdního léta se naši dobrovolníci zapojili zpět do činnosti – pomáhali nám na akcích pro veřejnost a jen díky jejich pomoci mohli opět proběhnout příměstské letní tábory.

Dobrovolníci pomáhali také s hlídáním dětí v hlídacím centru. Po vyhlášení druhého nouzového stavu v říjnu 2020 jsme prováděli ve spolupráci se Svitavskou nemocnicí nábor dobrovolníků (získali jsme 10 zájemců). V ostatních přijímajících organizacích byla bohužel z důvodu složité epidemiologické situace ohledně zapojení dobrovolníků do jejich činnosti značně komplikovaná, v některých organizacích se dobrovolníci, byť dlouhodobí a připravení pomáhat, nemohli zapojit vůbec – organizace byly uzavřeny téměř po celý rok 2020 a téměř polovinu roku 2021 – nemohli provozovat činnost, nepořádali akce pro veřejnost.

V omezeném čase, kdy to možné bylo, se do činnosti zapojovali tedy dobrovolníci v Krůčku, v Městské knihovně, v Domově na rozcestí, v organizaci Děti patří domů, ve spolku Sdružení přátel kulturního domu v Boršově, ve Svitavské nemocnici a v Krůčku v Moravské Třebové. Dopad epidemie na činnost dobrovolníků však byl značný – někteří z nich za více než rok a půl trvající epidemii přestali být aktivními – někteří se bojí o své zdraví, jiní se museli z důvodu vynucené změny životního stylu postarat o sebe a své blízké, ubylo také možností, kde by se dobrovolníci mohli angažovat. Jejich dobrovolnická činnost byla tedy v podstatě násilně přerušena a někteří z nich ztratili motivaci i čas dále dobrovolničit. Ale i v této nelehké době se nám podařilo získat několik nových dobrovolníků, ať už krátkodobých či dlouhodobých, kteří nám pomáhali v Krůčku například při akcích, které jsme na podporu a propagaci dobrovolnictví mezi širokou veřejností zorganizovali v době druhého lockdownu v zimě a na jaře 2021 – šlo o akci Pečte s námi – pečící výzva pro Seniorcentrum Svitavy (ocenění a podpora náročné práce zaměstnanců Seniorcentra v době epidemie) a Kamínky pro seniory (dobrovolníci i veřejnost malovali kamínky pro radost díky epidemii izolovaným seniorům).

Díky restrikcím a lockdownům jsme bohužel nemohli realizovat velkou část osvětové činnosti Dobrovolnického centra - hlavní osvětová akce, tedy Svitavský den dobrovolnictví, kterou jsme měli naplánovanou na jaro 2020 i jaro 2021 cílenou na studenty i veřejnost, bohužel nemohla v roce proběhnout díky špatné epidemiologické situaci po oba školní roky, kdy hromadné akce pro studenty byly v podstatě zakázány. V roce 2020 ubylo jak stávajících tak nových dobrovolníků – smlouvy mělo uzavřeno 79 dobrovolníků, z toho celkem 54 krátkodobých a 25 dlouhodobých. Nicméně díky důsledkům nouzového stavu a v podstatě uzavření přijímajících organizací pro dobrovolníky na velkou část roku, jich nakonec z celkového počtu bylo aktivních 47 dlouhodobých a 21 krátkodobých, celkem tedy 68 dobrovolníků. Logicky také odpracovali méně hodin, a to 3 140 hodin.

**Kateřina Burešová, Dobrovolnické centrum
Krůček Svitavy**

Pandemie nám nezabránila být aktivní a připravení pomoci

Dobrovolnické centrum Charity Moravská Třebová je rozděleno do tří dobrovolnických akreditovaných programů: program Lebeda, který je zaměřen na seniory, program Kamarád, jehož cílovou skupinou jsou děti, a program Děčko – zaměřující se na spolupráci v různých oblastech (např. charitní akce, humanitární šatník, sbírky).

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Začátkem roku 2020 – před nástupem pandemie Covid-19, fungovaly všechny dobrovolnické programy na principu osobního setkávání.

V programu Lebeda navštěvovali dobrovolníci Domov pro seniory v Moravské Třebové a léčebnu dlouhodobě nemocných taktéž v Moravské Třebové. S nástupem pandemie v 3/2020 byl však dobrovolníkům vstup do výše uvedených zařízení zakázán. Koordinátoři se snažili o zavedení online schůzek se seniory, což však bylo velice složité a bohužel schůzky nebyly zrealizovány. V průběhu pandemie se vládní nařízení měnila dle epidemiologické situace v ČR, a tím se měnila i možnost docházení dobrovolníků do sociálních zařízení. Co se týká programu Děčko, dobrovolníci pomáhali při charitních akcích, v rámci humanitárního šatníku, ale také při různých sbírkách, jako jsou Tříkrálová a Sbirka potravin. V březnu 2020 se situace s nástupem pandemie rapidně změnila. Dobrovolníci na počátku pandemie začali pomáhat především se šitím roušek pro charitu, LDN a okolní instituce. Poté se zrealizovaly i nákupy pro seniory a další skupiny lidí, kteří pomoc potřebovali. S vývojem pandemie ustala dobrovolnická činnost s nákupy a šitím roušek. Charitní akce, při kterých dobrovolníci vypomáhali před nástupem pandemie, nebylo možné během roku 2020 z velké části zrealizovat. To se týkalo i Tříkrálové sbírky 2021, která nemohla z důvodu pandemie proběhnout klasickou koledou, ale proběhla ve dvou formách – v online prostoru, jako virtuální kasička a fyzicky byly kasičky umístěny na veřejně dostupných místech (kostely, úřady, atd.). V průběhu listopadu 2021 proběhla za pomoci dobrovolníků Sbirka potravin. Program Kamarád za normálních okolností probíhal tak, že se stýkal dobrovolník s dítětem v Charitě v Moravské Třebové, v rodině či kdekoliv jinde na předem sjednaném místě a společně se věnovali učivu, ve kterém mělo dítě „mezery“. Jedno setkání trvalo cca 1 - 2h, dle času dobrovolníka a dítěte. Jednalo se také o to, aby dítě trávil smysluplně svůj volný čas a s dobrovolníkem si navázalo kamarádský vztah. Jakmile se dostavila pandemie Covid-19, tak byl koordinátor nucen přesunout schůzky do online prostředí. Vzhledem k tomu, že rozvolnění opatření bylo nejvíce během letních prázdnin, kdy program Kamarád neprobíhá, tak se dobrovolníci s dětmi stýkají online i nadále. Jako velké plus zde dobrovolníci vnímají úsporu času a oceňují komunikaci s dítětem ve svém „domácím“ prostředí. Jako negativum online způsobu je ze strany koordinátora vnímáno to, že dítě není schopno s dobrovolníkem navázat kamarádský vztah a jedná se pouze o prosté doučování.

Koordinátoři dobrovolnických programů Lebeda a Kamarád registrují snížení počtu dobrovolníků ve svých programech za dobu trvání pandemie. Toto však neplatí v případě programu Děčko, kde došlo naopak k mírnému nárůstu dobrovolníků.

Během doby covidové probíhal nábor dobrovolníků online formou – vyvěšením informačních letáků na charitních stránkách, FB stránkách organizace, zasláním letáků do středních škol v Moravské Třebové a okolí, vyvěšením letáků na informačních tabulích v rámci města, atd. Díky pandemii Covid-19 byla však významně prohloubena spolupráce mezi charitou a různými organizacemi a institucemi nejen v Moravské Třebové, ale i okolí (skauti, františkáni, střední školy, ACHO, atd.). Této spolupráce si nesmírně vážíme a hodláme v ní i nadále pokračovat.

**Nikola Sodomková,
Charita Moravská Třebová**

Organizace pocítily, že to bez dobrovolníků nejde

Na počátku roku 2020 jsme v Dobrovolnickém centru Farní charity Litomyšl pracovali a plánovali akce, „jako obvykle“. Měli jsme několik nových zájemců, kteří se chtěli podílet na doučování dětí a dobrovolnictví u seniorů. Plánovali jsme také organizaci Dne dobrovolnictví, který se měl konat v Litomyšli v květnu 2020. Následně všechny dosavadní aktivity ustaly a museli jsme na to jinak. Podíleli jsme se na šití roušek především pro interní potřebu. Zapojili jsme se do on-line doučování. Několik našich dobrovolníků se se svými klienty v domově seniorů spojovalo přes Skype, nenavštěvovali je osobně, ale volali si s nimi. Navázali jsme spolupráci s místními skauty, kteří venčili pejska a zajišťovali nákupy jedné imobilní obyvatelce Litomyšle, stejně tak se skauti zapojili i do doučování v jedné z našich přijímajících organizací. Zesmluvňovali jsme dobrovolníky, kteří byli potřeba pro práci v Litomyšlské nemocnici. Zavedli jsme posílání dobrovolnických měsíčníků – newsletterů emailem, ve kterých jsme dobrovolníky informovali o proběhlých či plánovaných akcích, poptávkách po dobrovolnictví a podobně, a tím jsme se je snažili pořád držet v obraze. Navázali jsme spolupráci se společností Adfors Saint-Gobain, která začala pořádat interní Sběrku potravin a výtěžek nám pak předávat. Zaměstnance stejné firmy jsme pak zapojili i do dvou charitních akcí. Mnoho aktivit si v Litomyšli vzalo na starost město a místní skauti. Je zde velmi silně propojená komunita místních obyvatel, tudíž si i lidé pomáhali sami, bez zapojení dalších organizací. V roce 2021 jsme se dobrovolnický podíleli na několika našich nových charitních akcích – Materiální sbírka pro Moravu, Den seniorů a prarodičů, Větrání charitního šatníku apod.

I v době uvolnění epidemických opatření v období jaro – podzim 2020 a 2021 některé naše přijímající organizace zůstaly pro dobrovolníky uzavřené – např. Speciální ZŠ, Centrum sociální pomoci – domov pro seniory, Litomyšlská nemocnice.

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

Zbývající zařízení se s omezeními rozběhla. V období nástupu další pandemické vlny na podzim 2020 a v zimě 2021 opět skoro veškeré dobrovolnické aktivity ustaly – kromě doučování, to probíhalo stále. Pokud daná organizace dobrovolníkům umožnila testování před vstupem do organizace, tak stále docházelo k osobnímu setkávání, v pár případech došlo k částečnému přesunu do online prostředí, ve většině našich přijímajících organizací však došlo k úplnému zastavení aktivit. Někteří dobrovolníci proto činnost ukončili, jiní pokračují i nadále. S dobrovolníky jsme se snažili být v kontaktu právě díky e-mailovým „dobro“ měsíčníkům, případně telefonicky, a se zájemci o dobrovolnictví jsme komunikovali osobně či e-mailem. Z bezpečnostních důvodů se nemohla uskutečnit žádná skupinová setkání ani supervize. Jak u práce s dobrovolníky či zájemci, tak při samotných dobrovolnických aktivitách se ukázalo, že jednoznačně více efektivní a přínosné pro obě strany je osobní kontakt a setkávání, než komunikace v on-line prostředí.

Přes všechna úskalí a komplikace si myslíme si, že pandemie naší organizaci přinesla spíše pozitiva - měli jsme čas popřemýšlet o probíhajících „dobro programech“, zamyslet se nad naší dosavadní aktivitou a více se zapojit např. do akcí pro veřejnost, do online doučování aj. Mohli jsme absolvovat spoustu online školení a navázali jsme nové kontakty. Počty dobrovolníků jsou paradoxně poměrně shodné s minulými lety – mnoho dlouhodobých dobrovolníků nám zůstalo, někteří s dobrovolnictvím přestali z důvodu maturit nebo pracovního vytížení či mateřské dovolené. Zájemci o dobrovolnictví a noví dobrovolníci přibýlí však také, stejně jako nové organizace. Věřím proto, že se fungování našeho centra vrátí opět do „normálu“. Mnoho lidí a mládeže se zřejmě díky pandemii o dobrovolnictví začíná více zajímat. A co je nejdůležitější – řada organizací pocítila, že bez dobrovolníků to nejde – např. v domovech seniorů jejich aktivity velmi chybí.

**Veronika Peterková, Dobrovolnické centrum
Farní charity Litomyšl**

Na závěr přidáváme ještě pár postřehů získaných od dobrovolníků, kde se zmiňují nejen o své práci, ale i o tom, jak pandemie ovlivnila jejich dobrovolnické aktivity a co dobrého či špatného jim přinesla.

„Jako dobrovolník jsem pracovala s dětmi se sociálním znevýhodněním na základní škole v Rybitví ve školním roce 2020/2021 a pomáhala jim především se zvládnutím distanční výuky. K tomu, abych se vůbec stala dobrovolníkem, mě motivovalo získání praxe, až se budu hlásit na VŠ k oboru psychologie. Nicméně doučování žáků mě začalo bavit a v současné době jsem se přeorientovala na obor pedagogika. S dobrovolnictvím jsem začala v docela těžkém období pandemie, a ačkoli, když jsem se přihlásila, bylo vše otevřené, tak zanedlouho se vše opět zavřelo. Doučovala jsem dva kluky ze 4. Třídy a to český jazyk a matematiku. Právě proto naše výuka probíhala online, dvě vyučovací hodiny týdně. Občas to bylo náročné, protože děti se mi ne vždy zvládly přihlásit na hodinu a taky jsem je nemohla 100% kontrolovat, zda skutečně v hodině pracují. Na druhou stranu ale pro mě byla online výuka mnohem jednodušší, protože jezdit dvakrát týdně do Rybitví bych nestíhala. Naše online výuka pokračovala i v květnu a červnu, kdy už byly školy opět otevřené. To pro mě přineslo ještě větší usnadnění, protože už jsem měla ještě méně času, když jsem musela dojíždět zase do své školy do Pardubic a zpět domů. V tom si myslím, že nám covidová pandemie hodně otevřela oči, protože dřív bychom si toto nedokázali představit, ale teď už víme, že vzdálenost je jen „relativní“. Myslím, že ve školství a konkrétně právě v doučování je tahle metoda skvělá, protože občas se v menších městech ani nepovede sehnat doučování pro děti na určitý předmět. Takhle můžou rodiče žáků nebo studenti hledat doučování po celé republice, protože stačí, když ve stejnou dobu zasednou oba k počítači. Ačkoli jsem se ze začátku hodně bála přihlášení k dobrovolnictví, ve finále jsem ráda, že jsem do toho šla. Bála jsem se, že pro žáky nebudu přínosem a že moje hodiny budou pro ně pouze povinností. Nakonec mi největší radost ani tolik nedělalo to, že látku chápou, ale to, že mi říkali, že se na moje hodiny těšili. Do budoucna bych se k dobrovolnictví chtěla určitě vrátit. Důvodem, proč jsem si letos žádnou činnost nevzala, je spíš to, že mám nyní brigádu a zároveň maturuji, čekají mě také přijímačky na VŠ a všechno bohužel nestíhám.“

Anička, 18 let, studentka

RDC Pardubický kraj provozované organizací KONEP, z.s.

„Již třetím rokem chodím dobrovolničit do organizace Most pro, kde učím děti cizinců český jazyk. Hodiny češtiny vždy závisí na věku a znalostech daného dítěte. Už mám za sebou přípravu na přijímací zkoušky z češtiny na střední školu, ale také práci s úplným začátečníkem. Týdně mi dobrovolnictví zabere cca 3 hodiny. Mou motivací stát se dobrovolníkem bylo to, že jsem chtěla pomoci dětem ze zahraničí i jejich rodičům v integraci do české společnosti. Práce s dětmi mě moc baví a vždy mě těší, když vidím, jaké pokroky moji svěřenci dělají. Jako bývalá angličtinářka snad i dokážu pro děti připravit hodiny, které si užijí a zároveň se něco naučí. A pocit, že někomu pomáháte bez nároku na odměnu a že vám jsou za to druzí vděční, se nedá ničím nahradit. Pandemie do naší pravidelné práce zasáhla tak, že jsme museli nějakou dobu hodiny dělat online, což s sebou přinášelo nemalé technické problémy. Také nám chyběl osobní kontakt, který se nedá zcela nahradit. Ale naštěstí už minimálně půl roku probíhají opět osobní setkání, tak snad nám to vydrží. Pandemie nám určitě otevřela nové cesty, které můžeme i nadále v rozumné míře využívat. Dřív bylo nemyslitelné, že by nějaké pracovní schůzky anebo vyučovací hodiny mohly probíhat online. Šetříme tak čas, náklady i životní prostředí. Bohužel však naše děti byly doma až příliš dlouhou dobu, což může negativně ovlivnit nejen jejich znalosti, ale také sociální kontakty, které jsou v jejich věku tak důležité.“

Radka, 48 let, Compliance Manager

„Když jsem bydlela na jižní Moravě, drobných dobrovolnických aktivit jsem se účastnila s naším patchworkovým klubem. Tady v Pardubicích dobrovolničím zhruba tři roky. Začala jsem zde jako „babička“ ve školce a pomáhala jsem na různých akcích pro veřejnost, kde byli potřeba dobrovolníci. Motivací k tomu se stát dobrovolníkem mi byla možná touha být ještě trochu užitečná ve svém věku. Určitě k tomu přispělo i to, že mám vnoučata daleko a potřebovala jsem někomu věnovat svůj čas. Do mých aktivit však velmi zasáhl covid, protože babičky ve školkách skončily ze dne na den a situace ani dnes v tomto programu není o moc lepší. V době nouzového stavu jsem šila roušky a účastnila jsem se také akce pečení pro zdravotníky. Myslím, že jsem nejen pomohla jiným, ale tyto aktivity velice pomohly psychicky i mně. Zřejmě až čas ukáže, co tato doba vlastně přinesla. Pro mne dobrého to, že jsem se zamyslela, zastavila, přehodnotila, uvědomila si ... V tuto chvíli ale vnímám, že toho špatného je víc, než dobrého. Pro mě hlavně mnohem méně možností setkávat se s ostatními a rovněž věnovat se dobrovolničení. Nejlepší na práci dobrovolníka vidím tu smysluplnost, že někomu přinesu radost, někomu pomůžu. A ve výsledku to přinese radost i mně. Taky mám pocit, že dobrovolnictví pomůže člověku podívat se na svět kolem sebe jinými očima, což je myslím někdy velmi užitečné.“

Zuzana, 62 let, seniorka

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Koncepce rozvoje dobrovolnictví v České republice s akcentem na zajištění regionální a oborové dostupnosti dobrovolnictví v podobě dobrovolnických center

Registrační číslo: CZ.03.2.63/0.0/0.0/15_029/0003724

